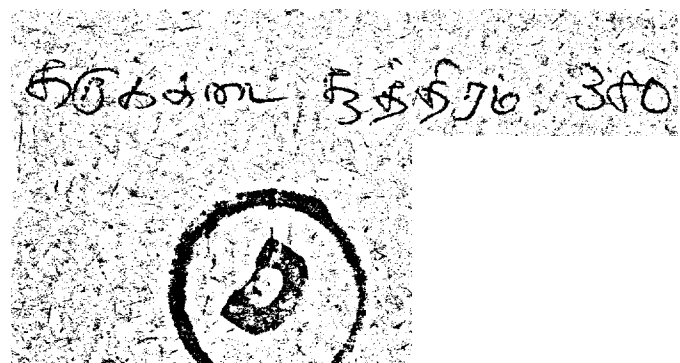




LC
N15
118438

பரம்பதிதனை.

57

பிரம்முனி

திருவாய்மலர்த் தருளிய

கருக்கடைச்சுத்திரம் கள அய.

சுத்தப்



6 - APR 1915

இஃது

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகாஷர்ப்

இ. ரர்ம.

குருசாமிக்கோரை

அவர்களற்றமது

மதுரை, வட்டக்குமாரசித்தி

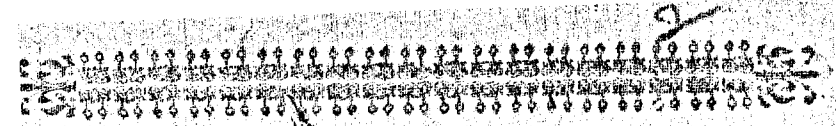
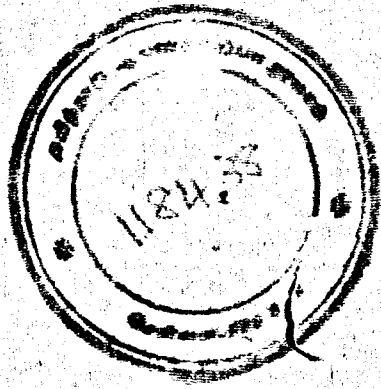
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1915.

இதன் விலை

ரூ. 8.

 * செப்பனிடவதற்காக எடுத்த *
 * கொள்ளப்பட்ட *
 * *
 * மே மாதம் 1983 வருடம் *
 * செப்பனிட முடிந்த *
 * *
 * மே மாதம் 1983 வருடம் *
 * *
 * ராய்ச்சி உதவியாளரின் *
 * கையொப்பம். *



சுடவுள் துணை.

பிரம முனி

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கருக்கடைச் சூத்திரம் நூலாய்.

காப்பு.

அதிராடியாசிரிய விருத்தம்.

சீரான ஸோதி சின்மய மான சோதி
 ஆரணி கொன்றை குடி யாறணிர் தவனைப் போற்றி
 வாரணி ரிவிகள் பாதம் வணங்கியே வயித்ப் ஸூலைச்
 காரண மாகப் பாடக் கண்படு காப்புத் தானே.

தானான வயித்தியத்தி விருபத்து நூறு
 காற்றினே ளைதக்குறங்கிப் பத்துநூறு
 தேனான விதைக்குறங்கி முன்னற்றறுபதாய்த்
 திட்டியே கருவெல்லார் திறந்துகொன்னேன்
 வாளுன கருவெல்லாம் வெளியாச் சொன்னேன்
 வாதமொடு செயரீரும் வகையாய்ச் சொன்னேன்
 பாளுன மானிடர்கள் பிழைக்க வேண்டிப்
 பரிபாஷை யில்லாமல் பாடினேனே. (1)

பாடியதோ ரென்னுடைய பதுவெண் பேரும்
 பார்த்திட்டு மனம்கிழந்தார் கித்த ரெல்லாம்
 பாடியதோர் வாதமொடு வயித்பம் கன்றாய்த்
 பாடினார் கருக்குறவும் வெளியாச் சொல்லி
 தேடியே கித்தரெல்லா பேச்சிக் கொண்டு
 செப்பினார் பிரமரிஷி ஆனக யாவே
 பூடியதோர் கருவெல்லாம் வெளியதாச
 உரைத்திட்டா ரென்றுகித்த ரொளித்திட்டாரே. (2)

ஒளித்திட்ட சாத்திரத்தை வாய்க்கொணும்
உலகுநீள்கோர் பயங்கரமல் வெயிற்போட்டேன்
ஆளித்திட்ட அழும்புக்கு இந்நூலீயார்
ஆகாத சீஷருக்கு மித்நூலீயார்
கனித்திட்டு மனதிலே சசடிவரைமல்
கபடற்ற சீஷருக்குக் கைமுறையாக்காட்டு
பளித்திட்டுப் பேசாமல் சாத்திரத்தைப்பார்த்துப்
பதஞ்சே கைமுறைசெய் முறையும் பாரே.

(3)

முறையோடே பார்த்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
முறைதப்பிச் செய்தியுலோ மோசம்மோசம்
முறையோடே செய்வதற்கு என்னான்பாரு
மொழிந்திட்டேன் மருந்தொன்றில் பலநோய்தீர
முறையோடே வேகியங்கள் தயிலங்கற்கம்
மொழுகோடு களங்குமாத் திரைசெந்துரம்
நிறையான நவலோக பாஷாணங்கள்
நீற்றினமும் உருக்கினமும் நிறைத்திட்டேனே.

(4)

நிறைந்திட்டார் தெட்சனா முர்த்திபாடல்
நிகரில்லா வயித்தியத்தி விரணலெட்சம்
உறைந்திட்டார் செஞ்ஞா முந்நாறுசொன்னார்
உத்தமனே வாசமுதல் வயித்தியந்தோறும்
அறைந்திட்டார் வயித்தியத்தி லாறுநாறு
அப்பனே வெளிதிற்து சொல்லிவிட்டார்
கறைந்திட்ட வயித்தியத் தக் கெந்நூலாதி
கண்ணாடி முகம்பாந்தாற் போலேகரணே.

(5)

காணப்பா நோயாளி தாதுமார்க்கம்
கண்பார்த்து முகம்பார்த்துக் கையைப்பாரு
தோணப்பா தத்தவநா லாய்ந்துபுரு
சொல்லுமடிக் லெழுபத்தி யாயிரரம்பு
ஓணப்பா நாம்பெல்லாம் நாடியோடும்
உத்தமனே யுயிர்கிலைய யூன்ரப்பாரு
தேனென்ற வால்மீகர் நாடிநுதரம்
தேனீரிவாக வெழுபத்தி ரண்டிம்பாரே.

(6)

பாரேநீ முந்நால்தா னுயிரத்தில்
பாடினேன் பசுலிக்கும் நாடிதோண
பாரேநீ கொங்கணர்த்த துலநால்பாரு
பாங்காண சட்டைமுனி நூலும்பாரு
பாரேநீ திருமுலர் னுனும்பாரு
பார்த்திட்டால் பலநாறு மதினேநோயும்
ஆரேநீ நானென்ற ஆணாவததைநீக்கி
ஆங்காரக் கோபத்தை அடித்துநீதள்ளே.

(7)

தள்ளுவது பொய்கொலைக் களவுகாமம்
சண்டாளன குருந்ரோகம் சேர்ந்துத்தள்ளு
விள்ளாதே வெருவிவிட்டு யோகம்பாரு
வேதாந்த சற்குருவை தித்தம்பூரி
தள்ளாதே வயித்தியந்தான் தர்மவித்தை
சார்வாக டவர்க்குருவை ஒளித்தார்தித்தர்
துள்ளாதே வாதமென்ன வயித்தியமென்ன
சொல்லாத முப்பூவின் குருநிதாமே.

(8)

குருவென்ன உலாச்சாரம் உவர்ப்புவென்றது
கூதினார் பூரீது முப்பூவென்றது
தருவென்ன ஆகாசப் பரிதியென்றது
சத்திரனே டிந்துவென்றது சாற்றினர்கள்
பருவமென்ன மார்சுழியுந் தையுமாகி
பனிபெய்யுங் காலமப்பா பருவமாகிப்
பொருவென்ன பூமியிட நாதமாகிப்
பூப்போலே வளர்ந்ததும் பூரீஞ்ச்சே.

(9)

பூவான பூரீநின் மலிமைதன்னிப்
புகழுடனே கண்டவர்க்கு எல்லாஞ்சித்தி
பூவான வாதத்துக் கத்திராச்சு
புகளுகதேன் டென்னோக்கல் பிரமசுற்பம்
ஆவென்ன பாறையுப்பு முன்றுஞ்சேரில்
அரகார முப்பூவா மறிந்துபாரு
தேவென்ன சவுக்கார வழலையென்ற
செப்பினார் கருமறவாச் சித்தர்தானே.

(10)

தானென்ற முப்பூவின் முறையையேசேன
சாற்றினார் சும்பமுனி பூரணத்தில்
வேனென்ற பூரிது வெள்ளைக்கல்லுப்பும்
விளைவிட்டமுஞ் சத்திமுறை விளம்பினார்பார்
கானென்ற பங்குனி மாதம்பார்த்தால்
காற்றில்லாக் கதிர்போலே வளர்க்கிருக்கும்
பானென்ற மண்படா தெடுத்தவந்து
படிநாலு அளந்துநு பரண்டத்திட்டே.

(11)

இட்டுமே கல்லுப்புப் படிதான் ரெண்டு
இதமான கற்சண்ணம் படிதான் ரெண்டு
இட்டுமே அழரிபடி பெட்டுவாரு
இயல்பான கல்லெண்ணெய் படியலாயேவாரு
அட்டுமே கலக்கியதைத் தெளிவித்து
அடுப்பேற்றி யெரித்துநீ யுப்பாக்காய்ச்சிப்
பட்டுமே யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்சு
பாங்கான சவுக்காரக் குருவிதாமே.

(12)

குருவான சவுக்கார வுண்டைசெய்யக்
கூறுகிறேன் எருமுட்டைச் சாம்பல்மேலே
மெருவான மெல்லிய சிலேபோட்டு
விட்டதின்மேல் சவுக்காரக் குழம்புதன்னைக்
கருவாக வுண்டைசெய்து எண்ணெய்கக்கக்
கைமுறையைச் சொல்லுகிறேன் ஒருபாண்டத்தில்
அருவாக கெல்லதனைப் பிசுறியவைத்து
அதினமேலே மல்லிகை பரப்பிவையே.

(13)

வைத்துத்தான் மேலுமந்த விலைபரப்பி
மறுபடியும் கெல்லிட்டுச் சட்டிமுடி
அத்துமே அடுப்பேற்றி யெரித்துநு
யாவிகண்ட பதத்திலே எடுத்துக்கொள்ளு
வைத்ததொரு சவுக்கார மெண்ணெய்வாங்க
மாட்டாமல் வாதுகெட்டார் வண்ணாக்காச்சு
தைத்துமே யிப்படிக்கை முறையாய்ச்செய்யில்
சவுக்கார வழியென்ற குருவிதாச்சே.

(14)

ஸ்

குருவென்ன முப்பூவின் வழியைச்சு
கறிமெற் போக்கிறீந்தால் வாதாராச்சு
திருவென்ன வீரமொடு பூரம்பொண்டு
சேருநீ யோவென்ற குமபிடுக்பிடு
பருவமென்ன பச்சையா யெடுத்ததாறு
பணம்போலே தமரிட்டுச் சிப்பிக்கெல்லாம்
அருவென்ன சிப்பியெல்லாம் போட்டுப்போட்டு
அகண்டதொரு சட்டியிலே பரப்பிவையே.

(15)

வைக்கவே பலபலெனத் தண்ணிராகும்
வளமான தண்ணிரினுதலித்தை
வைக்கவே சமனாகச் சேர்த்துக்கொண்டு
அதிற்போடு குருவண்டு உரமுஞ்ஞதம்
இக்கவே கருகாணி புணருபூரம்
அறுபுள்ளி வண்டிமுட்டை காரசாரம்
செய்க்கவே வரைவனைக்குப் பணுவெடைதான்போட்டுத்
தெளிவித்துநீச் சவுக்காரத் தண்ணிலுட்டே.

(16)

ண்டடியே சவுக்காரக் கல்லத்திட்டி
உத்தமனே ஒருசாம மாட்டிமைபோல்
வாட்டியே வில்லைதடி ரவியிற்காய்ந்து
வளமாக அண்டொடு பொடித்துக்கிழிமேல்
நாட்டியே ஒட்டிவிட்டுச் சவுக்காரம்வைத்து
நலமாக மேலோடு கொண்டிமுடி
இட்டிகே சிலைசெய்துபுடத்தைப்போடு
கிறப்பாக வெடுத்ததனைக் கல்லத்திட்டே.

(17)

நீட்டியே முந்நீரா லாட்டிவில்லை
செய்தலர்த்தி ஒட்டிவிட்டுப் புடத்தைப்போடு
மாட்டியே எழுசிலை மண்ணுஞ்செய்து
வளமான ரவியில்வைத்துக் காய்த்தலின்பு
பூட்டியே யிப்படித்தான் ஐந்துதரம்பா
புடமென்ன பத்தெருவில் போடுபோடு
ஆட்டியே கடுங்கார மெத்தக்கொள்ளு
அழகான முந்நீரு லரைத்தீட்டியே.

(18)

அரைத்துமே வில்லைதட்டி ரவியிறகாய்ப்புது

அஞ்சுகன்னக் குகையிலிட்டு மேலேழுடி

நிராத்துமே சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து

நிச்சயமாய்ப் பத்தெருவில் புடத்தைப்பேசட்டு

கரைத்துமே அஞ்சுகன்னக் குகையிற்குள்ளே

கடுங்காரச் சுண்ணாம்பில் பூசுப்போடு

அரைத்துமே யிப்படியே வழலைகட்டி

வையத்துமுறை புட்டம்போடச் சுண்ணமாச்சே.

(19)

சுன்னத்தால் பாஷாணம் அறுபத்துநாலும்

சொல்லரிய லவணவகை பிருபத்தைந்நும்

சுன்னத்தால் நவலோகம் நவரத்தனங்கள்

சொல்லரிய உபாசங்கள் நூற்றிரண்டெத்தும்

சுன்னத்தால் கொன்னதொரு சாக்ருவகையெல்லாம்

தொடுமுன்னே கட்டினமும் உருக்கினமுமாகும்

மென்ஹெத்த சாக்ருகெல்லாம் சுண்ணமாகும்

மெஹுகோடு செந்நாரம் களங்குமாமே.

(20)

களங்கம்நவ லோகத்த வித்தனியேநீறு

சுண்ணிமைக்கு முன்னுருக சுண்ணமாகும்

களங்கமென்ன சூதுமது மணிபோலாகும்

வகக்குள்ளே வாதமது சிக்கிப்போகும்

பலிக்கொசையாய் முப்பூவின் சூட்டந்தன்னப்

பாடினென் சித்திரென்மேல் பனசுத்திட்டார்கள்

பழங்கதைபோல் பேசினால் வருவதென்ன

பார்த்திட்டு மனம்பூவத்தால் சித்தியாமே.

(21)

ஆம்பா மாண்டிர்க்கு அடித்தகோகம்

அறைகிறேன் வாதமித்த சிலேற்பனமுன்று

நேம்பா விதிவெடுத்த மேகங்கெழு

நிலையாத வாதத்தில் நாலதாச்சு

தாமப்பா பித்தத்தா லாததாச்சு

சுண்டாள் சயத்திலே படுவென்றுஞ்சு

காமப்பால் வித்தையின வெறித்தகோகம்

கலந்துபா ரிருபத்து ஒன்றுமாச்சே.

(22)

மேகாசாங்க லேசியம்.

ஆச்சென்ற மேகமிருப்பதந்தான்போக

அலறவிதேன் மேகரா சாங்கத்தனனை

ஆச்சென்ற விதுவல்லிலா உலகுள்ளோர்க்கு

நிலையாத மற்றதெல்லாம் நிச்சயமாக

காச்சென்ற மேகரா சாங்கத்தனனை

கடிதரன் கோயலலா மோடிப்போகச்

சூட்சுமென்ன சூட்சுத்தில் சூட்சுமாகச்

சொல்லுகிறேன் மருந்துவகை சொல்விறேனே.

(23)

அருவியுநீரே நிலப்பரையு முத்தக்காகுந்

சுகமான சிவன்லெம்புந தண்ணீர்மிட்டான்

நல்லதொரு விலாயிச்சம் விலையேரு

நன்னூர் குடியேவர் அமுக்கராசே

ஒல்லிநிலை யாவவா உளளுலர்த்தி

ஒரிலத்தா மலரகாங்கை வெட்டினேரும்

அல்லிப்பாடு தாமனாயின விரிப்புகோட்டி

ஆலிமுது நீர்ப்பூவா அழகமலேரே.

(24)

வெரான வலலான சிவகைசங்கு

வெண்காக்கை வெறிக்கறி கிழ்க்காய்கெல்லி

பேரான நாலவத்தி கரிசாலேகாணி

பிரமிவெண்கா மணயும்நீ வரசுதேரீடை

நீராக மூலிவகை கொல்லிவந்து

சிறப்பாக வெல்லவதற்கு யில்லாநல்தான்

வாராக கிழறுலர்த்திச்சூரணஞ்செய்

வடிவட்டி வகைக்கொண்டு பலந்தான்கட்டே.

(25)

கட்டியே பறங்கிப்பட்டை பலந்தானெட்டு

கூர்சிறப்பங் கிழுகதாவும் பலந்தானெண்டு

ஆட்டியே ஆவின்பால் சுத்திசெய்து

அதட்டியே யிடித்துநன்றாய் முன்மருத்திற்கேந்

ணட்டியே அமிர்ந்தசர்க் கலையைக்கெழு

உத்தமனே பலம்வெண்டு ஒக்கச்சேரு

தாட்டிகமாய் வித்துவகை சொல்லக்கெழு

தகவரவித்து முன்னவித்து ஓரூவகைவித்தே.

(26)

வித்தான அசத்திவித்து அத்திவித்து
வெண்கடம்பு நீர்முள்ளி ஆவாரைவித்து
மத்தான மாவித்து பூனைக்காலி
மருமத்தை சடைக்கஞ்சா தேற்றுவனவித்து
நத்தான மைக்கொன்னை சரக்கொன்னை அவுரி
நாயுருளி மறுநெருஞ்சில் கருவேலவித்து
முத்தான மாதூயும் மகிழ்மணித்து
முன்னையோடு கோதுமையை பெள்ளுமுந்தே.

(27)

உழுந்தான நெல்லிசெம்பை மூங்கில்வித்து
உத்தமனே கூவினத்தின் பழமும்பூவும்
குழந்தான குறிவித்து எரிகாலன்வித்து
கொமட்டிமா துளைநாரத் தெலுமிச்சம்வித்து
நெளிதான தென்னம்பூப் பார்சுதண்டிப்பூவும்
நெய்சோட்டான் பூவாத்தி அல்லிவித்து
தழுதாழை முருங்கைப்பூ விஜயபைப்பூவுந்
தாமரைவித் துவரைபில வம்பிஞ்சஞ்சேரே.

(28)

சேர்க்கவே பிசின்வையைச் சொல்லக்கேளு
திறமான முள்ளிலவு முருங்கைவேம்பு
சார்க்கவே விளாவோடு கருவேலத்தி
கருவாகை கொன்னைமரம் பிடுனோடொக்க
எர்க்கவே புங்கம்பூ சியக்காவின்கே முந்து
இதமான வகைக்குக்காற் பிலமேதுக்கிச்
சேர்க்கவே யிடித்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேரு
திறமான கடைச்சங்கைச் செப்பக்கேளே.

(29)

கேள்பா சாதிக்காய் சாதிப்பத்தி
கிரம்பேல மிலவக்கப் பட்டைப்பத்தி
ஆளப்பா குக்குமப்பூ கோரோசனைகஸ்தூரி
அதிவிடையந் திப்பியினை கோஷ்டமூலம்
வாளப்பா அரத்தைசுக்கு அக்கிராகாரம்
வாலமிளகு குரோசாணி சீரகநல்லோமம்
தேள்பா சடாமாஞ்சி கூகைநீறும்
சிறுதேக்கு நாகப்பூ தானிசபத்திரியே.

(30)

திரியான காமப்பூ மகரப்பூமீ
செங்கழுநீர் வாலுமுனை கருவாப்பட்டை
விரியான கண்டதிப்பி கஸ்தூரிப்பட்டை
பிளிபூறல் செவ்வியம் கொத்துமல்லி
பரிவாசி தக்கோவந் தகரமிந்து
பாங்கான ரேணுகமும் சாம்பிராணி
கரிதான கடுகுரோ கணிகடுக்காய்தாணி
கசகசா மண்சிட்டி சாராப்பருப்பே.

(31)

பருப்பான திரிபலைச முத்திராப்பழமும்
பகரபிய வலம்புரிக்காய் கந்தககிங்கி
கருப்பான சீரகமு நம்சீரகமும்
கார்போகி சண்பகப்பூ நெல்லிமுள்ளி
விருப்பாஞ்செஞ் சந்தனம்அதில் தேவதாரம்
வெட்பாலை வெளிப்பிடுனு முந்திரிகைக்கொட்டை
மருப்பான குளவந்தங் கஸ்தூரிமஞ்சள்
வகைவகைக்கு ஒருபலந்தான வரிசைகேளே.

(32)

வரிசையாஞ் சரக்கையின வறுப்புச்செய்து
வளமாக விடித்துநன்றாய் சூரணஞ்செய்
கரிசையாய் சீனிசெய் படிதானெட்டுக்
சுமண்டலத்திலாவின் பால் படிதான்ரண்டு
பரிசையாய் அடுப்பேற்றிக் கொதிக்கும்போது
பால்வார்த்துப் பகமாய்ச்சு ரணத்தைக்கொட்டு
அரிசை அடி பற்றாமல் கிண்டிவாரீ
அதிலபோட்டு முந்திரிகை பேரீச்சம்பழமே.

(33)

பழமான வகைக்கிரண்டு பலந்தான்போடு
பாங்கான கொம்புத்தேன் ரண்டுபடிவாரு
வளமாகக் கிண்டியே யிறக்கவைத்து
வாகான கண்பதிமுன் வைத்துப்பூசி
அளவான லகஷ்முரு தித்திநீரு
அப்போக செந்தூர பிரண்டுபலம்போடு
நழுவாதே வயித்தியர்க்கு மனநோகாதே
நாவிலொன்று வயித்தியர்க்கு மனநோகாதே.

(34)

சுந்தலர்க்கு மனஞ்சூரி வெகுமானமெய்
 திகமான லெகியதைக் கொள்ளுகொள்ளு
 தைத்துமே உத்திசுத்தி மண்டலங்கொள்
 சாரவான மேகமிரு பததானெங்கே
 பாய்ந்துவரும் வாததிதத சிலைப்பணம்போம்
 பறத்தோடும் சுயநீரே மந்தரகாசம்
 ஓர்ந்தமே பதினெட்டுக் குட்டரோகம்
 ஒழிமே கந்தியரை பாப்புச்சூகி.

(35)

சூலையென்ற குண்மவகை யெட்டுத்திரும்
 தொலையாத வாய்வெல்லாத் தூரலோடும்
 ஒலையென்ற கெசத்திற் படரும்வெண்ணை
 ஒழிமே உத்திரவெட்டை சீரமேகப்புண்
 பாலையென்ற ஸூகஞ்சுக்குச் செறபனோயேழும்
 பறத்தோடும் மலிகுட்டும் பிவனையுண்டாம்
 சூலையென்ற வுந்தணங்கள் காந்தலதிரும்
 கண்களுமே செவ்வலரிப் பூப்போகாமே.

(36)

ஆமென்ற லேகித்தகச் சிச்சுபத்யம்
 உத்திசுத்தி மாறாதே கொள்ளுபாரு
 பாமென்ற தேகமெண்ண பசும்பொன்னாகும்
 பரிவான மன்மதன்போல் வடிவவெகான்றும்
 தேமென்ற சுக்கிலமும் கித்தமுறும்
 தேனைய மெழிவாருகு செரார்சொன்னேன்
 வாமென்ற வலித்தியனே சிந்தமுறைவிட்டு
 மறுகெட்டு ஆலையாதே மலிந்தபாரோ.

(37)

முக்கூட்டுத் தயிலம்.
 பார்க்கவே மேகார சங்கம்சொன்னேன்
 பாகெனென் முசுக்கூட்டுத் தயிலத்தனனை
 யேற்கவே சல்லெண்ணெய் படிதானெட்டு
 தியல்பான ஆவினெய் படிதானுது
 தாற்கவே விளக்கெண்ணெய் படிதானுது
 கலந்தொன்றாய்ப் பாண்டத்தி லளந்துவிட்டு
 தூர்க்கவே ஆவின்பான் படிதானுது.
 அப்பனே வெகுநீர் படிதானுது.

(38)

படிதான சரிசூலை பொன்னுங்காணி
 பசிலையோடு சுற்றாழை பிரமிகஞ்சா
 செடியான தழுகாழை கிறுகிரைநொச்சி
 சிறுபூனை வல்லாரை முகமுசுக்கை
 ஈடியான ஆதண்டை சுற்றூவல்லி
 நற்றாழை விழுதுமுடக் கொத்தான்சின்னி
 கொடியான கொழுஞ்சிகடார் நாரத்தம்பழமம்
 கொமட்டிமா துளையோடே எலுமிச்சம்பழமே.

(39)

வழமான மல்லிகைசெவ் வந்திபிச்சி
 பழம்பாசி வகைக்கிரண்டு படிதான்காறு
 தாழ்வுபாதே தென்னம்பூ முருங்கையுடனிலுப்பைத்
 தனிப்பூவும் புங்கமபூ செங்கழகீரவரி
 கிழங்கல்லி சுத்திகிழங் காமப்பல்கெய்தல்
 கிழங்கோடு கொட்டிமுரு ளங்கிழங்கு
 விளங்குவே கோவைவிட கிழங்குஞ்சேர்த்த
 வெருகோடு நெல்லிக்காய்ப் பட்டையாமே.

(40)

பட்டையோடு அருநெல்லி பூவந்திப்பழமும்
 பரிவாக வகைக்கிரண்டு படிதான்காறு
 கொட்டியிடுக் குருதோட்டி பாதிநின்னாரி
 குருத்தைலெர் பொன்முசுட்டை குமிழ்ரீர்ப்பூலா
 துட்டச்சிற் குழுட்டி பேராழுட்டி
 தூதுவனை குமரிசிறு காஞ்சோரிதோடை
 சட்டமுடன் நிலப்பனையும் தண்ணீர்மிட்டான்
 சக்கோடு சாணைவேர் சிவஞர்வேம்பே.

(41)

வேரான தழுகாழை நொச்சிவிழி
 வெள்ளெருக்கு காக்கிட்டான் கீழ்க்காய்நெல்லி
 கூறான மருதோன்றி நாகவல்லி
 குமிழோடு புசமுண்ணை கோவைத்தண்டு
 பேரான புனல்முருங்கை முசுக்காவை
 புங்கோடு நாவலத்தி புனலிசுத்தி
 கூறான கடலிறஞ்சி வெட்டிவிலாமிச்ச
 குருவிஞ்சு அழிஞ்சிபூ வரகூப்பட்டை.

(42)

பட்டையாங் கிலுகிலுப்பை உன்னுலர்த்திப்
பநீரி னினம்பூறல் கிளுவைச்சண்டி,
வெட்டியே வகைக்குறாற் பலமேதாக்கு
விதமாக இடித்ததனைப் பாண்டத்திட்டு
விட்டுமே பதினாறு மரக்காலர்தான்
விட்டதனை யெட்டொன்று யெரிந்துக்காய்ச்சி
இட்டதொரு கலாயத்தை யெண்ணெயிலேவாரு
இயம்புகிறேன் சுற்றவகை யறிந்தாய்க்கேளே.

(43)

இனிதான் சாதிக்காய் கிராப்புபுதரி
யேவமெடு இலவங்கம் அநீமதூங்கோலுடம்
குனிதான் பெருங்காயம் அரத்தைசுக்கு
சூரோசானி வால்மீனகு கொத்துமல்லி
வனிதகருஞ் சீரகம்சுத் தூரிமஞ்சள்
வாலுழவை கிறுநாகப் பூவோடிந்து
வனிதமாஞ் சதகுப்பை கிவாசிப்பட்டை
வற்றங்கு அகிலோடு தேவகாரம்.

(44)

நாமமாங் காற்போகி கடுக்காய்தான்றி
தாளிசுபத் திரிமம் குளவந்தம்மஞ்சள்
ஆரமாம் கண்டதிப்பி அக்கிராகாரம்
அநீமதூம் கிளியூறல் கருவாய்ப்பட்டை
சோரநற் சீரகம் ககைரீரும்
சூங்குமப்பூ வலம்புரிக்காய் விளங்கம்மாஞ்சி
சாரமாத் திப்பிலியும் திப்பிலிமலம்
சந்தனமும் நெல்லிமுள்ளி கிறுதேக்காமே.

(45)

தேக்கான சண்பகப்பூ கடுகுரோகணியும்
திரிபலையும் சமுத்திராப் பழமுக்கல்நார்
தேக்கான கச்சோல மானுங்காய்ப்பிஞ்சு
சென்னகரைப் பட்டையோடு நெரிஞ்சிக்காயும்
வாக்கான பெருங்குரும்பை சிதரீமுலம்
வல்கவகைக்கு ஒருபலந்தான் வரிசையாகத்
தாக்கான புங்கம்வேர் பாலாலாட்டித்
தவறாம லெண்ணெயிலே கரைத்திடாயே.

(46)

கரைத்துமே அடுப்பேற்றிக் கணைசன்பூசை
கைமுறையாய்ச் செய்திட்டு எடுக்குவாரீ
நிரைத்துமே ஒருவிறகால் நெருப்பைமுட்டி
நிலையான பதமாகக் கண்டிக்கண்டி
முரைத்துமே யெண்ணெயுடன் பதத்தைப்பார்த்து
முருங்கைப்பூ ஒருபிடிதான் போட்டுக்கண்டி
கரைத்துமே மயிர்க்கொழுந்து பிடிநான்போடு
கருகாமல் பச்சைநிறம் கண்டுகொள்ளே.

(47)

கொள்ளவே இளகுபத மிதுதானென்று
சுறிப்பான வடிவகலசந் தன்னிற்கேளு
வெள்ளவே புதுருகோ ரோசனைகஸ்தூரி
விதமாக ஒருவகைக்கு நற்களஞ்சுதூக்கு
வள்ளிலே வடிவசந் தன்னிற்போட்டு
விதமாக எண்ணெய்தனை வடித்துவாங்கு
கள்ளமா யடியிலே கசடில்லாமல்
கம்பினியி விட்டுநீ மிழிந்திடாயே.

(48)

பிழிந்துநீ வேடுகட்டிப் பூசைபண்ணிப்
புதைத்துமே நிலக்குழியி விட்டெடுத்து
நளினமாய் நாலுநாள் வட்டமுழ்து
நாலாய் ரத்துநா னூற்றுநாற்பத்தெட்டு
அழுந்துநோய் கால்வட்ட முழுகும்போது
ஆகாத நோயெல்லா மகன்றுபோகும்
குளிர் தண்ணீர் தள்ளியிடு வெந்நீர்முழ்து
குணமான பசுமயறு சிக்காய்தேயே.

(49)

தேயாத புளியோடு புகையிலைதன்
திறமாக மண்டலந்தான் முழுகும்போது
பாபாத திரேகமது கஸ்தூரிவிசும்
பார்ப்பதற்குப் பசுந்தங்கம் போலேயாகும்
சேயேநீ வாயுவகை பதார்த்தத்தன்னு
திறப்பான மோர்தயிரும் புளியுத்தன்னு
வாயேநீ வெயில்தனிலே நலையுமாகா
வழுத்துகிறேன் மற்றுநாள் ஆண்டாமே.

(50)

மேகநாறுநீர் என்னெய்.
ஆமென்ற மேகநா சூங்குகளென்னெய்
அநையுநீரென் சூங்குகளே நோயுந்தீர்
வமென்ற சிற்றாமணக் சென்னெய்யபடிநாறு
இதமான சுருவளிச் சூறுபடிநெண்டு
பேமென்ற கழுதைலத்திச் சூறுபடிநெண்டு
பேய்க்குமட்டி கரிசாலைச் சூறுபடிநெண்டு
பேமென்ற பொய்யாரை வல்லாரைகுருந்து
பிரயயொடு பொருதலையும் அடிபரிச்சாறு.

(51)

சாறுன செருப்படியின் ரெண்டுவகைகூட்டி
சடைச்சீயொடு இனபூரல் காட்டுச்சீசெம்பு
கூறுன கணக்கொடிக்கோ பூயாவாரைகூடக்
குளிமிட்டான் கட்டுவளி தேள்கொடிக்கு
ஆறுன கடிதம்பை ஆகனேரீர் முள்ளி
விவேகி முருக்கிலைச்சா செருநீகோவைகுன்றி
வாறுன வழுதலையும் வெள்ளைதுரு சாந்தை
வகைக்கொண்டு படிசாறு எண்ணொயிலேவாரே.

(52)

வார்த்துமே வெட்டுவகை மருந்துகேளு
வாணையொடு மருதுகருக குருந்துவன்னி
கார்த்துமே கருகுருரை செங்கத்தாரி
கற்றழை பூவரசு கருவேலின்று
கூற்றமே குவளைபிறு பெரிசாலன்கொண்ணை
குருந்தொட்டி நன்னூரி குமிழிநீர்ப்பூலா
சாற்றமே வூட்டூலா பரகசங்கு
தழுநாளை கண்டங்கதரி தூறுவேளைநொச்சி.

(53)

கொச்சிசிற் குழுட்டி பேராழுட்டி
கொக்கரிய வாழிஞ்சு கர்லைபுகுது
மச்சிபூ தகராப்பான் வேம்பாடமபட்டை
மருதோணி நாகவல்லி மறிழம்பட்டை
இச்சியொடு முள்ளிலவு சங்ககருபீரி
பெருக்கோடு மருக்காரை சின்னிபுண்ணை
கச்சியே சுருமுள்ளி செம்முள்ளிதத்தி
காஞ்சோரி கண்ணிமுள்ளி சிறுநிஞ்சாவேயே.

(54)

வேரான சிறகுதட்டை மலைகலக்கிவகை
வெண்காக்கை வேர்விழி கிழக்காய்கெல்லி
பேரான சிலவெம்பு அழுக்காராவேர்
புணல்முருகை கைவேளை குப்பைமேனி
நேரான சனியுடைய சத்திக்காரணையும்
நிலக்குமிழும் நிலவினா நரிப்புடைபின்பூரல்
வாரான பால்குறண்டி முக்காவேளை
வட்டக்கி லுக்குப்பை வட்டத்துத்தியெண்ணே.

(55)

அத்திவட்டத் திருப்பியொடு நிலக்கடம்புதுடரி
சுருதாத்தி உள்நுலத்தி பாதிரிந்தகடம்பு
வெற்றியை மாதாரை மருங்கிழங்கு
செருகொடு வெள்ளினறு முக்காவேளை
சித்திமு விவிந்நேரி கிரந்திராயகமும்
கிடைப்பொன்முசட்டை சிறுசாஞ்சோரி
முற்றியே நிலப்பணையும் வில்வையேரும்
முள்காளை விடத்தைவோர் உசிலம்பட்டை.

(56)

உசிலோடு கொடுவல்லி சித்திற்றண்டு
உசாயொடு சிலவாகை கோவைத்தண்டு
கிசையான பாவட்டை காரத்தையிலுப்பை
கிளுவையா மாஞ்செனியும் ஐத்தெருக்கஞ்செனியும்
அசைபாத மந்தாரை மைக்கொண்ணைகாசா
ஆற்றாறு ஆற்றரசு ஆயிலியப்பட்டை
கசிபவே நாவலத்தி முதலைப்பூண்டு
காய்க்கொட்டான் புணவிசுரு மந்தைவேம்பே.

(57)

வேம்பான பெருமருந்து ஆற்றலரிஅரசு
வெல்துவளை சன்னாகி முருங்கைமாதூயும்
சோம்பாதே வகைவகைக்குப் பலந்தான்பத்துச்
சொல்லுவென் புல்லுருவி வகையைக்கேளு
வேம்போடு அரகிலந்தை மாவிலுப்பை
கிணிலையாடு விடந்தலைமா தூய்யாமெட்டுஞ்
சோம்பாதே புல்லுருவி வகைநாளைக்கி
சொல்லியதோர் முன்மருந்திற் சொல்லக்கேளே.

(58)

சேளப்பா இடித்ததனைப் பாண்டத்திட்டுக்
கெடியாக வெண்ணுனி சலந்தானவிட்டு
யேளப்பா எட்டொன்று யெரித்துக்காய்ச்சி
யிறுத்துமே கியாழத்தை யெண்ணெயிலேவாரு
ஆளுமே வெள்ளாட்டு நீர்படிதான்ரெண்டு
ஆவினர் படிசெண்டு அதிலேவாரு
ஆளுநீ கலக்கியதை ரவிலைவாத்து
சூத்திர்போட மருந்துவதை அறைகிறேனே.

(59)

அறைகிறேன் சாதிக்காய் கிராம்புவலம்
அழகான இலவகைம் அதிமதுரம்கோஷ்டம்
விவரகிறேன் கண்டத்திப் பேயினமூலம்
வெண்காரம் வால்மிளகு ரோசானியோமம்
கரையாத பெருங்காயம் கடுக்காய்தாவம்
சுருஞ்சிரம் கார்போகி கஸ்தூரிமஞ்சள
அதைகிறேன் அரத்தைசக்கு அங்காரம்
அதிவிடயம் கடுகுரோ கலிகடுகுத்துப்பே.

(60)

உப்போடு சடாமாஞ்சி தானிசபத்திரியும்
உத்தமலே கசகசா ஓமக்கஞ்சா
செப்பாதே வலம்புரிக்காய் பறங்கிப்பட்டை
சென்னகறைப் பட்டைப்போடு கஸ்தூரிப்பட்டை
தப்பாதே வாறுழுவை சிறுநாகப்பூ
தக்கோலஞ் சிறுதேக்குத் தகரங்கலநீர்
அப்பாலே ஆவிஞ்சி வசம்புநீர்வெட்டி
அற்றத்த நெர்வாணம் செங்கொட்டைகட்டே.

(61)

கட்டியதோர் வகவரசு ஸ்ரீனத்திப்பி
கொத்துமல்லி குங்குமப்பூச் சிரங்கச்சேலை
ஆட்டியே வெலாச்சாரம் சத்திச்சாரம்
அரோனுகமும் நவாச்சாரம் சாதப்பேதி
கேட்டினை வகைவகைக்கு ஒருபிலந்தானூக்கு
கெருடலிட கிழங்கோடு செங்கழுநீர்க்கிழங்கு
காட்டுமே கார்த்திகையின் அப்பைக்கிழங்கு
காட்டுக்க ருஜிவொடுகல் கருணைக்கிழங்கே.

(62)

கிழங்கான நறையெய்கி தேவிக்விழங்கு
கெடியான முருங்கைப்பூ வெருக்கம்பூவும்
தளங்காதே புங்கம்பூ வாசம்பூவும்
நாவியொடு முருங்கைப்பூ செம்முருக்கம்பூவும்
அளங்காதே செண்பகப்பூ சிறுநாகத்திப்பூவும்
ஆவரையின் பஞ்சாங்கத் தேத்தான்கொட்டை
புழங்குமே கடைமருந்தோடு மெல்லாமொக்கப்
புங்கம்பால் விட்டாட்டி யெண்ணெயிலேபோதிட.

(63)

போட்டிமே அடிப்பெற்று பெரிநோப்பா
புகழான கணபதிக்குப் பூசைபண்ணு
நாட்டமே மெழுகுபதம் தண்ணீர்ப்பாரு
நாமான பதமறிந்து வடிக்கக்கேளு
ஆட்டுமே கந்திரி வராகன்ரெண்டு
அழகுபச்சைக் கற்பூரம் வராகன்ரெண்டு
காட்டுமே சத்தித்த சிங்கமநாறு
நல்லரசு கற்பூரம் விராகஞலே.

(64)

நாலான இலையெல்லாம் வாடிவைத்திட்டு
நலமாக எண்ணெய்தனை வடித்திடாய்நீ
சேலோடு தயிலத்தைப் பதனம்பண்ணு
திறமான கடுகுதனை யெரித்திடாதே
பாளைய பச்சையெண்ணெய்திலேவிட்டுப்
பரிவாக உலரவைத்து மேலேபூசச்
சேலோடு கரங்குஷ்ட மேவ்ரோகமெல்லாம்
திருமடா அப்பிட்டிக் குளித்துப்போடே.

(65)

குளிக்கவே வடித்தெடுத்த எண்ணெய்தனைக்
குடிக்கவே நாளொன்றுக் கோர்க்காணுவிதம்
களிக்கவே மூன்றுநா ளாதிக்கொன்று
கடிநான பத்தியந்தான் காக்கவேணும்
உளிக்கவே ஏழாநாள் தலைநீர்வார்த்து
உப்பதனை வெட்டாநான் வறுத்துக்கட்டு
அளிக்கவே விப்படிநீ கொள்ளும்போது
ஆகாத நோயெல்லா மகன்றுபோடுக.

(66)

போமென்ற மேகமொடு கிரத்தி அரையாப்புப்
பொல்லாத பதினெட்டுச் சூட்டரோகம்
வாமென்ற குன்மமெட்டும் வாராதோடும்
வாயுவொடு சூலைமகோ தாமுந்நீரும்
தாமென்ற வாதபித்தஞ் சோர்த்துபோகும்
சுயரோக மேகமெங்கே தானேதும்
தேமென்ற வண்டுக்கடி செய்யான்பூரான்
தீராத விஷகடியும் போகும்பாரே.

(67)

போசுமே விஷகடிகள் பட்டதெல்லாம்
பிளவையொடு காமாலை பாண்டிசோகை
போசுமே மேகத்தின் அழலையப்பா
பொல்லாத பித்தத்தின் தணலும்போகும்
வசுமே தெற்பத்தி லேழுவகையோயும்
எனமக்கா னுதிரத்தின் திரட்சிபோகும்
போசுமே வயிற்றிலுள்ள மலக்கட்டெல்லாம்
புழுவான கிருமியொடு வாய்வுபோமே.

(68)

வாயுவொடு மூலவகை பவுத்திரமுந்நீரும்
மகத்தான விப்புருதி கண்டமாலே
வாயுவொடு துடைவாழை பிளவைப்புற்று
மகத்தான கடிசரப்பான் மண்டைச்சூலை
வாயுவொடு விரைவாதம் அண்டவாதம்
வலிவாதம் மற்றுமுள்ள வாதமெல்லாம்
தேயுமே எண்ணெயுட பெயரைச்சொன்னால்
தேசத்தி லெல்லாம் லோடிப்போமே.

(69)

• பத்தியம்.

போமென்ற எண்ணெய்க்குப் பத்தியந்தான்கேளு
புகழான வெந்நீரும் சோறுமுண்ணு
வேமென்றே யேழாநாள் தலைநீர்வார்த்து
விதமான உப்பதனை வறுத்துக்கட்டு
தேமென்ற இம்முறைதா னுருஞ்சொல்லா
செப்பார்கள் வயித்தியரே திறந்துபாரும்
வாமென்ற பிணியாளி கோய்தீரவேண்டி
வயித்தியனை வணங்கியுப சாரம்பண்ணே.

(70)

பண்ணினால் செய்மருந்து பரிக்கும்பாரு
பரிவான சோயெல்லாம் பறந்துபோகும்
வெண்ணியே யிவ்வெண்ண வயித்தியந்தானென்று
வேசாரி ஊழியம்போற் செப்பச்சொன்னால்
மண்ணிலே வயித்தியர்க்கு பாண்டிசொந்தால்
மாலிடர்க்கு கோய்தீரா மருந்தாகாது
தன்னிலே தானறிந்து வணங்கிக்கொத்தால்
சண்டாள னுன லும் தீரும்போயே.

(71)

சேங்கோட்டை வல்லாத் லேகியம்.

கோய்தீரச் சேங்கோட்டை வல்லாத் தோல்வேள்
தூறுகாமாய்ச் சேங்கோட்டை பலந்தான்பத்து
மோயலே சாணிப்பால் சுத்திசெய்து
மூக்குவூட்டி யின்னுமதில் முறையைக்கேளு
சாயலே கொடுவெளி பறங்கிப்பட்டை
சங்கோடு அழுக்கரா சிவனார்லேம்பு
ஓயலே மாவிலிங்கப் பட்டையோடு
உத்தமகே வகைக்குஞ்ரு பலந்தானென்னே.

(72)

என்னலே கருஞ்சீரம் சுஸ்துரிமஞ்சள்
இருதிபலி சிக்காய்வா துழுவைகோஷ்டஞ்
சொன்னதொரு இவையெல்லா பிடித்துவெறே
சூரணமாய் வைத்திட்டுச் சொல்லக்கேளு
உன்னிமுன சுத்திசெய்த சேங்கோட்டைதன்கோ
உரவினிடிக் கொப்பதையின் தேக்காய்ரெண்டு
என்னலே யென்னொமொரு படிதான்ரெண்டு

இடித்துமே அடிப்பின்பு சூரணத்தைக்கொட்டே. (73)

கொட்டியே சேர்த்தொன்று பிடிக்கும்போது
குமுறலே பனைவெல்லம் அஞ்சபலம்போடி
திட்டம்ச கற்பூரம் விராகன் அஞ்சு
சேர்த்திடித்து வல்லாதி செயதுகொண்டு
கட்டவே வல்லாதி அந்திசத்தி
நாளொன்று வெருகடிதா வயத்துகொள்ளு
குட்டமாக கிரத்தியொடு அரையாப்புச்சூலை
குன்மமொடு வயிற்றுவாசி வாய்க்குலை.

(74)

சூலையோடு சூதகத்தின் வாய்வதிரும்

சொற்பெரிய மேகமெல்லாம் சொல்லாதோடும்
வாலையார் திரோகமது சித்தியாகும்

மண்டலந்தான் பத்தியமாய்க் கொண்டுவாரீ
காலையே பத்தியந்தான் சொல்லக்கேளு
வைப்போடு புனிபுகையும் பெண் ஊந்தள்ளு
பாலோடு மற்றதெல்லா மிச்சாபதயம்

பாங்கான உப்பதனை வறுத்துக்கொள்ளே.

(75)

சண்டமாருதக் குழம்பு.

கொள்ளவே வார்த்தையத்துக் கா டிடும்

கூறுகிறேன் சண்டமா ருதக்குழம்பு
அள்ளுகிறேன் சசமோடு சாதிலங்கம்

அரிதாரம் மனோசையுமீ ரசகற்பூரம்
வெல்லுகிறேன் கருநாகி வெண்காரங்கவரி

வெவ்வேறே வணகவகைக்கு விராககரெண்டு
சொல்லுகிறேன் கரந்தைச்சா றும்பழச்சாருதல்
கருக்கட்டுச் சுத்திசெய்து கல்லத்திட்டே.

(76)

இட்டுமே சுத்திசெய்த வாளமப்பா

இந்திடைக்குப் பதினாறு விராகன்போடு
கட்டுமே வால்மிளகு குரோசானிழைம்

கண்டதிப் பிவி அர்த்தை (கடுக்காய்தான்) நி
கட்டுமே கிரம்போடு கடுகுசுக்கு

கடுகுரோ கணிகாயம் கஸ்தூரிமஞ்சள்
அட்டுமே திப்பிலியும் திப்பிலுலம்

ஆனைத்திப் பிவிழைநாகப்பூவே.

(77)

பூவோடு இந்தப்பு விளங்கங்கோஷ்டம்

புகழான் சாதிக்காய் வகைவகைக்கு
தேவோடு விராகனிடை நாலுக்கட்டு

செப்பரிய முன்மருத்தோ டொக்கச்சேரு
ஆவோடு மிளகானை சிற்றாததை

அதிமதுர மாசக்காய் சினக்காரம்

சேவோடு திருகுகள்ளிப் பாலுமவாறு

சிவதையோடு கொடியேலிக் கியாழம்பாரே.

(78)

வனுமான்.

வார்த்துமே பன்னிரண்டு சாமமாட்டி.

வழித்துமே யச்சிமிழி லடைத்துக்கொள்ளு

ஆர்த்துமே சுரத்துக்கு அரத்தைசுக்கு

அதிமாய்ச் சொல்லிபதோர் சுரத்துக்கெல்லாம்

கோத்துமே யினமறித்து சுரக்குக்கட்டிக்

குடிநீரி லிட்டிடவே சுரக்கோது

ஆர்த்துமே குழம்பினிட வேகமென்ற

அப்பனை யனுபான மறித்துக்கொள்ளே.

(79)

கொள்ளவே பதினாறு சன்னிதோஷம்

சூலையே அரத்தைசுக்குக் கிராம்புதிப்பி

மெள்ளவே யிஞ்சிமா விலங்கப்பட்டை

வேளாகாட் டாமணக்கு வெண்ணெுச்சுவை

கொள்ளவே அரைத்தனைச் சாசம்பண்ணிக்

குழம்பி வே சன்னியொடு தோஷத்திரும்

வள்ளவே யிருவென்ற வகைசுக்கெல்லாம்

மாட்டுநீ கடுக்காரின் கியாழந்தானே.

(80)

புணை வார்த்தமன்ற எண்பத்திரும்

குழம்பு வெண்ணெுச்சிச் சாற்றில்லாட்டு

தோளுன் சயமேழும் இருமலப்போகத்

நூதுபதரி கண்டங்காவி ஆடாதோடை

தேனுன் சிற்றாததை குறுகாஞ்சோரி

திப்பிலியுக் கடுக்காய்ச்சாத் திடித்துவைத்துக்

கோளுன் தூளதிலே ஒருசேரைப்போட்டுக்

குடிநீரால் கியாழமிட்டுக் குழம்புகட்டே.

(81)

கூட்டவே பித்தமோடு பாண்டுசோகை

கொடியதொரு காமலை யினவசுக்கெல்லாம்

காட்டியே பழச்சாறும் வெள்ளாட்டுநீரும்

கரிசானைச் சாரோடு மிளகுக்கட்டி

மாட்டியே குழம்பிட்டுக் கொள்ளுகொள்ளு

மகோதரீ ராமபெரு வயிறுசோகை

கூட்டியே விசையுள்ள மாந்தயிக்கம்

கணத்தொரு பலனோயும் பிளியென்னே.

(82)

பிடியை வகைக்கெல்லாம் சொல்லக்கேளு
பிலமான நீர்முள்ளிச் சாற்றிலப்பா
கோலியே நலாசாரத் தொஞ்சமிட்டுக்
குழம்பதனைக் கூட்டியே கொண்டுபொரு
போலியே குழம்பெட்டிம் போகக்கேளு
பூவாசம் பட்டைமொடு பேய்க்கூட்டிலேரும்
சேலவே சீரகமு மிளகோடேலம்

சேர்த்துநீ குழிநில் குழம்பையூட்டே.

(83)

குழம்பான பித்தவகை சொல்லக்கேளு
கொத்தமல்லி சீரகமு முடக்கொத்தாங்குழிர்
குழம்பிடவே பித்தமெல்லா மோடிப்போகும்
கொடிதான கிரந்தியரை யாப்புச்சூலை
கனக்கமா பீகல்கை கரப்பெண்ணெய்
காந்தைச்சா நதவிலிடக் காணுதோடு
குழம்பான விவரவாத மண்டவாதம்
கூட்டியிரு வர்க்கம்பூச் சாறுகொடிச்சிறே.

(84)

சாறென்ற வாயுவுக்கு வேளைசுக்கு
சாறுத்தா மலரினொச்சி விஷத்துக்கெல்லாம்
ஆறென்ற பதினெட்டுக் க ப்பானகுஷ்டம்
அமுக்கரா சிவன்வேம்பு பறங்கிப்பட்டை
கோறென்ற தூள்பண்ணி அமுரிவிட்டிக்
குழைக்கதனிற் குழம்பிடவே குஷ்டமெங்கே
ஆறென்ற மேகவகை யிருபதுக்கும்
அப்பனே உள்ளுலக்திப் பட்டைச்சாறே.

(85)

சாறுன கற்பகேயம் கருமிநீரச்
சாற்றுபா கற்சாறு பாண்சாற்றில்
காறுன கர்ப்பணுக்குக் குமரிச்சாறு
கரிசாலைச் சாறுகர்தைச்சாறுகும்
வேறுன வெவிகடிக்கு முருங்கைப்பட்டை
வேறையிலே வெள்ளுள்ளிச் சாற்றிலுண்டி
ஆறுன விரியனுக்கு அழிஞ்சுவாகை
அரவத்துக் காடுதொடர் மூலிகேரே.

(86)

மூலியே வாதமொடு இனம்பிள்ளை வாதம்
முனையாம்பச் சைவாதம் பாரசித்தின்வாயு
நாலியே பிஷுவுக்கெல்லாம் கருவாகைவேம்பு
நத்திகோ ரத்தவிலே சோப்பிரண்டைச்சாறு
கோலியே பிறுப்பைமேற் புல்லுருவிச்சாறு
கூட்டுகுழம் பிடவாதங் கொள்ளைபேரூரும்
நாலாசி ரத்துநா தூற்றுநாற்பத்தெட்டிம்

காடாறு பிரமமுனி குழம்பென்றெண்ணெய்,

(87)

உயேண்ணெய்த் தாயிலம்.

எண்ணியே வாதமெல்லா மோடிப்போக
இயம்புகிறேன் பிஷுண்ணெய்த் தாயிலக்கேளு
எண்ணியே வெள்ளெண்ணெய் ஏரண்டக்கொண்ணெய்
இனுப்பெண்ணெய் புங்கெண்ணெய் சுவம்பெண்ணெயைத்
அண்ணியே வகைக்கொண்டு படிக்காண்கொண்ணெய் [தாம்
அளந்துவிட பாண்டத்தில் அப்பாடுகேளு
நண்ணியே தழுவாதை காட்டாமண்குடி
தாயுருவி தெலேகோ குப்பைமேனி

(88)

மேலியா மாறிவந்து வேம்புக்கு
வெண் ணெச்சி தூறுவகை கண்டங்காலி
கனியே குத்துகரு வாகைசுக்கு
கொட்டிலை நிலக்கடம்பு சடைச்சிரெண்டு
போலியே அடிவியாடு மருக்காரைபெருக்கு
புளஸ்முருங்கை பூர்முருங்கை வேளைசாரணையும்
மானியே மருதோன்றி காட்டிசெமலி
மதவதயுத்தா மலியோடு நுகக்கொட்டிதானே.

(89)

கொட்டியே மிளகருளை திருகுகள்ளி
குமிழோடு அமுக்கரா பிரம்புருன்றி
இட்டியே பேய்ப்பாலை அடம்புகின்னி
பிறுப்பைமேற் புல்லுருவி ஆயிலியப்பட்டை
வெட்டியே சொன்னதொரு மூலியெல்லாம்
வேரோடு தூரோடு சமூலங்கிதாண்டு
அட்டியே பண்ணுதே வெட்டிவந்து
அப்பனே வகைக்கொண்டு பலத்தான்பத்தே.

(90)

பத்தாக இவையெல்லா மிடித்துநன்றாய்ப்
பரும்பாண்டத் திட்டுநீ பாகங்கேளு
அத்தாகப் பதினாறு மாக்கால்தண்ணீர்
அளந்துவிட்டுப் பெற்றி எரிக்கக்கேளு
எத்தாகே ஓர்விறகா லெரியைமுட்டு
எட்டொன்றாய் வைத்தமட்டு மெரித்துக்காய்ச்சி
அத்தான கியாமுது படிதான்பத்து
அளந்துவிட்டு எண்ணெயிலே அறையக்கேளே.

(91)

அறையுந் தன் திப்பிவிடிக் திப்பிமுலம்
அறத்திப் பிலிமும் அரத்தைக்கு
குறையாத நாளிசையுங் கண்டதிப்பி
குரோசுநி கருஞ்சீரங் கிராம்புக்குல்
திரையாத சத்துப்பை வசம்புகல்கார்
சிறுதேக்கு பெருங்காயம் வெள்ளுள்ளியிஞ்சி
உரையான வெளிப்பிசிலும் நாகப்பூவும்
உத்தமவே டீசமாஞ்சி ஒக்கக்கேளே.

(92)

கேளே வகைவகைக்கு அரைப்பலமேசா ன்னோறு
கெடியான வெள்ளாட்டு நீராலாட்டி
ஆளே யெண்ணெயிலே கரைத்துவாரு
அப்பனே பிலியரைப் பல்மேபோடு
கோளே வாராதே அடுப்பிலேற்றிக்
குறிப்பாக இன்னுமொரு குகங்கேளு
நாளே யார்தானே சொல்வாரப்பா
நத்திகே சரிச்சாறு நாலுபடிவாரே.

(93)

வாரே யடுப்பேற்றி பெரித்துக்காய்ச்சி
வளமான மெழுகுபதந் தண்ணீர்பார்த்துக்
காரே வடிவலசந் தண்ணிற்கேளு
கஸ்தூரி விராகண்டுரண்டு சாதினிகம்ரண்டு
போரே ஆகாதத் தூள்களஞ்சுரண்டு
போட்டுமே எண்ணெய்தனை வடித்துவாங்கு
வேரே அண்டத்தின் தயிலத்தோடு
வெள்ளுள்ளி முகதுமுட்டைத் தயிலத்தானே.

(94)

தயிலமென்ன வகைக்குக்கால் படிதான்சொன்னோம்
சாதாரிய முன்தயிலத் தண்ணிலவாரு
தயிலத்தை வேடுகட்டிப் பதனம்பண்ணு
சண்முகர்க்குங் கணபதிக்கும் பூசைபண்ணித்
தயிலமித்த முறைப்படியே ஆர்தான்செய்வார்
சார்வரன் வரதிகன் வைத்தியனேசெய்வான்
அயிலமாந் தயிலமிதன் பேருஞ்சொல்ல
ஆராலு முடியாது அறிந்துபாரே.

(95)

அறிந்துபார் தயிலத்திற் காசெடைதானுண்டு
அப்பனே மேலெங்கும் பூசக்கேளு
செறித்துவரும் சன்னியெங்கே தோஷமெங்கே
திராத உட்குத்துப் புறவிச்செங்கே
அறித்துவரும் வாதமெங்கே வாய்வெங்கே
அடிக்கடித் துவுலுரு சன்னியெங்கே
பெறித்துவரும் பக்கவாதம் பரிசுத்திச்சொதம்
இளம்பிள்ளை வாதமொடு அண்டவாதமென்னே.

(96)

வாதமொடு சர்க்கைவலி முயல்வடிப்பு
வருண்டிவி குதிரைவலி குமரகண்டலவிபும்
ஒதமென வாதமித்த முகவாதசன்னி
உத்தமனே பித்தநோய் தந்தசன்னி
பேதவே கறுகிறப்பு மண்டைக்குத்தம்
பிடரிவலி பினிசமும் பொல்லாதோடும்
பாதவே சொன்னதொரு கோய்கனெல்லாம்
பறக்குமே தயிலத்தின் பேரைச்சொல்ல.

(97)

சொல்லிவ கைப்போடு புகைப்புந்நொ
சொல்லிய நோயறிந்து பதப்பகேளு
சொல்லிவ வுப்பதனை வறுத்துக்கட்டு
சுமரான வழுகல்காய் முகுங்கைப்பிஞ்சு
வெல்லிவ தூதுளங்காய் வற்றலாகும்
வெள்ளாட்டு வற்றலொடு பசும்பயறுமாகும்
பல்லிவ பத்தியத்தான் கண்டுதேறு
பாக்கக் இன்னுமொன்று பாடினேனே.

(98)

பாடுகிறேன் வில்லாதிச் சூழம்புதன்னைப்
பகரரிய நோயெல்லாம் பறந்துபோகும்
ஆடியதோர் வில்லாவோர் பழமுமைந்து
அதினுடைய பழந்தானு பிரண்பெத்து
பாடியே யிடித்துமொரு பாண்டத்திட்டுப்
பதக்குநீ ரளந்துவிட்டு அபிபிஷேற்றி
வாடியே இறுத்ததனை மூன்றுபடியாக்
வற்றியபின் விடுத்ததிலே சூருக்களையப்போடே. (99)

போடுவது இல்லவெல்லாம் சர்க்கரைதான்மேந்தா
போட்டதனைப் பாகுவரும் பதத்திற்கேளு
தேடுவது திப்பிவிழ் திப்பிமூலம்
செவ்வியழு பிச்சுக்குடி சித்ராமூலம்
தேடுவது சீரகமும் வலியிலவங்கம்
சிறுநாகப் பூவோடு தானிசபத்திரியும்
ஆடுவது அகிமதூரம் குகைநீறு
மழகான வாறுமூலம் மாஞ்சிதானே. (100)

தானென்ற அழிவிடைய மதூயிந்துப்பு
தானகண்டு கொள்ளுரெண்டு பலத்தான்மோனேம்
தானென்ற குங்குமப்பூ கொம்புபத்ரி
சாதிக்காய் வகைவகைக்கு விராகன்றெண்டு
போவென்ற இவையெல்லாம் இவையுபயாய்ச்செய்து
பொடித்தந்தக் கியாழத்திற் பேரட்டுக்கண்டி
வென்ற கஸ்தூரி விராகன்போடு
இறக்கவைத்து நாளொன்றுக் கிருநேரங்கொள்ளே. (101)

கொள்ளுவது நேரம்ஒரு புண்ணைக்காயளவு
குன்மமொடு சத்திவிக்கல் குஞ்சுவலிதிரும்
கொள்ளவே அரோகிதமும் மூக்குநீர்ப்பாய்ச்சல்
சூனியெரிவு காமாலை கொணிகூலம்
வள்ளலே இளைப்போடு இறுமலகை
வயிற்றுலி பழக்குடைச்சல் கரும்பூலம்
தெள்ளியதோர் நோயெல்லா மோடிப்போகும்
தேகமது மண்டலத்தில் தீர்க்கமாடும். (102)

வல்லாதி யெண்ணெய்.

ஆடுவென்ற சுற்றவல் லாதிவெண்ணெய்
அறைவேன்சிற் குழுத்துச் சமுலங்கொண்டு
பாமென்ற முப்பத்தி ரண்டிலமிடித்துப்
பாண்டத்தி விட்டுஇரு தூணிசலம்வாரு
வென்ற குறுணிசல மாகக்காய்ச்சி
பிடித்ததனில் அபமெண்ணெய் குறுணிவாரு
தாமென்ற சந்தனமும் மதூரங்கோஷ்டம்
சாதிக்காய் கொம்பேலம் பட்டைபத்ரி. (103)

பட்டைபாம் அரத்தைசுக்கு அக்ராகாரம்
பாக்கான தானிசபத் திரியுமாஞ்சி
திட்டமாய்ப் பெருங்காயம் கடுகுரோகணியும்
திப்பியும் வாய்விளங்கம் குகைநீறு
கொஷ்டமாம் வால்மிளகு குரோசானிலமும்
குங்குமப்பூ கருஞ்சீர கம்கடுக்காய்தான்றி
திட்டமாஞ் செண்பகப்பூ கொத்துமல்லி
செவ்வியம்வா லுழுவைவிடு நாகப்பூவே. (104)

பூவோடு இவையெல்லாம் லகைவகைக்குப்
பொடிசெய்துநீபோட்டு நாகஞ்சுவலிதம்
பாவோடு பழச்சாறு படிதான்வாரு
பசுவின்பால் படிவார்த்து அடுப்பிலேற்று
சேலோடு கண்பதிக்குப் பூசைபண்ணு
சிறப்பாக எரித்ததனை மெழுகுபதம்பார்த்துப்
பூவோடு வடிகலசந் தன்னிற்கேளு
புழுத்கோ ரோசனைகஸ் தூரிபோடே. (105)

போட்டிலவாய் வகைவகைக்குக் களஞ்சுவலிதம்
போட்டுநீ யெண்ணெய்தனைப் பதனம்பண்ணு
நாட்டுவா யுள்ளேகா செடைதான்கொள்ளு
நாகியிலுந் துனிசுத்து மேலும்பூசு
திட்டுவாய் முகவாதம் மண்டைச்சூலை
தீர்த்துபோம் பித்தமொடு நீலகாசம்
ஒட்டுமே பீனிசமும் வாய்வுசூலை
யுடம்பிலுள்ள நோயெல்லா மோடுந்தானே. (106)

ஒடுமே மொசிறுள்ள நோய்களெல்லாம்
உத்தமனே பேசுகாய் பசும்பயறுமினா
பாடுமே பத்தியந்தான் வகப்புனிப்பாகா
பாண்கான மறுபுறம் மெல்லாங்கூட்டு
ஒடுமே ஒருத்தலைநோய் மண்டைச்சூலை
உத்தமனே நாகியிடம் கன்னசூலை
நாடுமே நமன்வரத முகவாதம்சன்னி
நலமான பத்தியந்தான் நன்றாய்ப்பாரே.

(107)

மகாமேகநீதம்.
பாரப்பா கர்வாங்க நோய்கட்கெல்லாம்
பாடுமேதன் மகாமேகக் கிருதந்தானும்
காரப்பா பேய்க்குமட்டி வேர்பலந்தானபத்து
கடுக்காய்தேர் நெல்லிவேர் தான்றிவேரும்
வேரப்பா சிற்றாமல்லி பேராமல்லி
விவ்வெவர் வெட்டிவேர் விலாமிச்சம்வேரும்
போரப்பா தூதுனையும் மாதூகாஞ்சேரி
பொன்முசுட்டை கண்ணுரி நெய்தலென்னே.

(108)

நெய்தலொடு செங்கழுநீர் தாமரையுமல்லி
நிலப்பனையும் நிலவாகை கண்டங்கத்தி
பெய்யிலைகள் வகைக்காறு பலந்தானபோடு
பேய்த்துமட்டி வேரோடு போட்டித்து
எய்துமே பாண்டத்தி வீட்டுக்கேளு
இருதூணி சலம்மிட்டு எட்டொன்றாக
அய்துமே மொழிமது படிதானு
அளந்துமிடு ஆயிலெய் படிதானுலே.

(109)

காலோடு சாதிக்காய் கிரம்புபத்தி
நற்சீர கர்வல மிலவங்கப்பட்டை
சர்லோடு மண்சிட்டி சாந்ரபேதி
சத்குட்பை வாய்க்கிளங்கம் தானிசபத்திரியும்
சேலான தேவதாரம் நல்லசந்தனமும்
சிறகாகப் பூவோடு மதும்கோஷ்டம்
காலோடு மினகுழவை சிங்கத்தேக்கு
கருஞ்சேங் கஸ்தூரி மஞ்சளாமே.

(110)

மஞ்சளாந் திப்பிலிபுந் திப்பிலிமுலம்
மாஞ்சியொடு கடுகுரோ சணிகெரிஞ்சுக்காயும்
கொஞ்சியே கொத்துமல்லி கோரைக்கிழங்கு
குரோசானி வால்பிளாரு கடுக்காய்கெல்லி
மிஞ்சாதே குங்குமப்பூ மாதூயின்பிஞ்சும்
விளங்கவே வகைக்குநாத் கழஞ்சுக்கூட்டு
அஞ்சாதே ஆயின்பால் காதுபடிசொன்னேம்
அரைத்துமே கரைத்துமுன் நெய்யில்லாரே.

(111)

வாரோடு செவ்விலி படிதான்ரெண்டு
வல்லாரைச் சாறுபடி செண்டுவாரு
சேரோடு படிச்சாறு படிதான்ரெண்டு
சினிசர்க் கரையதும் பலந்தானு
காரோடு நல்லவெல்லம் பலந்தானு
கரைத்துமே அடுப்பேற்றி பெரித்துக்காய்ச்சி
வாரோடு மெழுகுபதத் தண்ணிப்பார்த்து
வடித்திடவே வடிக்கலசந் தன்னிற்கேளே.

(112)

தன்னிலே சீரகங்கோ ரோசையுங்கூட்டு
சார்வாக வடித்துப்பின் சாற்றக்கேளு
நிண்ணயமாய்க் கணபதியும் கத்தன்பூசை
நிறைவாகச் செய்திடவே நெறுபுடத்தில்
முன்னுதாய் முப்பதுநாள் வைத்தெடுத்து
முறையோடே முக்கழஞ்சு நெய்தாங்கொள்ளு
சொன்னதொரு நாளென்றுக் கிருநேரங்கொள்ளு
தொலைபாத வியாதியெல்லாம் தொலைத்துபோமே.

(113)

தொலைத்தோடும் சயமினே காசபித்தம்
சொல்லரிய தலைடுக்கல் சொல்மாறுட்டம்
முலைத்தோடும் உஷ்ணமொடு பிரமிமேகம்
முத்திரக் கிரிச்சியொடு அல்லடைப்பு
அலைத்தோடும் பெரும்பாடு ரத்தச்சாய்ப்பு
அனலோடு மேலெரிவு உஷ்ணங்காத்தி
மலைத்துபோம் முசல்வலிப்பு இருமலினை
வாயுவொடு நீர்ச்சுறுக்கு வெட்டைபோமே.

(114)

போமென்ற பவளபற்பம் போட்டுக்கொள்ளு
பொல்லாத நோயெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும்
தேமென்ற கெட்ப்பத்தி செழுத்தநோயுந்
தீர்த்துவிடும் மலடிக்குப் பின்னையுண்டாம்
காமென்ற பத்தியந்தான் சாந்தமாய்க்கொள்
கைப்போடு புளிப்பொன்றின் தன்னிப்பாரு
காமென்ற கண்ணை மெல்லாந்தீரும்
கைகண்ட கித்தையிது கண்டோரே.

(115)

எழுவகைப் பின்சீத்துக்கு.

பாரப்பா ஏழுவகைப்பி னிசமும்போகப்
பாடுகிறேன் வெகுசுருக்கோ ரெண்ணெய்க்கெழு
காரப்பா கல்லெண்ணெய் படிதான்ரெண்டு
கரிசாலை அவுரிகஞ்சா பொண்ணங்காணி
ஊரப்பா வெற்றிலைக்காறு முகமுசக்கை
புள்ளுலர்த்தி முககுறட்டை அதிப்பிட்டை
ஆரப்பா வகைவகைக்கு ஒருபடிதான்சாறு
ஆதண்டைச் சாறுபடி ரெண்டுவாரே.

(116)

வாரேரீ பழச்சாறு ஆவின்பாறும்
வாரேரீ படியொன்று துளசிச்சாறுஒன்று
காரேரீ கருஞ்சிரம் கடுகுரோகணியும்
கஸ்தூரி மஞ்சளொடு கடுக்காய்தான்றி
காரேரீ அதிவிடையம் அரத்தகைக்கு
கோஷ்டமுடன் சதகுப்பை குரோசாணிமும்
சேரேரீ நாகப்பூ தாளிசபத்திரியும்
திப்பிலியின் மூலமொடு சித்ரமூலம்

(117)

மூலமாம் பெருங்காயம் நெல்லிமுள்ளி
முளகரணை அளிஞ்சினொச்சி கீழாநெல்லி
பாலமாம் வகைக்குஒரு களஞ்சுகிதம்
பழச்சாற்று லாட்டியே எண்ணெயிலேபோடு
ஆலமாம் அடுப்பேற்றி எரித்துக்காய்ச்சி
அப்பனே மெழுகுபத மறித்துநீயும்
வலவே முருக்கைப்பூ ஒருபிடிதான்போடு
இதமாக வடிந்திட்டுப் பூசைபண்ணே.

(118)

பண்ணுவது கணைசெருகி சுத்தன்யூசை
பண்ணியே நானுநான் வட்டமுழுகு
எண்ணுவது சிபக்காய் பகம்பயறுதேய்த்து
இளவெக்கீர் முழுகும்நான் பளிபாசாது
மண்ணுவது மதுநீர்நீர் கட்டிக்கொள்ளு
மைத்தனே இப்படிநீ முழுகும்போது
ஒண்ணுவது சிரசிலுள்ள நோய்களைவல்லாப்
ஒடிவிடும் எழுவகைப்பி னிசமும்போமே.

(119)

போமேதான் தைலங்கள் முழுகும்போது
புளியோடு புகையிலையும் பெண்ணுமாகா
ஆமேரீ புளியோடு கைப்புறங்கா
அப்பனே மற்றுநா நெல்லங்கட்டி
எருமே கைமுறைசெய் முறையும்பார்த்து
இதமாகச் செய்திடுவோ வியாதிநீரும்
ஆகாதவழியிடும்பு செய்வானுந்
அவனுக்கோர் மருத்தொன்றும் ஆகாபாரே.

(120)

ஆக்கிரணம்.

பாரேரீ சிரசிலுள்ள நோய்கள்போகப்
பாடுகிறேன் ஆக்கிரணம் முப்பத்திரண்டும்
ஆரேரீ கண்டைலோர் சமுத்திராப்பழமும்
அரத்தைசுக்கு அக்ரகா சம்மிடையம்மும்
காரேரீ திப்பிலியும் திபலிமூலம்
குரோசாணி வால்மிளகு சித்ரமூலம்
காரேரீ கருஞ்சிரகம் கஸ்தூரிமஞ்சள்
கடுகுரோ கணிகாயக் கண்டதிப்பிலியே.

(121)

திப்பிலிபூது சாம்பராணி போரத்தை
திரமான அழிஞ்சிலோர் லேப்பரிசுகடுகு
செப்பாதே எருக்கிலேமல் கணையுக்கட்டி
திரமான வகைக்குவகை களஞ்சுகு
கப்பரிய தூதுவனை கண்டங்காலி
கடிநான் பிளசுருணை வெள்ளைச்சாரணை
ஒப்பரிய பெருமருந்து பங்கம்பாணை
உயருத்தா மனியோடு கட்டிராஞ்சினை.

(122)

என்னவென வதைவெனே குப்பைபெயி

இவைவதனிலே வதைவதைக்குக் களஞ்சிடைவெர்கட்டி

இன்னவென ஆத்திப்பால் வெள்ளைபிடும

இட்டுவெந்தி பிடித்துத் தூள் சினைபுகொண்டு
என்னவென எட்டிமுட சிபிபுத்தானன்று

இனாவிட்டால் பிப்பச்சுளையின் சூழிக்கையிலேயுடைத்

பன்னவென பணுவெடைதூள் நாகிக்கேற்றப்

பரிவான கபாலரோய் பறந்துபோமே.

(123)

போமென்ற பொடியதனைக் கடுதாசினனினில்

புகட்டியே திரியாகந் திரித்துக்கொண்டு

நாமென்ற கிம்பெண்ணெய் கொளுத்தியாற்றி

நலமான புதைதனை காசிக்கேற்ற

தூமென்ற கபாலத்தில் சுண்ணிமண்டைக்குத்து

ஒருகலேசாய் நீர்ப்பாய்ச்சல் துமும்பித்தம்

காமென்ற கபாலத்தில் வாய்ப்புருகல்

காப்பொடுகி கண்ணோடு கண்ணப்பற்றே.

(124)

பற்றான ஏழுவனையுபி விரிசமும்போகும்

பொல்லாத சலதேனும் புதைநீர்ப்பாய்ச்சல்

கத்தான கபாலத்தில் விப்புருகிலை

காசமொடு புண்புணையும் காணதேர்மம்

மற்றமுள்ள தந்தரோய் செவிசேய் சுண்ணெய்

மகத்தான சுண்ணிவதை தோஷம்போகும்

கத்தான சிரசுசேய் தொண்ணாற்றும்

நீருமென்று பிரமமுனி செப்பினேனே.

(125)

செப்பிவதோர் மானிடர்க்குச் சுண்ணிதோஷம்

திறந்ததொரு பங்கிட்டி மூச்சடக்கமானால்

நப்பியே ஆக்ராணம் பணுவெடையெகொண்டு

நவச்சாரம் பணுவெடைதான் கற்கன்னங்கொஞ்சம்

நப்பியே மத்தித்து நாகிக்கேற்ற

காடாது பல்பிட்டு சுண்ணிதிரும்

ஒப்பியே இன்னவொரு சேதிசேரு

உற்றதொரு சடத்திலே ஆறுப்புண்ணே.

(126)

புண்ணென்ன மேகத்தி லித்தரோகம்

புரையோடு ஐந்து புண்புண்கெல்லாம்

அண்ணென்ன ஆக்ராணம் கழஞ்சுட்டி

அரிதாரஞ் சாதிவித்தம் ரகதற்பூரம்

புண்ணென்ன கொடிக்கல்லிப் பாட்டைததானும்

கழுதைலத்தி உலர்த்தித்தூள் அலந்துகட்டு

புண்ணென்ன வதைவதைக்குக் களஞ்சுட்டி

விரசோடு திருகுள்ளிப் பால்தர்விட்டே.

(127)

புண்புண்புண்க.

விட்டதனை அரைத்துலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு

கிதமான புங்குபுரி தண்ண்கொண்டென்றி

விட்டதின்மேல் தண்ணிலே பொடியையப்போட்டு

மேலேதான் கண்ணுட்டி கொண்டுமடி

விட்டதனை விபாதினமேல் புணையையிடுந்

வெடிசூல் மேகவெடி கித்தி அரைப்பாப்பு

திட்டமுடன்புத்திரமும் அழுநண்ணிசூட்டம்

திராத களிப்புண்களாநுமென்னே.

(128)

நீருமென்ற விபாடியதனை அலரிப்பாலில்

சேர்த்துத் தந்தித்துச் சிலைபிலேயுட்டி

ஆறவேன்று ஆறு புண்பெற்றேற்றி

அழுநிலிமுக் கொத்திநீழி வாயைப்புண்புணும்

நீருமே சூஷ்டமொடு குறைநீர்ப்புண்புணும்

தேகத்தி லெழுந்ததொரு கோய்களெல்லாம்

காருகீ கண்காண தோடுமப்பா

கடித்தான பத்தியத்தான கண்ணுகொள்ளே.

(129)

கண்ணுகொள்ளு முன்றுநாள் புகைதாண்டாட்டு

கண்டிப்பாய் ஆறுநாள் பத்தியந்தாண்டாரு

சென்றுதான் வழிநாள் தலைநீவாரு.

சிறப்பான உப்பதனை வறுத்துக்கட்டு

முன்செய்யா மறுபடியும் விளக்கெண்ணெய்தேய்த்து

முழுகியபின் மற்றதெல்லா முண்டித்தது

சென்றுவரும் புலகவேக மேனன்கொல்லென

திராத கோயெல்லாக நீரும்பாசே.

(130)

விஷ்ணுவடித் தைவம்.

பிரவே விஷ்ணுவடித் தைவங்கேன
பிராக கரப்படுவது அமுலாண்ணிநுழை
மாவே செவ்வட்டை மாவேட்டைசெய்யான்
வண்ணிபுடி புவிச்சிலந்தி புடையானகுதலு
பேரான பிள்ளைவஞ் சரையேவலாண்யம்
பிராகமுதல் புதுவே தாவமொடு
மாறாத குந்தெய்யு குறைநோய்தீர
மைத்தனே தயிலமொன்று வுட்குக்கச்சேனே.

(131)

வழங்கவே எட்டிலே தழிஞ்சுகை
வன்னிபுந்து வண்ணிகொல்லி சங்கங்குபி
அளம்பலே அடம்புலின்னி ஆரிலியப்பட்டை
ஆனிலேர் வெள்ளைநுக்கு மருக்காரைபுண்டு
குளம்பலே சிவந்தார யுருவிகொத்தான்
குன்றியணி ஆவார சமந்தகவணி
வளம்பலே சிவனவேம்பு கழைதமுனி
மருதோனடி தாவிச்சு கருக்காலிபுரசே

(132)

புரசான உன்னுமத்தி கருக்காலிபுரசே
புவித்துட்கு கருக்குரை கருக்காலிபுரசே
பிரகான மகாடுவேலி அமுலாண்ணிநுழை
விடத்தலையின் பலாசுபுட்டி அமுலாண்ணி
அபிசோடு புலாசு மருதுவகாணை
ஆதாரி கருக்காலிபுரசே செங்கத்தாரி
சரிசுலன் பெருமருத்து கட்டுளையிபுரி
சமனெடைதா விலையெல்லாக் தறித்துலத்தே.

(133)

உலத்திபுரான் டத்திலிடு குழிப்புடத்திலத்திலம்
உடவ்வாங்கி முருகுறண் டங்குக்கைகமுது
அலத்தியச லைக்கை யாந்தைதொந்து
ஆனசமு தைமண்டை பச்சோந்திமுசுறு
பலத்திபுகத் தவன்பெரு விரியனசுமபாம்பு
புன்றலத்தி அமுலாண்ணி தலைமண்டையுடையே
முலத்திய லத்திபுகக் கொம்புருமைக்கொம்பு
முசுறுபுழக்கை வளவாலே டெயிப்புழக்கையென்னே.

என்னவே ஓட்டைலத்தி வெள்ளாட்டுப்புழக்கை
பிரையெல்லாஞ் சமன்கொண்டே பிடித்துலத்தித்
தன்னவே சிவசெந்து வணக்கெல்லாஞ்
சுழலமு பிடித்துலத்தி யொக்கச்சேந்துப்
பன்னவே பெருமபாண்டத் திட்டுமுடிப்
பதறாதே குழிவெட்டி அடிக்கலசம்வைத்துத்
தன்னவே குழிப்புடத்தித் தயிலம்வாங்கிச்
சமனாக முன்னிலத் தொக்கச்சேனே.

(135)

சேருமே ரெண்டுவகைத் தயிலமொன்றும்ச்
சேக்கொட்டைத் தயிலமரைப் படியேவாரு
காருக்குங் குந்திலியங் கழஞ்சியெட்டு
கழறகிறேன் இவைபுடனே மைத்தாகேன
ஆருக் கரியசி ரகந்தானெட்டு
அழகான தேவதாசன் கன்னாரிமஞ்சள்
சேருச கற்பூங் கழஞ்சியெட்டு
சென்னகரைப் பட்டையொரு பலத்தானென்னே.

(136)

பலமான பறங்கிபட்ட டைபுலத்தானென்றி
பாங்கான கஸ்தூரிப் பட்டைபலம்ரெண்டு
பிலமான பிரம்போடு கழஞ்சுபலம்ரெண்டு
பேறான டுலம்புரிக்காய் வாலுழைவகரிக்காய்
ஆலையாதே வணக்கைக்குப் பலத்தானென்று
ஆட்டுவாய் தொடிக்கள்ளிச் சாற்றெதியம்பட்டை
மலையாதே விட்டரைத்தித் தயிலத்திலவாரு
மகத்தான ரோகமில்லாம் மாண்டுபோமே.

(137)

மாடுண்போம் பூதம்பி சாசுவைதாளம்
மருண்டோம் வஞ்சனையும் பிள்ளிசுன்யம்
மாண்டுபோஞ் சொரிநோவு சிரங்குருஷ்டம்
மாறாத அமுலாண்ணி வாதஞ்சன்னி
மாண்டுபோம் இவையெல்லாக் தயிலம்பூசு
மயிலெண்ணெய் வேப்பெண்ணெய் சேர்த்துக்கொள்ளு
மாண்டுபோஞ் சருவாக்கம் துஷ்டைபோடு
மற்றான வேதவிட்டுக் குளித்துப்போடே.

(138)

குளிக்கவே தழுதாழை கரந்தைநெர்ச்சி

குன்றிமணி சுங்கங்குப் பிழும்வாதமடக்கி
களிக்கவே நோயறிந்து வேறுகட்டு

கைப்போடு புனிபுசையுந் தன்னிப்பாரு

விழிக்கவே உப்பதனை வறுத்துக்கட்டு

வெள்ளாடு முயலுமிப்பு அபிரைவிரலாகும்
அழிக்கவே வழுதவங்காய் முருங்கைப்பிஞ்சு

அரைக்கிரை பசும்பயறு அறிந்துகட்டே

(139)

கோட்டிடிக்காய்ப்பதனம்.

கூறவே கொம்பட்டிக் காய்ப்பதங்கஞ்சொல்வேன்

கூறியதோர் வாதமேண் பததான்போகக்

கூறவே தழுதாழை ஆரிலியப்பட்டை

கொடுவேலி பாவட்டை அமுக்கராவோர்

முறிட்டே வெண்சாரணை சுத்திச்சாரணை

முடக்கொத்தான் பெருவாகை தூதுவளைசடைச்சி

தேறிப்பை வைவேளை முப்பைமேனி

சிவன்வேம்பு பிரம்பினிட கிழங்கொன்றாமே.

(140)

ஒன்றான இவைவெல்லாஞ் சூரணமேசெய்து

உத்தமனே கண்டத்திப் பிண்கிரம்போமம்

தின்றான வால்மினகு தாளிசுபத்தியும்

திப்பிலியும் வானுழவை திப்பிண்பின்முறம்

கென்றமக் ராகாரம் வானுழவைகஞ்சா

திருமாள் வைக்கப்பூசாதிக்காயே

அன்றான தகுப்பை பறங்கப்பட்டை

அரைத்ததைக்கு அதுமதாம் கிறகாகப்பூவே.

(141)

பூவான கருஞ்சிரம் வலைக்குநாற்கழஞ்சு

பொடித்துநீ முன்பருந்தோ டொக்கச்சேரு

தேவோடு கல்வத்தி விட்டுக்கேளு

நிறகுள்ளிப் பாலோடு உத்தாமணிச்சாறம்

பாலோடு வார்த்ததனை அரைத்துலர்த்திப்

பக்குவமாய்ப் பேய்க்குட்டிக் காய்தான்கேளு

கோவோடு வேண்டியது டிகாண்டெவந்து

குடைத்துள்ளே சனையோடு விதைதும்போக்கே.

(142)

போக்கியே மருந்தெல்லாக் காரிறுள்ளே

புதட்டியந்த வோட்டாலே மேலேமுடிச்

மேக்கியே பாண்டத்தி விட்டுநீரும்

மேல்முடிச் சீலைசெய்து குழிதான்வெட்டி

கேட்கவே வெள்ளாட்டுப் புழுக்கைமைந்தா

கீழ்மேலு மிட்டெடுநிப் பாண்டம்வைத்தப்

பாக்கியே புடம்போட்டு ஆறவிட்டுப்பாரு

பருவமாக் காயெல்லாஞ் சிவந்துகாணும்.

(143)

காணுவது கருகாம விப்பால்வாங்கிக்

காயெல்லா மாறவிட்டு மருந்தைக்கொட்டிப்

பேணியே குங்குமப்பூ சாதிக்காயும்

பெய்துநீ பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு

ஆணுவது வெருகடி தூளந்திசந்தி

அப்பனே முன்றுகள் ஆறநாட்கொள்

காணுவது வயறுநீர்த்தால் நிறத்திப்போடு

கலங்காதே எருமைமோர் சோறுமுண்ணே.

(144)

உண்ணவே வாதமெல்லா மோடிப்போகும்

உத்தமனே சைப்போடு புனிபுசையுந்தள்ளு

தண்ணியே பத்தியத்துக் காகாவெல்லாக்

தள்ளிவிடு மற்றவெல்லா மிச்சாபத்யம்

கண்ணவே உப்பதனை வறுத்துக்கட்டு

கண்காணு தோடுமடா வாதமொடுருலை

ஒண்ணுவது காலுகை முடக்கிமுப்புலாதம்

உத்தமனே பச்சைவா தம்ஒநிம்பாரே.

(145)

ஆடாதோடைலேக்யம்.

பாரேநீ கூயந்திர ஆடாதோடை

பாடுகிறேன் தூதுவளை கிறுகாஞ்சோரி

காரூநீ முகமுசுக்கை கண்டங்காவி

கரிசுசலை முள்ளங்கி மணத்தக்காவி

சேரேநீ கிறுமுருங்கை வழுதலையின்சங்கு

சேர்த்துகிடை யாவாரைச் சூரணமேசெய்து

காரேநீ கடுக்காயுங் கோஷ்டத்திப்பி

கருஞ்சிர கம்மினகு வசம்பிந்துப்பே.

(146)

உப்பான சிற்றத்தை போரத்தை
உத்தமனே லா லுழுவை கூகைநீறு
செப்பாத கீரகமுங் கற்கடகசிகி
சிற்றாகப் புவோடு கெல்லி முள்ளி
உப்பாக வகைகளைக்குக் காற்பலமேறுக்கு
உத்தமனே பிடித்துகன்றப் மூன்மருத்திற்சேரு
செப்பாக ஆவின்செய் படிதான்வாரு
சிற்றப்பான வெள்ளாட்டின் பால்படிதான்வாரே.

(147)

வார்த்துமே அரக்கம்பால் சாறுபடிவாரு
வளமாக அடிப்பேற்றிக் கொதிப்போது
பார்த்துமே பனககற்கண் மெப்பல்தானாறு
பனைவெல்லம் பலமநா லு போட்டுக்காய்ச்சு
கோத்துமே பாகுலில் குரணத்தைக்கொட்டிக்
கொம்புத்தெ னொருசேவை கூடவாரு
ஆர்த்துமே லேகமாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு
அக்திசந்தி நாளொன்றுக் கிருகேரககொள்ளே.

(148)

கொள்ளுவது பவளபற்பம் அரிதாரபற்பம்
கட்டியே தேரயொரு பாக்களவுகொள்ளு
தள்ளாதே மண்டலமே கொள்ளுப்போது
கூய்மனை கூயிரும் மந்தாரகாசம்
விள்ளாதே ஓடினிடம் கூயரோகமேழும்
மேகவகை கிரத்திக்குட்டம் உக்டணவாய்வு
கள்ளமாம் வியாதிபெல்லாக் காணுதோடு
கைகண்ட வித்தையிது கண்டுபாரே.

(149)

பாரேநீ கைப்போடு புவிப்புந்தள்ளு
பகவின்செய் வெள்ளாட்டு மாமிசமுங்கூட்டு
சேரேநீ ஆவின்பால் வெள்ளாட்டுப்பாலில்
தினந்தோறஞ் சினியிட்டுக் காய்ச்சிக்கொள்ளு
சாரேநீ பத்தியந்தான் முறையேசெய்து
சார்த்துபார் சண்டாள ரோகம்போகும்
ஏரேநீ தலைமுறகு ஆவின்பெய்யாம்
இல்லாவிட் டால்முக்கட் டெண்ணெய்முழுகே.

(150)

அரிதார பற்பம்.

முழ்கவே அரிதார பற்பஞ்சொல்வேன்
முணையான அரிதாரம் பலந்தானென்று
தேனான சற்கன்னம் படிதானென்று
தேசிரீர் படிபெண்டு செப்பக்கேளு
வாழ்கவே புதுச்சட்டி தன்னிலேதான்
வளமான கற்கன்னங் கீழ்மேலிட்டு
நாழ்கவே அரிதாரங் கிரிபோற்கட்டி
கடுவேநீ கிளியைத்துத் தேசிரீர்வாரே.

(151)

தேசிரீர் தன்னிலே உவர்ப்புவிட்டித்
தெளியலைத்துத் தெளியுத்து வார்த்துநீற்று
ஆசியே யிப்படிநீ யெழுதாமறிந்து
அரிதார மஞ்சளக்கி வெள்ளையாகும்
மாசியே அதைபெடுத்து மறுசட்டியிட்டு
மைத்தனே அடுப்பேற்றி யிருள்ளிச்சாறு
காசியே படியொன்று கரந்தைச்சாரென்று
கலந்துமே சுறுக்கிட்டுக் கருகிக்கேளே.

(152)

கருதிப்பூ வரசம்பட் டைபுரியம்பாணி
கனமான நாயுருவி சுட்டசாம்பல்
கருதுவேன் வகைகளைக்கு ரெண்டுபடிசாம்பல்
கலந்துமே சட்டியிலே கீழ்மேலிட்டு
அரிதியே தாளதத்தில் கவசங்கேளு
அண்டோமே உவர்ப்புவுந் தலைமண்டையோடும்
வெருவியே கன்னநீ ராண்பாலும்
விட்டரைத்து மேற்கவசங் சுட்டிப்போடே.

(153)

கட்டியே ரவினிலிட்டு உவர்த்தபிணி
கனமான சாம்பலிலே கடுவேயிட்டு
சட்டியே மேற்சட்டி கொண்டுமுடிச்
சந்துவாய்ச் சிலைசெய்து அடுப்பிலேற்றிக்
கட்டியே தென்னமட்டை தென்னமவேரால்
கமலம்போல் எரித்திவாய் நாலுசாமம்
அட்டியிலலா தாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
அரிதாரம் நீறுமப்பா ஆர்சொல்வாரே.

(154)

கொல்லாத பற்பமொரு பணவெடையென மந்தா
சுகமான நெய்தேனின் கூட்டிக்கொள்ளக்
கொல்லாத கயமீனே மந்தாரகாசம்
குலைந்தொலையக் கிரந்தியரை யாப்புக்குஷ்டம்
சொல்லாதே வேலையிட்டால் ஏழுமாற்று
சுறுக்காகும் ரசபற்பஞ் சேர்த்துக்கொண்டால்
கல்லான வியாதியெல்லாத் திருமப்பா
கைமுறையாச் சொல்லிவிட்டேன் பார்க்கலாமே. (155)

பவளபற்பம்.

பாரேனீ பவளயற்பஞ் கொல்லக்கேளு
பாங்கான நற்பவளம் பலத்தான தூக்கு
கேரேனீ யிலந்தையிலே தனை அரைத்து
ரெண்டலையாய்ப் பிடித்ததன்மேற் பவளம்வைத்துப்
போரேனீ மேலுமந்த அடையால்முடிப்
பொருந்தவே சீலைசெய்து முழுப்புடத்திற் போட
ஆரேனீ ஆறவிட் டெடுத்திப்பாரு
அப்பனே பவளமெல்லாம் பிங்கானிலிட்டே. (156)

இட்டிமே ஆனின்மால் நிறையாய்வார்த்து
என்மகனே ரவியிலவைக்க நீறுமபாரு
திட்டமாம் பவளபற்பம் ஆருஞ்சொல்லாச்
செப்பாதே வெகுதருக்குத் தீரும்பாரு
கொட்டாதே பற்பமொரு பணவெடையெனக்கு
கொப்புத்தேன் ஆனின்மேய் கூட்டிக்கொள்ளு
நட்டாத மேகமாம் கிரந்தியுலை
கயமீனே விரைப்பிருமல் நீர்சொரியுபோமே. (157)

சீந்திபற்பம்.

போமென்ற சிங்கிபற்பம் கொல்லக்கேளு
புசலான கலைக்கொம்பு பிளந்துமலாய்
ஆமென்ற மேனியிலே அரைத்து அப்பி
அப்பனே முழுப்புடத்தி விட்டுவாங்கி
தேகியவந்த நீறுமது தீர்க்கமாகத்
திறமான ஆனின்மால் விட்டரைத்துத்
நாமென்ற முழுப்புடத்திற் போட்டாயானால்
சுக்குமால் நீறியது தவளமாமே. (158)

தவளமாம் பற்பம்ரெண்டு பணவெடையெனக்கு
சார்வான ஆனின்வெண்ணெய் தன்னிற்கொள்ளு
தவளமாம் மேகமுடன் உக்யனாகாந்தி
தொலையாத ரூடெரியு நீரடைப்புக்
கவளமாம் பவளபற்பம் சேர்த்துக்கொள்ளு
கல்லடைப்பு நீரடைப்பு கயரோகங்கள்
துவளமாம் கயமீனே துர்மாங்கிஷ்டங்கள்
தொலையாத வியாதியெல்லாத் தொலைந்துபோமே. (159)

போமென்ற தந்தனோய் முப்பத்திரண்டிம்
போகவே உப்புநூறு பலந்தானவாங்கி
வேகவே வர்க்கம்பால் மேனிரசாறும்
விட்டரைத்து வில்லைதட்டிக் கயவைத்து
ஆமென்ற ஒட்டிவிட்டு மேலோடுமுடி
அப்பனே முழுப்புடத்தி விட்டுவாங்கு
ஆமென்ற பொடிசெய்து வேறேவைத்து
அயப்பொடியுந் துருசுதுத்தக் கச்சுக்கட்டே. (160)

கட்டியே கண்டங்கத் திரிவிதையினோடு
கருஞ்சீரங் களிப்பாக்கு வகைவகைக்கு
ஒட்டியே கழஞ்சிடைதான் சமனாய்ச்சேர்த்து
உத்தமனே அயக்காண்டி தன்னிவிட்டு
ஆட்டியே வறுத்துகள்ளாய்க் கல்வத்திட்டு
அதினொடுகொட்டாங்கச்சிக் கரியுங்கட்டு
இட்டிமே பொடிசெய்து முன்பொடியோடொக்க
இடைபாகம் குறையாமல் சமனாய்ச்சேசே. (161)

கொப்பளிச்சாயும்.

சேரேனீ கொப்பளிச்சக் கியாழங்கேளு
கிறமான கடுக்காயுஞ் சுக்காங்கலதும்
ஏரேனீ முடக்கொக்கான் கருவேலம்பட்டை
பெரிகாலன் நீர்ப்பூலா இவைகாணுறும்
பாரேனீ இடித்துமொரு பாண்டத்திட்டுப்
பதக்குரீர் விட்டெரித்துக் கியாழம்பண்ணிக்
காரேனீ பொடியெடுத்துத் தந்தகத்திசெய்து
கியாழத்தை வார்த்துக்கொப் பளித்துப்போமே. (162)

போடவே பல்லவைவு தந்தவாய்வு
 பொல்லாத பற்குத்துப் பல்லாணை
 முடவே பற்புழுவும் பல்லுக்கச்சம்
 முகவாதஞ் சன்னியொடு தந்தசன்னி
 நீடியதோர் பல்வாதம் பல்லுக்கச்சல்
 - நேத்திரனோய் வேர்வெட்டு சொத்தைப்பல்லு
 பாடியதோர் தந்தனோய் முப்பத்திரண்டும்
 பறந்துபோம் பொடியினுட வேகந்தானே.

(163)

கெற்பதோய்க்கு எண்ணையி.
 பறந்துபோக் கெற்பதோய் தீரவேண்டிற்
 பாடுகிறேன் விளக்கெண்ணையி படிதானொன்றி
 விரைந்திடவே பேய்க்கொட்டிச் சாறுபடிபொன்றி
 வேப்பம்பட்டைச் சாறு களக்கொட்டிச்சாறு
 முறைந்திட்ட லீவேலி பிரமிச்சாறும்
 முடக்கொத்தா னுள்ளுலர்த்தி காட்டுள்ளிச்சாறும்
 இருந்திட்ட வகைவகைக் கிரண்டுபடிசாறு
 எண்ணையிலே வார்த்தினீ இன்னுங்கேளே.

(164)

கேளாய் கொடிவேலி புங்கம்பாலை
 கிளுவைநிலை யாவாலை குருத்துசங்கு
 வேளே நீ முங்கிலி கஸ்தூரிப்பட்டை
 வெள்ளறுகு தலைச்சுருளி காக்கட்டான்குமரி
 வாளே நீ வெள்ளைச்சா ரணையினோடு
 வகைவகைக்கு ஒருபலந்தான் வரிசையாகக்
 கேளே நீ கொடிக்கள்ளிச் சாற்றலாட்டு
 குழப்பியே பெண்ணையிலே களைத்துவாரே.

(165)

வாரே நீ கடுகோடு திப்பிலியுக்கடுக்காய்
 வால்மிளகு குரோசானி கடுகுரோகணியும்
 ஆரே நீ கருஞ்சீரக் கஸ்தூரிமஞ்சள்
 அத்தைசுக்கு வால்மிளகு கிறகாகப்பூ
 பேரே நீ இர்துப்பு ஆனைத்திப்பி
 பெருங்காபஞ் சாதிக்காய் தாளிசபத்திரியும்
 வரே நீ சேக்கொட்டை ரசகற்பூரம்
 இஞ்சியொடு நவச்சா ரியம்பக்கேளே.

(166)

இயம்புகிறேன் வகைவகைக்கு நாற்புஞ்சுவீதம்
 எரிநால சாறோடு வெள்ளாட்டுநீரும்
 ஆயம்புகிறேன் விட்டரைத்து எண்ணையிலேவாரு
 ஆடுப்பேற்றி பெரித்தாநீ மெழுகுபதம்பாரு
 ஆயம்பாத வடிகலசத் தண்ணிற்கேளு
 ஆகாசத் தூளொடுவெண் காரம்மொண்டு
 வயமரக் வகைவகைக்கு இருகமுஞ்சுபோடு
 வடித்தெடுத்த எண்ணையி வைத்துக்கொள்ளே.

(167)

எண்ணையே முன்றுநாள் கொள்ளும்போது
 என்னசொல்வேன் கெற்பதோ யேழுமுக்கே
 துண்ணவே குதகவாய் வுத்திராட்டிருளம்ம
 தொலைத்தோடு கெற்பக்கி ராணிவாய்வுருவே
 விண்ணவே பத்தியந்தான் முன்றுநாளும்
 வெள்ளாட்டுப் பாலொழிய வேறொன்றுமாகா
 அண்ணவே பாலில்லா வெந்நீராகும்
 அப்பனை நாலநாள் தலைநீவாரே.

(168)

வார்த்தநாள் முதல்மற்ற முன்றுநாளும்
 வைத்தனே ஆரையிலே கிளுவைபொண்டும்
 ஆர்த்தமே லீவினிலே யிலையுங்கட்டி
 அரைத்தாவின் பால்வெண்ணையி தண்ணிற்கொள்ளு
 ஏத்தமே ஆறுநா ளெண்ணைய்புழி
 ஏழாநாள் நாயகனோ டிணங்கக்கொல்வேன்
 பேர்த்தரிய மலடியுமே பெறுவாள்பிள்ளை
 பெண்மலிடோ உலகத்தி லில்லைக்காணே.

(169)

இல்லையப்பா கைகண்ட வித்தைபாரு
 இரிசுருப தானாறும் பிள்ளையுண்டு
 தொல்லையே பிசாசுபிணி கிபகதோஷம்
 சுருக்கமாய்ச் சாந்திசெய்து தகடுசெய்து
 அல்லவே நோயோடு பேயுங்கட்டில்
 அவிழ்தந்தா னேதுசெய்யும் மப்பாக்கேளு
 மல்லவே மணியந்தா முன்னேசெய்து
 மறுபடியும் மருந்துசெய்யப் பவிக்கும்பாரே.

(170)

தூதர்.

பலித்திடவே அயத்தகடு சதுரமாகப்
பண்ணியது விருபத்தஞ் சைறதானீநி
மலிக்கவே அறைதோறஞ் சிவயநமவென்று
மநயவசி யென்றதனை மாறிப்போடு
சுழிக்கவே சுற்றெல்லாந் குலம்போடு
குலத்தி னுனிதோறு மகாரம்போடு
அவிச்சவே அறைதோறும் ஓங்காரம்போடு
மீம்பத்தோர் லக்கமதி லடைந்திடாயே.

(171)

அடைத்திடவே நோயாளி நேருமிட்டு
மீங்காங்கத் தேசியுட கருவங்கூசு
தடுத்திட்டு லக்ஷமுந் வேறச்செய்து
சாந்தியொதி ழுமஞ்செய் சாபம்கீர்க்
நொடித்திட்டிக் குர்பகத்தில சலந்தவாங்கி
நோயாளி சோசிலே புரோகித்தேநீ
வடித்திட்டு இப்படியே தகடுசெய்து
வைத்தியனே பின்பவர்க்கு மருந்துசெய்யே.

(172)

செய்திடவே தீராத நோயுநுண்டோ
தேசத்தி னுண்ப்போலே வைத்யனுண்டோ
நோயுநே நோயாளி சொல்லக்கேளு
நோய்தீர வைத்தியன் உபசாரஞ்செய்
மெய்பனே யென்றருகு பாதம்போற்றி
மேதினியில தானதர்மஞ் செய்துவாரீ
மீயனே கிரோயெல்லா மகன்றுபோகும்
ஆதவன்போல் நீடுநி வாழ்வாய்தானே.

(173)

நவச்சுர எண்ணெய்.

வாழ்சவே எண்ணெயிலே நவச்சாரம்போட்டு
மைந்தனே நீர்முள்ளிச் சூறுக்கட்டி
வாழ்கவே உளஞ்சூக்குக் கொள்ளச்சொல்லு
மகோதரமீ ராம்பல்பெரு வயிறுதானும்
போருமே போல்லாத குன்மமெட்டும்
பித்தமொடு வுளமாந்தை பாண்டுசோகை
ஏகுமே காப்பனெறி வாதகுன்மம்
இந்தரணடி மலக்கசடு இரைச்சல்வாய்வே.

(174)

வாயுவொடு புழுக்கிருவி எல்லாம்போகும்
வாருபறச் சொல்லிவிட்டேன் எண்ணெய்தன்னை
வாயுவொடு வியாதிகட்டும் மலக்கட்டும்
வைத்தியத்தில் தீரவிட் டாலெண்ணெய்செய்வேன்
நோயேது அவரவர்கள் செய்தகனமம்
நோய்போலே அவரவரைத் தொடர்த்ததப்பா
நாய்போலே அடியாடே சொல்லக்கேளு
நலமான கருமத்தைத் தேர்ச்செய்யே.

(175)

தீரவே தானதர்மஞ் செய்யவேண்டும்
சிவபூஜை குருபூஜை செய்யவேண்டும்
தீரவே கோயில்களும் கட்டவேண்டும்
சிவாலயங்கள் திருவிளக்கு வைக்கவேண்டும்
தீரவே அன்னதா னங்கன்விதானம்
திருவநக நந்தவனஞ் செய்யவேண்டும்
தீரவே தர்மத்தை விரும்பவேண்டும்
தீராத தீவினைகள் தீரவென்தீர.

(176)

தீரவேன்றால் வைத்தியனை உபசாரஞ்செய்
தீரமான காதிகைன் வைத்தியனை
தீரவேன்று சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துச்
செய்முறையுந் கைமுறையுந் திறமாய்ச்செய்வான்
ஆரென்று வேதனு லநியாஸுடர்
அகப்பட்ட படிசெய்வார் ஆசனென்றும்
காரென்று குருபுத்ததைப் போற்றிசெய்து
கைமுறையாய் மருந்துசெய்யிற் பலிக்குவாரே.

(177)

நிலவாடைத் தூணம்.

பமரேநீ நிலவாடை கொண்டுவிடு
மண்பாக இடித்தததுள் பலமேயத்தி
சேரேநீ மிளசேடு கடுக்காய்தானறி
சீரகமும் லாறுமுனை கெடுகாப்பி
காரேநீ மெலமி வைக்கப்பட்டடை
கடுகுரோ களிசிலைத் தாவிசபந்திரியும்
சேரேநீ ஜாதிகாய் கிராமபுகிபீ
செவியியமிந் துப்புடன கலகநீரே.

(178)

நீரான சுக்கோடு வகைக்குக்கால்பலந்தா
 னிறுத்திடித்து முன்முருந்தோ டொக்கச்சேரு
 சிரான ரொண்டுவகைச் சூரணமுஞ்சமமுய்ச்
 சீனிசர்க் கரைபாதி சேர்த்துக்கொண்டு
 நேரேரீ நாளொன்றுக் கந்திசந்தி
 நெய்தேனில் வெருகடிது ளிழைத்துக்கொள்ளு
 நேரேரீ மண்டலந்தான் கொள்ளும்போது
 திராத நேயேது செப்பக்கேளே.

(179)

செப்பவே மேகமொடு பித்தம்போகும்
 சிறப்பான அரோசிகமும் வாய்நீருறல்
 துப்பரவாய் மலக்கட்டு வாய்வுகாந்தி
 குடுகொள்ளல் சொரிசிரங்கு மூலவாய்வு
 முப்போதும் வலஞ்சுத்தி யாகும்பாரு
 மூலத்தில் நோயெல்லா முயிற்றுபோகும்
 செப்பாதே வெருகருகு இன்னுமொன்று
 சிவன்வேம்புச் சூரணத்தைச் சொல்லிதேனே.

(180)

சிவன்வேம்பு நீராணம்.
 சொல்லுகிறேன் சிவன்வேம்புச் சூரணமேசெய்து
 சுகமாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 மல்லுகிறேன் சிவன்வேம்புத் தைலந்தானும்
 வாங்கியே படியொன்று வேறேவைத்து
 அல்லுகிறேன் வாலுழுவை தானிசுபத்திரியும்
 அழகான கிராம்பேலம் அநிமதாங்கோஷ்டம்
 கல்லுகிறேன் ஜாதிக்காய் ஜாதிப்பத்திரியும்
 கருஞ்சீரீ கம்மிளகு கடுக்காய்திப்பியே.

(181)

திப்பியும் அநிமிடையி பறங்குப்பட்டை
 சிறுநாகப் பூவோடு வால்மிளகுசுங்கி
 இப்படியே வகைவகைக்குக் கால்பலமேதூக்கு
 இடித்தாரீ சிவன்வேம்பு சூரணத்தோடொக்கத்
 தப்பாதே சமபாகம் பாதிசீனி
 சாரித்து ஒன்றுகச் சேர்த்துக்கொண்டு
 செப்பாதே தினமொன்று வெருகடிதுளப்பா
 சிவன்வேம்புத் தைலத்திற் குழைத்துக்கொள்ளே.

(182)

கொள்ளவே பதினெட்டுக் குஷ்டரோகம்
 குலைந்தோயும் மேகமொடு சுவாலைவாய்வு
 கள்ளமாய் கரப்பெனுதி சொரிசிரங்கு
 கடிவிலங்கன் வெட்டைபொடு விரானகாந்தி
 துள்கிரியே நோயெல்லா மோடிப்போகும்
 சொல்லிது காய்சித்தி சுருக்குமெத்தக்
 கள்ளமில்லை சொல்லிவிட்டேன் சிவஞ்வேம்பு
 கற்பத்துக் காடியாற் கண்டுபாரே.

(183)

கண்டுபார் சூதகத்தி லுதிரம்போகா
 காலோடு கைமேலும் கடுத்துக்குத்திச்
 செண்டபார் வயிற்றிலே சோறேகத்திச்
 திரட்சிஞ்சும்மம் வாய்வாகிச் சுவாலையாச்சு
 அன்றுபார் சூசிக வாயுவாச்சு
 அபானமாய் கருக்குழிபி லுதிரங்கட்டி
 உண்டோ லுதரத்தில் வாய்வுசெர்ந்து
 உள்ளங்கால் லகக்கண்கள் குத்தலாச்சே.

(184)

சூசிகவாய்வுத் துலையம்.
 ஆச்சென்ன சூசிக வாய்வுபொல்லா
 தூருந்தான் திக்குறியா ரப்பாசேரு
 பேச்சென்ற கொடுவிலே அழுக்கராவே
 பெருமருந்து கோப்பிரண்டை நொச்சிகக்கு
 வேச்சென்ற மாளிகிக்கு மிளகருணைகொருஞ்சி
 வெள்ளைச்சா ரணை அடம்பு கண்ணுப்பூரே
 ஆச்சென்ற நிலையாவா ரையினோடு
 அப்பவே வகைவகைக்குப் பலந்தான் தூக்கே.

(185)

தூக்கியே பிடித்ததனைச் சிலைவாடிக்கொண்டு
 சூரணமாச் செய்தாரீ சொல்லக்கேளு
 ஆக்கென்ற வால்மிளகு கடுக்காய்தாணி
 ஆனைத்திப் பிலிழும் அரத்தைசுக்குத்
 நாக்கிஞ்சி பெருங்காயம் கண்டத்திப்
 சதகுப்பி குராசாணி திப்பிமூலம்
 தாக்கியே சாதிக்காய் கிராம்புபத்ரி
 தானிசுபத் திரியோடு சிறுநாகப்பூவே.

(186)

பூலோடு திப்பிலியும் விடையமாஞ்சி
புகழான சேவ்வொட்டை ரசகற்பூம்
கோவோடு வகைவகைக்குக் காற்பலமேதூக்கு
கொள்ளிலைச் சாறுதேங் காய்ப்பாஸ்பிட்டாட்டு
ஆலோடு முன்மருந்தோ டொக்கச்சேரு
அடிப்பேற்றிச் சட்டிதனைக் காயவைத்துக்
கோவோடு நல்லெண்ணெய் படிதான்வாரு
கொதிக்கையிலே வெள்ளாருன்னி ரெண்டுபலம்போடே. (188)

போடவே தோல்போக்கி நிறுத்துப்போட்டுப்
புகழான பனைவெல்லம் நாலுபலம்போடு
ஆடவே ஆவின்பால் படிதான்வாரு
அப்பனே மூங்கிலிலே அரைத்துநன்றாய்த்
தேடவே கெச்சக்கா யளவுபோடு
சேகரித்துக் கிண்டியிலோ பாகுபோலாம்
சாடியே சூரணத்தைக் கொட்டிக் கிண்டிச்
சம்பாகெல் பொரியதிலே சேரைப்போடே. (189)

சேராயே நான்போட்டுக் கிண்டிநன்றாய்த்
சேர்த்துமே லேகியம்போற் பண்ணிக்கொண்டு
ஆரேநீ நாளொன்றுக் கந்திசந்தி
அப்பனே கொட்டைப்பாக் களவுகொள்ளு
சேரேநீ வயிற்றிலே உதிரமேது
திரட்சியொடு வாய்வேது குன்மமேது
சேரையென்ற உதிரமெங்கே கட்டியெங்கே
சூதகவாய் வுக்குத்தல் தொலைத்துபோச்சே. (190)

போர்த்தினாற் பத்தியந்தன் சொல்லக்கேளு
கொட்டைப்பாகை யிலேயுங் கைப்புந்தன்னு
சென்ற சுருவாநல் வெள்ளாட்டேற்றல்
அப்பனே விரலிவதால் அன்பாய்க்கட்டு
உச்சென்ற அரைக்கோர் மருங்கைப்பிஞ்சு
கொள்கச்சக் கருவூடு கோழிச்சாறு
சூச்சென்ற புரியில்லா திறத்துக்கட்டு
அப்பனே வற்பதில் வறுத்துக்கட்டே. (191)

கூட்டுவது மருத்துகொள்ளும் போதகள்ளிக்
கொண்மெது பத்தியத்திற் கூட்டிக்கொள்ளி
நாட்டியே யின்னுமொன்று சொல்லக்கேளு
நலமான வாதமொடு சூலைரோகம்
தாட்டியே யின்னலகிற் பறந்துபோகும்
தயவாக வெண்முறைபோ லாருஞ்சொல்லார்
பாட்டியே ரோகமெல்லாம் செலப்புரங்கிப்
பட்டைரசா யனத்தையுநான் பாடுவேனே. (192)

பரவீகிட்டபட்டைசாயனம்.
பாடுவேன் பறங்கிப்பட்ட டைபலந்தான்பத்து
பருபருக்கை யாயிடித்துப் பாகங்கேளு
பாடுவேன் புதுக்கலசம் முன்றுவாங்கிப்
பட்டைத்துள் ஒருகலசம் தன்னிற்போடு
ருடுவேன் முழமுயரங் குழிநான்வெட்டிக்
தூளிட்ட கலசத்தை அடியில்வைத்து
நாடியே மறுகலசத் தன்னிற்கேளு
நலமான கலசத்துள் தமர்முன்றிட்டே. (193)

இட்டுமே சுத்தித்த நெல்லிகெந்தி
யிதமாக ரெண்டலையே பலம்கலசத்திட்டுப்
பொட்டுஅடிக் கலசத்தின் மேலேவைத்துப்
பொருந்தலே சுத்துசெய்து மறுகலசத்தன்னில்
கட்டுமே தூரியிலே தமர்முன்றிட்டிக்
கார்த்திகையின் கிழங்கதிலே பலந்தானேந்து
அட்டியில்லா திடித்திற்தக் கலசத்திட்டு
அக்கலசம் வாய்முடிச் சிலைசெய்யே. (194)

செய்துமே கெத்தியிட்ட கலசத்துமேலே
சிறப்பாக வைத்துநீ சிலைசெய்து
செய்யவே கலசம்ரெண்டும் அடியில்நிற்கத்
தெரியலே கிழங்கிட்ட கலசம்மெல்வைத்துப்
பொய்துமே கலசமுன் ரென்றோடொன்றாய்ப்
பொருந்தலே செய்துமே புடத்தைப்போடு
எய்துமே கிழங்குடை தாரிலந்தானும்
இறங்கியே கெத்தியிலே யிளக்கக்கொண்டே. (195)

இளக்கியே கெத்திபுட தயிலம்ரெண்டு
இறங்கியே பட்டையிலே ரேகித்தொன்றுய்ப்
பளக்கியே ரெண்டுவரைத் தயிலந்தானும்
பறங்கிப்பட்ட டைதனிலே சொரிதெக்கும்
இளக்கமா யாறியந்தப் பறங்கிப்பட்டை
இடித்துமே நன்றாகச் சிலைவடிக்கொண்டு
கிளக்கமாய் புதுப்பாண வாயிலேதான்
மெலிதான சிலையைநீ வேடுசட்டே.

(195)

வேடுகட்டிச் சூரணத்தை யதின்மேல்வைத்து
மேல்சீட்டி கொண்டுநன்றுய்ப் பொருந்தமுடி
வேடுகட்டும் பாணியுட விலாவிதேபோட்டு
கிதடிமும்புக் கத்தணலி லுள்ளேயிட்டுப்
பொடுவது சாம்பிராணி டலந்தான்பந்துப்
பொடிசெய்து புலையெழும்பப் போட்டுவாநீ
யாடுவது சாம்பிராணி யெல்லாம்போட்டு
அப்பனே சூரணத்திற் பதங்கமேற்றே.

(196)

ஏற்றியே யெடுத்ததனைப் பதனமாச
என்மகனே நாளொன்றுக் கருமிநரக்கொள்ளு
போற்றரிய வாதசூலை மேகசூலை
பொல்லாத கரப்பனெடு திரத்திசூஷ்டம்
ஏற்றரிய காலுகை முடக்குச்சூலை
பிரதமலொடு மேகத்தி லெடுத்ததூறல்
பாற்றமே சந்துவலி பிடிப்புக்குத்தல்
பரிதிகண்ட பனிபோலே பறந்துபோமே.

(197)

பத்திய பூறிப்பு.
பறந்துபோம் கைப்போடு புளிப்புந்தள்ளு
பசுவின்பால் நெய்மோரும் பாக்காய்க்கட்டு
பறந்துபோம் உப்பதனை வறுத்துக்கொள்நீ
பசும்பயறு அரைக்கிரை முருங்கைப்பிஞ்சு
பறந்துபோம் பத்தியந்தான் சொன்னபடிசெய்து
பாக்காக மருந்துண்ணத் திரும்போய்தான்
பறந்துதான் பத்தியத்தில் பாகத்தப்பில்
பலபலவா மருந்துண்டும் பாழாய்ப்போமே.

(198)

போமென்று புனிழ்தங்கள் கொள்ளும்போது
புகழான பத்தியந்தான் முறிவுகண்டா
லாமென்ற தேகத்துக் கசடில்லாமல்
அவுரினெர் பிரயிபிலே பிளகுங்கட்டிப்
பாமென்ற கியாமும்வைத்து முப்பொழுதுகொள்ளு
பத்தியத்தின் முறிவெல்லாம் பாகமாகும்
ஆமென்ற பத்தியத்திற் புளிப்புக்கட்ட
அறைகிறேன் புளிப்பாகம் வெள்ளைச்சாணையே. (199)

சாரணையி னிலையரைத்துப் பழம்புளிமேற்பூசிச்
சார்வாகச் சுட்டதனை மேற்கவசந்தள்ளிச்
சாரணையா மருந்தினுட போக்கறிந்து
சார்வாகக் கூட்டிவர உப்பைக்கேளு
சாரணையாம் வரையென்றாற் கட்டிக்கொள்ளு
விலாவிட்டாற் சங்குனிலை திரையிலையும்போட்டுச்
சிராவின் பால்தெளித்து வறுத்துக்கட்டு
திறமான பத்தியமார் திருநோயே. (200)

நேமலுக்குந் தூணம்.
திருமே அத்தியிலே சூடுகொண்டால்
திராத வரட்சியொடு இரைப்பிரும்பல்
திருமே புலகச்சலொடு தொண்டைக்கம்மல்
சிறுக்கிருமல் நாக்குறல் வரட்சிகோழை
கருமே உடைவாட்சி முடிச்சுடு
கூறிய பித்தமொடு கனமேகங்க
ளாறுமே இவைகளெல்லா மோடிப்போக
அறைகிறேன் ஆடாதோலுட கொஷ்டத்திப்பிழியே. (201)

திப்பிலியும் வசம்போடு கெல்லிமுன்னிகரிக்காய்
சிறுவழுத லைவெரும் அரத்தைகடுக் காய்ப்பூ
கப்பரிய மிளகோடு நாகப்பூவகைக்குக்
காற்பலமே, சேர்த்திடித்துச் சூரணமாய்ச்செய்து
வெப்பியே நாளொன்றுக் கந்திசந்தி
வெருகடியார் தூளெடுத்து விளம்பக்கேளு
செப்பரிய நெய்தேனிற் குழைத்துக்கொள்ளச்
செப்பியதோர் நோயெல்லாம் திரும்பாசே. (202)

காளகண்ட நூனம்.

யாரே பதினெட்டுக் குஷ்டம்போதப்
பாடுவேன் காளகண்ட சூரணகுடோரி
ஆர்ப்பா பாங்கிப்பீட்டை பல்பலீராத
அழிஞ்சல்சங்கம் குப்பியெடு கஸ்தூரிப்பட்டை
கார்ப்பா சிவன்வேம்பு பூவரசம்பட்டை
சுருங்காவி விடத்தலையோ டாயிலியப்பட்டை
வேர்ப்பா கரந்தையொடு வகைக்குரெண்டு பலந்தான்
பிஞ்சுசாதே ரசகர்ப்பூ ரம்பலந்தானென்றே.

(203)

ஒன்றாக விஷவயெல்லாஞ் சேர்த்திடித்து
உத்தமனே வடிகட்டி வைத்துக்கொண்டு
சூரண சேங்கொட்டை எட்டிக்கொட்டை
கொடிவேலி செஞ்சுருவா கார்த்திகையின் கிழங்கு
பண்டான கொடிகளவா னுமுனைவகைவகைக்குப்
பலம்பத்து நறுக்கியே குழித்தயிலம்வாங்கிப்
பன்றான கயிலமுஞ்சு ரணமுமப்பா
பரிவாக வெவ்வேறே வைத்துக்கொள்ளே.

(204)

கொள்ளவே சூரணத்தில் வெருகடி தூள்பா
குழைத்திடுவாய் காலிடையே தயிலங்குத்தி
நள்ளவே நன்னொன்றுக் கத்திசந்தி
நாற்பதுநாள் மண்டலமே கொள்ளும்போது
விள்ளாதே பதினெட்டுக் குஷ்டமெங்கே
விருதான மேகமொடு கிரந்திசூலை
கள்ளமாக கரப்பொடு விவாதசூலை
கடியிலங்க ளுள்ளதெல்லாக் காணுதோடும்
கொள்ளவே குன்மமெட்டும் குடிபோஞ்சொன்னேம்
கார்த்தி பத்தியமாய்க் கொள்ளுவாயே.

(205)

கொள்ளுவது பத்தியந்தான் குஷ்டநோய்க்குக்
கூறுவேன் பழம்புளியாக் கொறுக்காயாதல்
கொள்ளுவது புளியினுட கொட்டைபோக்கிக்
கூறாக இடித்ததனைப் பிசைந்துநன்றாய்க்
தள்ளாதே சாரணையின் சாறுவிட்டுச்
சார்வாக இடித்ததனைப் பிசைந்துகொண்டு
டள்ளபடி பெட்டிமரத் தடியிற்சென்று
உளிகொண்டு துளைத்ததனைக் குடையப்பண்ணே.

(206)

பண்ணியே புளியையதி னுள்ளவைத்துப்
பரிவாக மேலுமந்தச் சிராயால்முடி
யெண்ணியே யிருபத்து அஞ்சுநாட்சென்
றெடுத்துமே வைத்ததனைப் பத்தியத்திற்குட்டு
வன்னியதாய்ச் சொன்னபுளி குஷ்டநோய்க்காம்
வன்னிப்பட்டைச் சாற்றிலுப்பு வறுத்துக்கூட்டு
எண்ணுகறி வெள்ளாடு கொண்டுவிந்து
இலைக்கள்ளி திருகுள்ளி சதுரக்கள்ளி.

(207)

கள்ளியே சுற்றுகழை யெருக்கோடிண்டு
சுருஞ்சுரை கொடிக்கள்ளி அழிஞ்சியெட்டி
தெள்ளியே யிவையெல்லாம் கொண்டுவிந்து
தினமேய்த்து எட்டுள்ள தின்றபின்பு
தெள்ளியே அதுனுடைய கறிதான்கூட்டு
கிறாரீரில் புங்கம்பூ ஊறவைத்து
அள்ளியே மேற்கண்ட புண்ணுக்கெல்லாம்
அந்தரீர் தனைவார்த்துக் கழுவிப்போடே.

(208)

போடவே குஷ்டமெல்லாம் பறந்துபோகும்
பொல்லாத ரோகமெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும்
ஆடவே விளக்கெண்ணெய் தேய்த்துமுழுகு
அபசார பத்தியங்கள் பண்ணவேண்டாம்
உடவே திராத நோய்கட்கெல்லாம்
உன்னுடைய கிறாரீரில் ஒருசேர்கொள்ளு
போடவே மண்டலந்தான் தொண்டாயாளால்
பொல்லாத விஷரோகம் குஷ்டம்போமே.

(209)

மேககிஷாயம்.

போமென்ற தன்னுக்குள் மருந்தவைத்துப்
பூயியிலே நீமருந்து தேடுவானென்
ஆமென்ற தன்னுக்குள் அமுரியாலே
அற்றப்போம் நோய்களெல்லாம் அறிந்துபாரு
போமென்ற மேகமென்ன பொல்லாரோகம்
போகவே உள்ளுலர்த்திப் பட்டைவாங்கி
ஆமென்று இடித்ததனை யமுரிவிட்டுப் பிசைந்து
அல்லாட்டால் வெந்நீரால் பிசைந்துகொள்ளே.

(210)

கொள்ளுவேதாரொன்றுக் கரைப்படிதான்போதுங்
 சூழ்ப்பீடிக முன்னுநான் கொள்ளும்போது
 விள்ளுவே தீர்க்கொடு கிரந்தியுரையாப்பு
 வெட்டைவெயிடு பிறமேகம் மேகவாய்வு
 கொள்ளுவே வாதமொடு சூழ் குன்மம்
 கொடிதான் நோயெல்லாம் சூழ்போம்பாரு
 கொள்ளுவே பத்யமென்ன இச்சாபத்யம்
 குடிசெடுத்த புனையிலேயும் புனிபுந்தள்ளே.

(211)

புனிபோடு வாய்வென்ற பதார்த்தந்தள்ளு
 புகழான் உப்பதனை வறுத்துக்கூட்டு
 எளிதான ஈந்தியந்தா னுறுநாளாம்
 ஏழாநான் தலைமுழுகி யெல்லாங்கூட்டு
 ஒளியாதே வெள்ளாட்டுக் கழிக்கொழப்பு
 உத்தமனை போதரவா புண்டிதேறு
 களிப்பான் மேகமொடு வாதம்வாய்வு
 கால்முடக்கல் கைமுடக்கல் கடுப்புக்குத்தல்
 மொளிய்பான் சூழ்மேடு வாதமிஞ்சி
 முடக்கினால் சொல்லுகிறேன் புனலித்தண்டே.

(212)

தண்டெடு திருகுண்ணி சுடுதத்தியோடு
 தழுதாழை முடக்கொத்தான் வேப்பம்பட்டை
 வெள்ளுன சங்கோடு உத்தாயணி
 வெண்ணெஞ்சி பரிசுழம்பு வெள்ளிண்டுபிரம்பு
 பன்னாள் பறிஞ்ஞென்றும் வகைவகைக்குப்
 பலம்பத்து நிறுத்திடித்துப் பாண்டத்திட்டு
 அன்றான சலமதிலே பதினெட்டுமர்க்கால்
 அளந்துவிட்டு அடுப்பேற்றி யெரித்துக்காய்ச்சிக்
 கன்றுதே சலமாறு மாக்காலாகக்
 காய்த்தபின்பு வெதுபோல மேலேவாரே.

(213)

வார்த்துமே அள்ளுக்கு வொருசேர்கொள்ளு
 மைந்தனே மேலிலிட்டுப் பிடிக்கச்சொல்லு
 வார்த்துமே இப்படியே முன்னுள்ளசெய்
 மைந்தனே ஆனைலத்தி ஒட்டைலத்தி
 சேர்த்துவெள்ளாடி டின்புழுதுகை தேள்கொடுக்குக்கொட்டித்
 தேங்காய்ப்பூ வர்க்கமபூ வுடனேயையா
 வார்த்துமே வறுத்துநீ மூன்றுநாள்வாத்த
 வாதமொடு மேகங்கே வாய்வுமெங்கே
 ஆத்துமே அண்டவாய்வு விரைவாதமொடு
 ஆகாத நோயெல்லா மகன்றுபோச்சே.

(214)

போச்சென்ற பத்தியந்தா னென்றுமாதா
 போக்கோடே யேழாநான் வறுத்துப்புக்கட்டு
 போச்சென்ற எட்டாநான் தலைநீர்வார்த்துப்
 புறிகூட்டு இன்னுமொன்று புகலக்கேரு
 ஆச்சென்ற திருகுண்ணி கொண்டுவந்து
 அப்பனை வாகுவைக்கோல் தன்னுலாட்டி
 காச்சென்ற பிழிந்துதான் கள்ளிச்சாறு
 கண்டிலைக்கு நல்லெண்ணெய் கூட்டிக்கொள்ளே.

(215)

கொள்ளுவே வாதமொடு வாய்வுசூலை
 குறுக்குவலிமுடக்குவலி குதிகால்வாதம்
 உள்ளேகொள் மூன்றுநா ளுப்பில்வாதே
 யுண்டிடுநீ யாறுநாள் பத்தியமெபண்ணு
 விள்ளாதே மேகவெட்டை வெள்ளைகாண்கல்
 விதமான பழம்பாசி கொண்டுவந்து
 தென்னியே இடித்ததனை நீத்துப்பாச
 னெலத்தைவிட்டுப் பிசைத்துகன்றா யிறுத்துக்கொள்ளே. ()
 வேள்ளைத்து மருத்து.

இறுத்ததில்லாத சீரகம் ருள்ளிரெண்டும்
 இதுமாக வகைவகைக்குக் கால்பலமேகூட்டி
 அரைத்துமே கலக்கியதில் நல்லெண்ணெய்தானும்
 அப்பனை சாறுகண்ட அளவிற்பாதி
 நிரைத்துமே விட்டதனில் சொல்லக்கேளு
 நேரான சர்க்கரைதான் கால்பலமேபோடு
 முறைத்தப்பா இப்படியே முன்றுநாட்கொள்
 முதியவெள்ளை பிறமேக வெட்டைபோகுந்தானே.

(217)

தானென்ற இன்னுமொரு ருட்சங்கேரு
 சார்வான பழமிளகு முப்பத்திரண்டு
 வனென்ற கொடிக்கள்ளிக் கொழுந்துதானும்
 எலுமிச்சன் காயளவு கூடக்கூட்டி
 வேனென்று அரைத்ததனை அந்திசுந்தி
 வேளைக்கு அரைக்கொட்டைப் பாக்களவுகொள்ளு
 பானென்று முன்றுநாள் கொள்ளத்தீரும்
 பத்தியந்தான் பசுமோருஞ் சோறுமுண்ணே.

(218)

மேகத்துக்கு.

உண்ணவெ கைகண்ட வித்தைசொன்னோம்
உத்தமனே மேகவகை இருபதுதான்போக
பண்ணவெ புங்கம் படிதானொன்ற
பாங்கான சட்டியிட்டு அடுப்பிலேற்றி
ஒண்ணுதே ஆகுகொய் ரெண்ணெரு
உண்ணுண்ண விட்டதனில் வறுத்துவாங்கு
நண்ணுத நெய்யெல்லாம் பூசிந்சோர
சுன்னாகப் புரட்டியே வறுத்தெடுத்துத்
திண்ணமாம் உதயாதி தன்னிற்கேரு
தினவிடாந்துக் கத்துசுத்தி வெருகடிப்புகொள்ளே. (219)

வெருகான புனிமியாதி புலையிலேயுத்தள்ளு
வெள்ளாட்டு வற்றலொடு ஆவின்பால்வெய்
வெருகாக பிசுதியுமே கூட்டிக்கொள்ளு
மேகவெடி மேகப்புண் மேகநிலை
வெருகான பிறமேகம் வெட்டைதீரும்
மெய்யிதுவே கைகண்ட படிதான்சொன்னோம்
கருதான மேகங்கள் எல்லாம்போகக்
கன்னூரி யெண்ணெயொன்று கருதக்கேனை. (220)

கருதியெடுத்தேரண்ட வெண்ணெய்தானுங்
கலக்காதே நெண்டரையே படிதான்கானுங்
கருதியே பழகியதோர் பாண்டத்திலவாரு
கால்படிதா வீருள்ளிச் சாறுவாரு
கருதுவென் பறங்கிப்பட்டை பலந்தானு
கன்னூரிப் பட்டையது விராகனேழு
வரிசையால் கெருடனுட கிழங்குதானும்
வகையாகப் பலவெட்டி பிறத்துக்கொள்ளே. (221)
கன்னூரி எண்ணெய்.

கொள்ளுவே கன்னூரிப் பட்டைதன்னை
குளிர்சண்ணீர் தன்னிலே பூதப்போட்டு
அள்ளுவே அரைத்ததனை யெண்ணெயிலேவார்த்து
அதன்பின்பு பறங்கிப்பட்டை அரைத்துப்போடு
கள்ளுவே கெருடனிட கிழங்குதன்னை
யிருள்ளிச் சாற்றினு லரைத்துப்போடு
கொள்ளுவே பிளவெய்யல்லாம் வெய்வேறே அரைத்துத்
குளிர்நீரில் கரைத்தத எண்ணெயிலேவாரே. (222)

வார்த்துமே அடுப்பேற்றிப் புனிவிறகுதனை
மற்றுநீ மொருவிறகால் எரியமுட்டு
வார்த்துமே பெரித்ததனை மொருபுகம்பார்த்து
வடித்துநீ சுப்பிரம னியிழ்ச்சைபண்ணு
வார்த்துமே பெருத்ததனை வைத்துக்கொண்டு
மைத்தனே யெண்ணெய்கொள்ளும் வகையைக்கேரு
வித்துமே யெண்ணெய்கொள்ளு முதலானப்பா
விளக்கெண்ணெய் தேய்த்துமே முழுக்கப்போடே. (223)

முழுக்கியே மற்றுநான் சொல்லக்கேரு
முன்னையான யெண்ணெயிலே அரைச்சேர்கொள்ளு
பழகியே சரீரபலம் பார்த்துக்கொள்ளு
பத்துவிசை பேதியாம் பதருதேநீ
கழுநியே கடுகஞ்சி வறுத்தடிப்பப்போட்டுக்
காய்ச்சியே கொண்டிடப்போடு பேதிகிற்கும்
நெழுக்கியே மறுகாரும் விளக்கெண்ணெய்தேய்த்து
நீராட்டிக் கறிபதார்த்தம் எல்லாங்கூட்டே. (224)

கட்டியே பத்துநா னாறப்போட்டுக்
கொள்ளிந்த முறைப்படியே எண்ணெய்தானும்
மூட்டியே மும்முறைதான் கொள்ளுகொள்ளு
முன்னையான மேகவகை யிருபதுமேபோகும்
சட்டியே பித்தமுறை யாருஞ்சொல்லார்
என்னுனை நிசமாகக் கொண்டிபாரு
காட்டாதே இக்காண்ணெய் ஒருவருக்குங்
கைமுறையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் கண்டுபாரே. (225)

அழக்காக்கோணம்.
கண்டிடாயமுக்கராச் சூரணத்தையித்
கருகவே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
வண்டூடாய் வடிவொண்டு ருரணமேசெய்தி
வால்யினகு குரோசானி பறங்கிப்பட்டை
கண்டிடாய் கருஞ்சீர கம்மக்காய்சுக்கு
கடுகுரோ கணிவானு முவைவயரத்தையிவி
இண்டிடாய் வளைகவகைக்குப் பலமேதுக்கு
இடித்ததனை முன்மருத்திற் சமனாய்ச்சேசே. (226)

சமனாகச் சினியொரு நாளிலொன்று
சாரித்து வெருகடிதான் அந்திசந்தி
அமனாக ஆவின்னெய் சேர்த்துக்கொள்ளு
அரையாப்பு மேகவடிவிரந்திருந்தும்
எமனாக வாயுவொரு கடிவிலுக்கொல்லாம்
என்கடியும் சிலவிலுக்கள் பூரண்செய்யான்
கமனாக மேகமொடு வாதபித்தம்
கழலுபோம் பத்தியந்தான் கண்டுகொள்ளே.

(227)

கொள்ளுவது கைப்போடு புளியுந்தள்ளு
கொள்ளவே மற்றவெல்லா மிச்சாபத்யம்
தள்ளாதே அப்பாடுகள் ஆடாதோடை
சாந்திவென் லேகியமாய்ச் சகலநாய்க்கும்
கொள்ளவே தோடையது சரிலங்கொண்டு
குறிப்பாக சிதிலுவர்த்திச் சூரணமேசெய்து
விள்ளாதே பலம்பத்து நித்திதுக்கொண்டு
மிளகோடு கொத்துமல்லி அரத்தைக்கே.
ஆடாதோடை லேகியம்.

(228)

சக்கான அகிமதுரம் தாளிசுபத்திரியும்
சகமான இத்துப்பு பேரரத்தைகோஷ்டம்
நைக்கவே கருஞ்சீரம் கடுகுரோதனியும்
காகப்பு வாலுமுனை குரம்புதேக்கு
எய்க்கவே விடையம்வகைக் கொருபலமேசொன்னோம்
இடித்துமே முன்புநுத்திச் சயமாய்ச்சேரு
இக்கவே சினியதில் நாலத்தொன்று
ஆனெய் தேனிலே யருத்தக்கேளே.

(229)

அருத்தவே லேகியமாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு
அந்திசந்தி கொட்டைப்பாக் களவுகொள்ளு
அருத்தவே சயபீளை மந்தாரகாசம்
அத்திரம் பித்தமொடு வாய்வுகாந்தி
அருத்தவே குத்திரமல் சிணுக்கருமல்புகைச்சல்
ஆகாத புரட்டல்பித்தம் கிதுகிறப்புலரசி
அருத்தவே குலைவரிவு குடப்புரட்டெல்லாம்போம்
அப்பாடுச சாபத்யம் புளிய்புகைப்புந்தவிரே.

(230)

காந்தை சூரணம்.

தவிரவே நற்கரந்தைச் சூரணத்தைக்கேளு
சார்க்கான கரந்தையது சிதிலுவர்த்திப்
பவிரவே யிடித்ததனைச் சூரணமேசெய்து
பலம்பத்து சிறுத்தப்பாற் பகரக்கேளு
நவிரவே கருஞ்சீரம் கடுக்காய்தாணி
நல்லசம்பு திப்பிலியு மிளகிந்துப்பு
திவிரவே வாலுமுனை கோஷ்டஞ்சக்கு
சிறுதேக்கு காப்போடு சிதிரமலம்.

(231)

சித்திரமாய் வகைவகைக்குப் பலந்தானொன்று
சேருச சுற்றும் பலமும்கால்தான
சித்திரமாய் யிடித்ததனைச் சூரணமேசெய்து
திசுழ்காரந்தைச் சூரணத்திற் சமனாய்ச்சேரு
சித்திரமாய்ப் பனைவெல்லம் சித்திரையுந்தேனும்
சேர்த்துமே ஆவின்னெய் சிட்டுக்கொண்டு
பத்திரமாய் நாளொன்றுக் கந்திசுரிசு
பருங்கொட்டைப் பாக்களிப்பு கொள்ளுகொள்ளே.
நீங்காந்தை லேகியம்.

(232)

கொள்ளவே குஷ்டமொடு கிரந்தியரைப்பு
கொடிதான மேகவடி கரப்பாதுறல்
மெள்ளவே நெஞ்சடைப்பு நடக்காமேனி
வெளுப்புபடர் தாமரையும் நழுதளையும்சூலை
கொள்ளவே பலத்திரமும் புரைபுண்ணுருக்
குளுவாளை அழுகண்ணி அரிவிரந்திசொரியும்
தெள்ளியே ஆனைச்சொரி தவளைச்சொரிதேமல்
திராத வெடிக்காப்பான் திருந்தானே.

(233)

திரவே சகலவாய்திராக்கேளு
சோகத்தோ டதிமதுரம் காமப்பூவும்
சாரமாம் கருஞ்சீர கம்சன்னலவங்கம்
சதகுபைப வகைவகைக்குப் பலந்தானொன்று
காலே சாக்கரையும் ஆறுபலஞ்சொன்னோம்
கொத்துமல்லி பலமாயும் சமனாய்க்கட்டிச்
சேருமே வகையென்ன பண்ணிரண்டாச்சு
சினிகற் கண்டபலம் பண்ணிரண்டாமே.

(234)

சீவநாயகியும் சூரமங்கலமும்.

பன்னிரண்டும் வெவ்வேறே மிகுதனாய்ப்
பாங்கான காமியை நேருங்கிலையுடைய
உன்னியே நெருங்கினான் ஆந்திரன்
புடன்கொள்ளு ஓருதேயம் வெந்நீர்கொள்ளு
குன்னுது சீரமது திடயதாரும்
சுவிபெயர் கொஞ்சுவன் கொஞ்சுதிடமாரும்
உன்னியே சேகரே யெல்லாந்தீரும்
நுதிமே சித்தவொளி புடட்டலீரால்
கண்ணிலீர்ப் பாய்ச்சலாயும் சேகரமாரும்
கலக்காது புத்தியுடன் மாதமிதீரும்.

(233)

நீருமே சித்திநாயுடு சுசமுண்டாரும்
நீராத புழக்கிரும் சோப்போரும்
வாரும் சரிப்புவளி கல்லடைபு.
வாய்க்கோணல் வாய்க்கோணல் மாதநித்தம்
நீருமே செவ்வோயும் செவ்வோயும்
சேத்துமும் சிலையாடு வஞ்சனையுந்தீரும்
சாரிமே கொண்டையுண் கண்டையுண்
சாரத்தின் நீர்க்குடும் சார்த்துபோமே.

(236)

சுமிந்தாதி மாத்திரம்.

பேரமென்ற அமிர பூதி உண்டைசேரு
புழாந்தோ சேகரேசன் பசுபூக்கோஷ்டம்
வெமென்ற வெட்டிலே ஸமநிமலம்
விதமாஞ்சாக் திரிபதி மாசிப்பச்சை
காமென்ற தாமசிகரம் வகைவகைக்குக்
கருஞ்செவ்வீ முனையுபலாந் கருதியாட்டு
ஆமென்ற நிலாவிட்டால் வெட்டிலேக்கியாழம்
ஆட்டியே கட்டையுண் வுண்டைசெய்யே.

(237)

செய்திதமே நெருங்கித் தவக்குகொண்டு
திருமான் முனையுடைய வெந்நீரிலிடவே
மதனமே குடற்புட்டி உண்ணக்காத்தி
தாபகரம் சித்தகரம் சார்த்துபோமும்
பொய்துமே கணமாந்த மந்தசன்னி
புழக்கிசைச் சேபார்மாந்தம் கன வெட்டைகுறி
எய்துமே சிறுவிளைய நோயெல்லாந்தீரும்
இதமான அமிரபூதி உண்டைசெய்யுண்டு
பொய்திலே காமியே சோகைபாரணி
பேகலே கித்தாதி புசலக்கோனே.

(238)

சித்தாதினேயும்.

புகளுகிறேன் புளியினிலே பலந்தானாறு

புகழான துருப்பிடித்த இரும்புதிலேபாதி
நிகலுகிறேன் முல்லையேர் சாரணையேர்
நெருஞ்சிலேர் தழுதாழை கண்டங்கதி
செகலான கரிமுள்ளி கீழ்க்காய்நெல்லி
செம்முள்ளி வகைவகைக்குப் பலந்தானபத்து
இகலுகிறேன் முன்மருந்தோ டொக்கச்சேரு
இவையெல்லா மிகுத்தொரு பாண்டத்திட்டே.

(239)

இட்டுமே நிருணணி சலந்தான்வார்த்து
ளரித்ததனை யெட்டொன்றாய் வற்றக்காய்ச்சிக்
கட்டுமே கிஷாயத்தை மீறுத்துவரங்கிக்
கரிசாலைச் சாறுதிலே படிதானென்று
கொட்டியே பழச்சாறு படிதானென்று
கொமட்டிமா துளைச்சாறு படிதானென்று
கட்டுமே நிருணணிச் சாறுபடியொன்று
கல்லெண்ணெய் படியொன்று ஆதிலேவாரே.

(240)

வார்த்தமே கொடுக்கையிலே மருந்துகரு
வளமான விஞ்சியொடு தேவதாம்
சேர்த்துமே செவ்வியத்திற் பிளியில் குலம்
திரமான வகையொன்று பலமாந்தாகக்
கார்த்தமே குரோசானி யிளகுதிப்பி
கருஞ்சேர கம்லம் மிலங்கப்பட்டை
வார்த்தமே கடுக்காயும் ஆவலாமொட்டரும்பு
வகைக்கோரீப லம்பழங்கிட்டம்நா லுக்கட்டே.

(241)

கட்டுமே யிலையெல்லா மிகுத்துத் தாளாய்க்
கமலே யொழத்தில் போட்டுக்கண்டு
கட்டுமே பீளவெல்லம் பலந்தானாறு
லோகசெந் தூரமது ரெண்டுபலம்போடு
விட்டுமே ஆவ்வீர் கொஞ்சமப்பா
விட்டதனை லேகையாய்க் கிண்டிக்கொண்டு
ஆட்டுமே நானொன்றுக் கந்திரந்தி
அப்பனே நேரமொரு பாக்களவுகொள்ளே.

(242)

கொள்ளவே பாண்டொ மாலைசொல்லா
 குத்தலொடு பிளிசம் சுவாசகாசம்
 கொள்ளவே யின்னாவைக ளியாதிபெல்லாம்
 குலைந்திடாடச் சித்தாதி செஞ்சுந்தானசொன்னோம்
 கள்ளவே லெகயந்தான் கொன்னுந் போக
 வைப்போதி புறப்புகையிற் றின்றித் தன்னு
 வெள்ளாட்டி வறதலைய வறுத்துப்புகட்டி
 விளம்பிலேவா சரங்கிசமாந் திலையைச்சொல்லே. (243)

கொல்லவே தூறுவன் கண்டங்காவி
 தூறுதும்மை செருப்படியும் விநாணுகாத்தி
 செல்லவே விவாதிசமை வேர்கோரைக்கிழந்து
 சித்தமுட்டி போராமுட்டி வேலைபெய்ததும்மை
 செல்லவே குயிரோடு போராமலி
 சிறுமும்மும் சிந்தாமலி புனல்முருங்கை அயுரி
 எல்லவே கொன்னொரு வேறுவகையெல்லாம்
 இடித்துமே வகைவகைக்குக் கழஞ்சுரண்டு
 செல்லவே சித்தாத்தை அகிமதுரங்கோஷ்டம்
 சிறுநாகப் பூவோடு சிராமுடிப்பிலியே. (244)

திப்பிசீயும் நிலைமையு தாணிக்காய்க்கு
 சீரகறந் கருஞ்சீரகம் கடுகுரோகணியேயம்
 துப்பரிய நிலைவா வேரிலமைபினிலும்
 உத்தமவின வகைவகைக்குக் கழஞ்சிரண்டு
 கப்பெரிய அயுரிச்சா னுடாடுநாடை
 கரிசாலை சிறபுள்ளா யிரியார்குந்தல்
 செப்பியே சூழஞ்சு சாமமஞ்சு
 சேந்தலாத்து உண்டைபண்ணி வைத்துக்கொள்ளே. ()

காங்கிகமாத்திரா
 வைத்துமே பிஞ்சிலே முகைப்பால்வெந்
 நிலைவாண்டால் கொச்சுக்கு சங்கிலைச்சாறுதெனில்
 உய்த்துமேஇத்தவகை அஹபாந் தன்னில்
 உத்தமவினே நேயலிந்து நுநுவுண்டைகொள்ள
 வறத்துமே சரபெல்லாம் நாடாநாடும்
 கலமாகப் பத்திர மாந்தசன்னி
 உய்த்துமே கிலேவெதம் வாநசன்னி
 உத்தமவின மாந்தபித்தம் நுநுப்பிதமலோடு
 உய்த்துமே குளிரகரங்கள் வறுநுண்ண மாந்தை
 உய்சிசுமும் போமென்று உரைத்தவாடு. (246)

வாறுவா கடுக்காயின் லெகையுதை
 வளராசுச் சொல்லுதென மக்காண்டெனும்
 பரான கடுக்காய்தான் ஓசுட்டைப்போக்கிப்
 பலிப்பத்துச் சிவன்தலோ பலந்தானெனடு
 வாறுவா கடுக்கால் பலந்தானெனடு
 வல்லவா புரிபாறை வகைககுரோணி
 காரண நிலையாவை பலந்தானெனடு
 கருதியே பித்தந்தொன்னுப் சூரணமேசெத்து
 சீரான கடுகுரோ கணிகிராமபு
 திப்பிசீறு நாகப்பூ வரறுழுவகிங்கி. (247)

சிங்கியொடு கருஞ்சீரகம் மிளகுதாணி
 சிறப்பான வகைத்துமல்லி தாவிசபத்திரியும்
 இக்கியே வகைவகைக்குக் கம்பலமேனுகி
 இடித்துமே வடிக்கொண்டி முன்மருத்திச்சேரு
 மங்கியே போகாமற் கவனமாக
 மருத்திலே யுள்ளவாது தங்குவெனும்
 தங்கியே யாவினென்ப தெனும்பிட்டுச்
 சர்க்கலையும் போட்டுக் லேயேமாய்ப்பண்ணே. (248)

பண்ணியே நாளொன்றுக் கத்திசுத்தி
 பருங்கொட்டைப்பாக்காயி கொள்ளுகொள்ளு
 திண்ணியே தீரும்காய் செடிவகைக்கேரு
 செலக்கட்டு மலக்கட்டு கொல்லுக்கட்டு
 உண்ணவே உண்ணவாய்வு மேக்ககந்தி
 உள்ளவகால் வையிரிவு குலைவிரிவுபுரட்டல்
 எண்ணவே மூலத்தில குடுகாத்தி
 இளைப்பிருமல புளைச்சலொடு வறட்சிசொகைதீரும்
 எண்ணியே பத்திரமாய் உண்டுதேறு
 இளைத்தாற் கற்பப்பவே முண்டோசொல்லே. (249)

குஞ்சிலேகாய்.
 சொல்லவே இஞ்சிலே கயத்தகைக்கேரு
 தோல்போக்கிப் பலம்பத்து சித்தத்துக்கொண்டு
 மல்லவே பலச்சாற்று லாட்டிமைபோல்
 மைத்தனே சட்டியிலே யிட்டுக்கேரு
 அல்லவே சீரகமு மிளகோடெலம்
 அகிமதுரத் திப்பிசீயுக் கோஷ்டமூலம்
 கல்லவே லாறுமுனை தாவிசபத்திரியும்
 கடுகோடு கொத்துமல்லி சித்தாமூலம்
 அல்லவே சிங்கியொடு குரோசாணிமூலம்
 அப்பனே வகைக்குவிளைய பலமேதூக்கே. (250)

நூக்குகரி சாஸ்திர லாஸம்பழச்சாற்றல்
 தவனரைத்து முன்முருந்தோ டொக்கச்சேரு
 வகக்கமாம் பிரண்டையது மோரிதுப்பிட்டு
 உலர்ந்திடித்து ஒருபலிமே போம்போடு
 வறக்கவே யிதுபோலே யாருஞ்சொல்லார்
 இதைபறித்து செய்பவனே வைப்பனுவான்
 ஷுக்கவே வக்காள் சீனியப்பா
 அதித்பாதி போட்டாவி நெய்யைவாரே. (251)

நெய்வார்த்து லேகியம்போற் பண்ணிக்கொண்டு
 நேரமோரு பாக்களவு அந்திசத்திகொள்ளு
 பொய்யல்ல பித்தவாய்வு உஷ்ணகாரி
 புரட்டிலசத்தி லுலிகுணமம் பித்தகுணம்
 மெய்யான அந்திரம் சண்ணிதோஷம்
 வீரூன எரிகுணம் அசின்னவாய்வு
 செய்யவே வுப்பிசமும் அரோசிகமுந்தேரும்
 திபனமாம் பசியறித்து சாயக்கொள்ளே. (252)

சிரான வாதமென்ன வைத்தியமென்ன
 செய்முறையோ டளிமுதங்கள் செய்யவென்ன
 பாரான பலநூலும் பார்க்கவேணும்
 பார்த்தறித்து செய்நா பாகம்வேணும்
 கருண சரக்குவகை நினைமறியவேணும்
 குருவாசான் கைதொட்டுக் காட்டவேணும்
 சார்வாக விதைவிட்டு முறைதப்பாய்ச்செய்து
 சாஸ்திரம்பொய் பென்பவர்கள் சண்டாளர்தாமே. (253)

பொய்யென்று சாஸ்திரத்தைச் சொல்லானால்
 புழுவான பாழ்காலில் விழ்வான்பாவி
 மெய்யென்று குருபதத்தைக் கொண்டுபண்ணி
 வேதாந்தம் பலநூலும் விரித்துப்பார்த்துக்
 கைமுறையுங் குருமுதமாய்க் கண்டுதேதக்
 சுற்றவரை வணங்கியே சொல்லக்கேட்டுப்
 பொய்யறந்து மெய்யுணந்து அறிநிற்குடிப்
 பூரணமே தெய்வமென்று பேரறிநீத்தம்
 துய்வவனே முறையோடே செய்வபாரு
 தொட்டதொரு வித்தையெல்லாம் பவிக்கும்பாரே. (254)

பூநீர்மது.

பலிக்கவே கருவென்ன பூநீராதம்
 பாக்கான வாதமொடு வைத்தியமுஞ்செய்யும்
 பலிக்கவே சொல்லாமல் மறைத்தாரித்தார்
 பாடினார் சாஸ்திரத்தில் முன்பின்னாகப்
 பலிக்கவே சொல்லுநீறேன் பூநீர்வைவாரி
 பத்தமுறை சுத்தசலம் தெளித்துக்காய்ச்சிப்
 பலிக்கவே குருவாக வைத்துக்கொண்டு
 பாடியதோர் வைத்தியத்தில் பாக்கேனே. (255)

பாகமாத் தைலங்கள் வடிக்கும்போது
 பாக்கான வடிவலசங் கமுஞ்சுருப்போடு
 பாகமாம் கட்டினமு முருக்கினமும்பண்பம்
 பாக்கான லேகியங்கள் செத்தாரங்கள்
 பாகமாத் குருவதிலே சேர்த்துப்பண்ணு
 பாகான வைத்தியந்தான் திரமோமெத்த
 ஆகமா மித்தைவிட்டால் வாதம்பொய்யாம்
 ஆகாசப் பரிதியுப்பு வேகத்தானே. (256)

தானென்ற விதினாலே வெடியுப்பாச்சு
 சுத்தியுட நாதமென்ற கெந்துசேரில்
 ஆமென்ற அண்டாரண்ட முருகிப்போச்சு
 ஆரச்செடி கற்கோட்டை யிடியலாச்சு
 போமென்ற சாரமென்ன வெடியுப்பாச்சு
 புகழான சாரமென்ன நவச்சாரமாச்சு
 ஆமென்ற சாரகார பிரண்டுஞ்சேரில்
 அதுபத்து கால்சாக்குங் கட்டிப்போச்சே. (257)

போச்சென்ற காரம்விட்டால் காரமில்லை
 புகழான காரம்விட்டால் காரமில்லை
 ஒச்சென்ற காரத்தின் மகிமைபென்ன
 ஒன்பதுநீர் சாரமொரு நவச்சாரமாச்சு
 தேச்சென்ற காரத்தின் மகிமைசொல்லக்
 சித்தர்முதல் நிஷிகளால் முடியாதப்பா
 ஆச்சென்ற ராமதேவர் சாரங்கொட்டு
 ஆடின ரேமுபுகம் வாதம்பார்த்தார். (258)

பார்த்திட்ட காமென்ன உப்பு உப்பு
பாங்கான உலருப்பு மலர் னாவார்
வேத்திட்ட மும்முறைதான் காய்ச்சலர்கள்
வெடியுப்பாங் கடைபிலிற்றிக் கடுங்காரமில்லை
ஆத்திட்டு வாதமுறை செய்யவென்றால்
அந்தவுப்பை வாங்கியதில் கலாசலத்தில்
வார்த்திட்டு அடுப்பேற்றிக் காய்ச்சியுப்பு
வளருமச்சுப் பதமுறித்து மனபாண்டம்வாரே.

(259)

வார்க்கலே கம்பிபொல் னனருமுப்பு
மறத்துமந்த உப்பிலே சுததசலம்விட்டுப்
பார்த்துமே யடுப்பேற்றி யெரித்துக்காய்ச்சிப்
பதமுறித்து மனபாண்டத் தெடுத்தவாரு
பூர்த்துமே கருவென்ன பழச்சாறுமேரு
புரைக்கும் மாய்ப்போலே கொஞ்சம்வாரு
ஆர்த்துமே பொங்கியது வளர்ந்துவந்தி
அதமதுரம் வெடியுப்புக் கடுங்காரமாச்சே.

(260)

வெடியுப்புசெய்தீர்.
காரமா மிந்தஉப்பு வேதைக்குரும்
கடைதனிலிழைந் துங்காய்ச்சல் கீருமருந்துக்காகும்
காரமாம் வெடியுப்பைச் செயநீர்செய்யில்
சுருதியே சரக்கெல்லாம் சுட்டிக்கொள்ளும்
பாரமாம் வாதத்துக் காடீஉப்பு
பார்த்திட்டார் தெத்தெல்லாம் வேதைகொடி
ஆரமாம் வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
அறைகிறேன் ஆறுநீர் விவரதானே.

(261)

விவரமாம் வெடியுப்பு ஆஞ்சாக்சாய்ச்சல்
வினங்கலே பலம்பந் தி துத்தக்கொண்டு
கவரமாஞ் சீனமது பலத்தான்ரெண்டு
கண்டாது பலமிரண்டு சூடன்றெண்டு
இவரமாம் கடலுறையும் பலத்தான்ரெண்டு
ஏறவென்ற சிப்பியது பலத்தான்ரெண்டு
அரவமாம் வெடியுப்போ டொக்கச்சேர்த்து
அப்பனை கலவத்தில் அரைக்கக்கேனே.

(262)

அரைக்கலே அமுலிசிலே பூநீர்நீர்
அத்தெளிவு மூண்டவென்றார் கருவக்கட்டி
உரைத்தமே அரைத்துநிலையுமிற் காய்த்து
ஒட்டிவிட்டு மோலெடு கொண்டுமுடி
நிறைத்துமே கிளைசெய்து முழப்படத்திற்போடு
நீறிபது கன்னமாப் கிளைநீர்ப்பாரு
ருரைத்தமே கன்னத்தில் கலக்காரம்பாடு
கட்டியே பொடிபண்ணிப் பிங்காளிலாவயே.

(263)

வைத்துமே கழிவாய்ச் சுட்டியிலேசேரு
வளையம்போற் காளியிட்டித் தண்ணீர்வார்த்து
லித்துமே பிங்காளை யதிலெவைத்து
அசையாமல் மே டட்டி கழுந்துமுடி
குய்த்துமே காற்றில்லாக் துளிர்விட்க்கில்
குழிவெட்டி மனாவிட்டித் தண்ணீர்வார்த்து
மெய்த்துமே குழியிலித்தக் சுட்டிவைத்து
மேலேஒரு தாருகொண்டு முடிப்போடே.

(264)

முடியே பட்டசத்தி வெலித்தப்பாரு
முடியாதே புஷ்டயதறுச் சுலமாய்நிற்கும்
ஆடியே செயநீரைக் குப்பியிலேவாங்கு
ஆத்காட்டும் வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
லாடியே செயநீரில் லீரம்பூரம்
வாசைக்குஒரு வராகளிடை பொடிந்துப்போடு
பாடியே பாஷாண மதுபத்துகாறுமீபோடு
பரிவான வண்ணவதை பிருபுத்தஞ்சும்
வாடியே கட்டினை முருக்கிமுராகும்
உபாசங்கள் சத்தாரு மெழுஞ்ஞாமே.

(265)

மெழுகாருஞ் சுரக்கெல்லாக் தனித்தனியேகட்டிம்
வேலைகிட்ட வெகுதூர் மெட்டியோலிம்
மெழுகாரு கவலோக மெல்லாசீரம்
விட்டாட்டச் சூதமது வெண்ணெய்போலாக்
தழுகாருஞ் சூதவெண்ணெய் வேதைபாரு
காரணதான் செய்குறிகை கெவனமாகுந்
சுழுவான வாகுமெடு வரிக் கிபத்தான்வரண்க
சுருதியே சூத்திரசதில் கலத்தேகண்ணுய்ப்
பழுவிலிள கவபணினை கோத்திட்டாப்போற்
பாக்காய்க் கைமுறையாய்ப் பாடினேனே.

(266)

ஸகண்டமாதந்திரோ.

பாடுகிறேன் ஸமசண்டமாந்தருடையார்

பார்த்திட்டால் நோநெல்லாம் பறந்துபோக

நீடிவெள்ளைப் பாஷாணஞ் சிலையும்லிங்கம்

நெடுநிலைமு மந்தாசூர் செவ்விதத்தஞ்

சூடியே வெண்காரம் விரயமுதஞ்

சுத்தமொடு பன்னிரண்டும் வெவ்வேறாகக்

காடியே வெறுப்புச் செயற்கே லே

காட்டியே வணாவகைக்குக் கழஞ்சுகொண்டே.

(267)

சமுஞ்சுரெண்டு ஆய்கே நவநீதரூரன்

கட்டியுடையர் கெத்திரண்டு குறையும்ரெண்டு

வழஞ்சியே மிளவையெல்லாம் கல்வத்திட்டு

வறக்கும்பால் மிளவடிச்சாறு முருக்கிலைச்சாறு

பழச்சாறு தழஞ்சியே தூல்தாமரைச்சாறு

சற்றாழைச் சாறசம் பட்டைச்சாறு நாவறப்பட்டைச்சாறு

உழஞ்சியே கரந்தைச்சாறு ணசியல்லிகைச்சாறு

உத்தாமணி யோடவுரி மேணிச்சாறும்

அழஞ்சியே வெடியுப்பு நீருங்கேளு

ஆட்டிரே சாரென்று சாமமொன்று.

(268)

சாமந்தான் பனிரண்டு ஆட்டியில்லை

சாதமாய்க் கட்டியே ரவியுலத்திச்

சேமென்ற லோட்டிலிட்டு மேலோடுமுடிச்

சிலைசெய்த முழப்புடத்தில் செந்தூரமாகுங்

காமென்றே யெடுத்தனைக் கல்வத்திட்டுக்

காந்தசெந் தூரமொடு லேகசெந்தூரன்

தாமென்ற காரியமென் லீயச்செந்தூரன்

தாம்பிரசெந் தூரமொடு நாகசெந்தூரமாமே.

(269)

செந்தூரம் வகைக்கொண்டு சமுஞ்சிடைசாணையா

சிறப்பாண கஸ்தூரி சமுஞ்சிரெண்டு

சந்தரமாஞ் சுத்தித்த வானம்ரெண்டு

சுத்திசெய்த கருநாவி சமுஞ்சிரெண்டு

சந்திரமா யியாணத்திப் பிலிபினைழலங்

கருஞ்சீரஞ் சதகுப்பை சித்தாமலம்

மந்திரமாத் திரிகடுகு கிராம்புகோஷ்டம்

மாவிலிக்கு முருங்கைவேர் எருக்கம்பேவே.

(270)

எருக்கோடு விலாபிச்சங் கோரைக்கிழங்கு

மிளவையெல்லாம் வகைவகைக்குக் கழஞ்சுகட்டி

அருக்கோடு சேரவே கல்வத்திட்டு

அரைக்கவே சாறுவகைக் கியாழங்கேளு

சுருக்கோடு தூதுவளை கண்டங்காலி

தும்பைபேயத் தும்பைமொடு துளசிகாந்தி

பெருக்கான சித்தமல்லி பேராமல்லி

பெருகுமிழுஞ் சிறுகுமிழும்புனல்முருக்கைவெண்ணெச்சி.

கொச்சியொடு சிற்றமுட்டி பொரீமுட்டி

நோக்கரிய குருந்தொட்டி முக்காவேரி

கச்சியே மிளவையெல்லா மிடித்துக்கொள்ளு

கஷாயந்தா னெட்டொன்றுயிற் சாயர் சுவாங்கி

அச்சியே கஷாயந்தால் நாலுசாமம்

அவுரிச்சாறு கரிசாலை குமரிச்சாறும்

திச்சியே மேனிச்சாறு பிரமிச்சாறும்

செப்புவே லிசுவையெல்லாஞ் சேர்த்துக்கொண்டு

அச்சியே சாறுவகை சாமமெட்டு

அரைத்திடவே பன்னிரண்டு சாமமாகும்

உச்சிதமாக் கணபதியைப் பூரைபண்ணு

உழுந்தளவு உண்டைசெய்து சித்தாலுந்தே.

(272)

உலர்த்தியே நோயறிந்து அறுபானஞ்செய்து

உத்தமனை ஒருஉண்டை அறுபானத்தில்

தலர்த்தியே ஒருஉண்டை கொள்ளும்போது

சன்னிவகை தொண்டூற்று ஆறுமெங்கே

அலர்த்தியே பதினெட்டுச் சரதோசமெங்கே

அசையாத வாதபித்த சிலைந்பனந்தானெங்கே

தூலர்த்தியே யெட்டுவகைக் குளமெங்கே

தொலையாத வாயிலெங்கே வாதமெங்கே.

(273)

எங்கேபோம் சயமினை மந்தாரகாசம்

ஏத்தரிய வுட்குத்துப் புறவிச்செங்கே

தக்காது முயல்கண்டன் குமரகண்டன்

தனாவாதம் காக்கைவலி குதிரைவலிமாந்தம்

மாங்காத பதினெட்டுக் குஷ்டமருகை

வாயுவொடு கிரந்தியரை யாப்புக்காசம்

தக்காது கெற்பகைய் குதகவாய்வு

தரிபாது பெருவயிறு பிலியுளமாந்தை.

(274)

[illegible]

மகாவிஷ்ணு சண்டமா நுகர்நுகர்ச்செய்வோ
என்னவெ ஷ்டாபீரகச் செந்நாங்கேளு
இதமானது கிஷ்கண் துபதி ரேகமநன்ன
நன்னயமாய் புகுநடுபுகுநக் கிரமச்சுககாய்ச்சி
நலமாண்டியுளினடரவு தன்னிலைதோய்ததுச்
சுன்னவெ கரிபூசல் பொதந்நோயினமேணிச
சுந்தனி சுகாய்ச்சிசேர்த்துத்த துநனறாய்
மென்னவெ சுத நிக்சபது தவநீதம்பண்ணி
மேனிபிட சாமணிட்டு ஒருசாமமாட்டி
உள்ளிப்ப வீணைட்டி உலரயீட்டு
நுட்டிவிட்டு மேலோடு தொண்டிறுமே

முடியே பழப்படித்ததி ஸீட்டிலாகரு
முடியேதே ஆட்சமுனபோல புடத்தைப்போடு
முடியே மோலியிலே புடந்தரன்பத்து
முன்னங்கிச் சாற்றிலே புடந்தரன்பத்துப்
போடவே பொறுதலின் சாற்றிப்பத்துப்
பொன்காணிக் சாறுபத்துக் கதலிச்சாறுபத்து
கீடலே மலலிகைச்சாறு மண்ணத்தகாலி
கீழ்முன்னி முருக்கலைச்சாறு கற்றமுதச்சாறு
ஆடலே அங்கிச்சாறு முகமுக்கலைச்சாறு
ஆப்பலே ஒவ்வொன்றிப் புடந்தரன்பத்தே.

பத்தெண்ண முன்போலே அனாத துப்போடு
பதனாகே யழுத்தரு தீனனங்கேரு
வித்தெண்ண முருவிலே நிகருகேரு
வெடிப்பு நீராலைச் சமமாய்பு
வைத்துமே வகிலைதட்டிக் காயலவந்து
நலமாக முன்போலே புடத்துதப்போடு
இத்துமே வெடுத்தப்பிண செயரோடு
துட்டியே முன்போலே புடத்துதப்போடு
இத்துமே இப்படியே பத்தாழந்தபோடு
அயம்மமா வெடிப்புச் செயநீரனசம
வைத்துமே போகாது அழுத்திராது

கச்சிட்டுத் தப்பிச்சுக் கொண்டு போனோம்.

(2:5)

(276)

(277)

(278)

விசத் தூரத் தோதனைநா னபிபவெண்ணுத்
கொலதனதயொரு சட்டநிலை மிடநிலை
விசத் தூரம் பண்பினத நாந கொலத்திற்போட்டிச்
சிறக்கவதின மேலெயோ நுஞகலதப்போடச்
கெத்தூரம் உருவதனை நாநிறுநு
செய்பாது மிண்பாதிட்டாற் பின்புகொரு
கெத்தூரம் தனைவெடுத்தக் கலவந்நிடநிச்
கொம்பாக ஊட்டமுறப்போன் புத்தனதாபொடி

பேரடைய அபிதோசச் செத் தூரமகைய
புத்ததந்த நாவன்கோ பாவன்கோ
வாடவே வெறுப்புச் செவ்விரட்டால்
மறுதென் றி வடிகை மழந்தாது
கடமெ மழங்குருந்தா டுடல்கதற்கும்
குறுகெடுக்கும் அபிதோசத்தோய் குணமாகாது
நேடியே செத் தூரம் திரையச்செய்த
திருநிலை கோடு து செப்பங்கேளே.

[illegible]

ஐந்தியே வாழ்வாயின் மேலைவைத்து
 எரித்திரி நீயம்போல் முன் ழசாமம்
 ஆற்றியே மறுபடியு மனாத்துமுன்போல்
 ஆப்பனே வாழ்வாயி வெளித்துவாங்கு
 பொற்றியே மறுபடியுக் கவனத்திட்டுப்
 புகழான முன்சாற்று வாட்டிக் தூளாய்
 ஆற்றியே குப்பிக்கு ஆவரவாகிடுட்டு
 ஆப்பனே வாழ்வாயின் தீயமறட்டே

10

(273)

(250)

(261)

(292)

முட்டியே தீபம்போல் மூன்றுசாமம்
முறைவாக வெளித்திடவே கருவைக்கேளு
போட்டியே தாளகந்தான் பலமும்மொண்டு
பொடிசெய்து வைத்துக் கொஞ்சங்கொஞ்சம்
ஆட்டியே குப்பியிலே போட்டுப்போட்டு
ஆப்பனே கிண்டியா சலாகையாலே
தீட்டியே அழிவே மருந்தில்லாட்டால்
சீரான புகமென்று அடுப்பைஆற்றே. (283)

ஆற்றவே செஞ்சூரம் அருணன்போலா
மப்பிலே தேன்காழ்போ விருக்கும்பாரு
தேற்றியே தந்திரத்தான் போடாவிட்டால்
சிவக்கா ஸ்ரீமயில்கழுத்து வர்னம்போலாம்
பாத்தனமே ஆத்தானைப் பூசைபண்ணிப்
பணவிடைதான் செஞ்சூரம் பனைவெல்லத்தில்
ஆத்துமே வுள்ளுக்குக் கொண்டாயாலால்
அனாயாபுக் கொதிக்குஷ்ட ரோகம்போமே. (284)

போமென்ற பத்தியமா யுண்டுதேறு
பொல்லாத குன்மமொடு வாயுருகை
தாமென்ற மேகவடி தழுதனையும்ருகை
தவளைசொரி வெண்குஷ்டம் அழுகண்ணிகரப்பான்
காமென்று நோயெல்லாம் நாடாதோடும்
நல்லதொரு செஞ்சூரம் தனைமடக்கி
ஆமென்று அரைந்துமுன்போல் தக்கஞ்சேர்த்து
பீர்த்தாரம் வைத்தெடுக்க அருணனுமே. (285)

அருணனுஞ் செஞ்சூரம் வேதையிட்டால்
அழகான நவலோகம் பத்துமாற்று
மருணனும் வாதத்தில் சித்தரெல்லாம் (நேன்)
வைத்துவைத்த கருவையெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்
கருணமாக குருமுடிக்க வகையுஞ்சொன்னேன்
கருவாளி யானுக்கால் கண்டுபாரு
தருணமாம் வைத்திபத்தில் முறைதப்பாமல்
சாற்றினேன் கிசமாகும் சாந்துபாடு. (286)

மகா நிர்வாகம்.
பாரப்பா மகத்தான திராவகத்தைப்
பாடுநென் மாணுக்கா பரிந்துகேளு
மாசனமாழ நோயெல்லாம் மாண்புபோக
மகத்தான சரக்கெல்லாம் கட்டிப்போகக்
காரணமாம் சித்தரெல்லாம் மெச்சிக்கொள்ளக்
கைமுறைபாய் ரசவாதங் கைக்குள்ளாக
காரணமாம் நாயுருவி குப்பலமேணி
நலத்தானே நாணல்தென்னல் கதலியெண்ணே. (287)

கதலியா முருங்கைகொடு வேலிதுந்தி
கருமத்தை கொடிக்கள்ளி திருகுகள்ளி யிருக்கு
வதலியே வெவ்வேறே சுட்டுச்சாம்பல்
வகைக்குதால் படியாந்து பாண்டத்திட்டுக்
கதலியே யாக்கீர் குதிராரீரும்
கழுதைகீர் ஓட்டைகீர் மனுஷனீராம்
முதலியகீர் தன்னோடு இன்னஞ்சொல்வேன்
முற்றுமதைத் தெரிந்துகொண்டு செவ்வீரமே. (288)

நீரான ஆவினீர் வெள்ளாட்டிரீரும்
நிலையாகக் கலந்தொவறாய்ச் சொல்லக்கேளு
சாரான சாம்பலுக்கு ரெட்டிவாரு
சாநகமாய்க் கலக்கியத்தத் தெளிவெவாங்கி
ஆருக அடுப்பேற்றி வெரித்துக்காய்ச்சி
ஆப்பனே ரவிபிலுபாம் வகைவகைக்கு
பூராக வலகக்குரெண்டு பலத்தான்சொன்னேன்
பூரீது காய்ச்சியுப்பு கொண்டெல்லம்போடே. (289)

பலமான கன்றுப்பு வலையுப்பு
பரையுப்பு வெடியுப்பு சாட்டுப்போடு
கலமான விந்துப்பு அட்டுப்போடு
கறியுப்பு வகைவகைக்குப் பலத்தான்சொண்டு
கலமான நவச்சாரம் குடீனம்
காட்டுகல சாரமுடன அன்னபேதி
சூலமான விவைவெல்லாம் வகைக்கிரண்பலமாம்
கதலிய வெடியுப்பு இருபத்தஞ்சே. (290)

அஞ்சொடு சீனமது இருபத்தஞ்சு
 ஐக்கிய வகையெல்லாம் பலமுது றுச்சு
 தன்சாரா மேலிச்சாறு நாயுறுவிச்சாறு
 தனிலரைத்துச் சணலவிவரேபோல் வில்லைச் சய்து
 அஞ்சாதே தனிதனிலே உலர்ச்செய்து
 அஞ்சுபங் கிட்டத்தனைப் பாண்டந்தண்ணில்
 அஞ்சாதே மூருபங்கு பருக்கெடுத்தி
 அரைவாசி வீட்டுவிட அறையக்கேளே.

(291)

அறைகிறேன் சக்கிரமாம் பாலைச்சட்டி
 அதுமேலே சகலவாய் பெருந்தமுது
 வறையிறேன் சத்துவாய்ச் சீலைசெய்து
 (வாழ்கவாய்) விடுப்பேற்றி யெனையமுட்டி
 வறையிறேன் தீரோரோடும் வருகும்வாங்கும்
 வகையெல்லா அடுப்பேராம வளைந்துகாணி
 பிறையாள் சாணியின்மேல் சலாவைவிட்டுப்
 பிங்காணம் கண்களியதின் மேலேவைத்து
 முறையாள் சக்கிரமாம் பாலைச்சட்டி
 முகந்தத்தப் பிங்காணில் முகம்நோக்கிவையே.

(292)

வைக்கவே முத்திமுத்தி வெள்ளைநீர்தான்
 வருமாயா வாங்கியதை விசிப்போடு
 வைக்கவே சிவந்தநீர் பின்வருகமகளை
 நலமான நீர்தனை வாங்குகீயும்
 ஐக்கிய மதபங்குச் சரக்கிலுட்டி
 அதுவாத்தமே வில்லைத்தட்டிக் காயவைத்து
 தைக்கவேமுனபோல் பாண்டத்திட்டுச்
 சக்கிரமாம் பாலைநனை மேலேமுட்டே.

(293)

முடியே அடுப்பேற்றி எரித்துநன்றாய்
 முன்போலே தீராவததை வாங்குவாங்கு
 ஆடியே மறுபங்குச் சரக்கிலுட்டி
 அப்பனே முன்போலே அரைத்துக்கட்டிச்
 காடியே முன்போலே பாண்டத்திட்டுச்
 சக்கிரமாம் பாலைநனை மேலேமுட்டிப்
 போடியே அடுப்பேற்றி எரிவையமுட்டு
 புதைபட்டால் சட்டமீட்டும் பின்பாய்கிலு
 நாடியே தாமதுகம் விளக்குகின்ற
 கலவான தீராவததை வாங்குவாங்கே.

(294)

வாங்கியே மறுபங்கு விப்பாய்வெவாங்கு
 வாதாக இப்படியே நீத்துதாம்வாங்கு
 தேங்காதே ஐக்கியமும் விலகலும்கூடாச
 செய்துமே அரக்கென்ற சூப்பியிலே அடைப்பாய்
 ஒங்கியே மதமுறையி லடைந்தாயானால்
 உருகிப்போம் கல்லுமுதல் நவலோகமெல்லாம்
 வாங்கியே நாதாக்கள் பாதம்போற்றி
 வாதமொடு ஸூத்திரமுன் கைக்குள்ளாச்சே.

(295)

ஐக்கென்ன விப்பாமென்ன வெவ்வுகேட்டால்
 அப்பனை பெட்டுவதைச் சூலைகுண்மம்
 ஐக்கென்ற வலியாய்வு உதிரவாய்வு
 அத்தியாய்வு சூலைமுட்டி ருத்தியாய்வு
 நீச்சென்ற தமாய்வு பித்தவாய்வு
 தீராம கவசிக்கெண்ட மகோதரம்பேராம
 நோச்சென்ற பெருவாழ்வு நாமாபிபாண்டு
 முகவாய் வொடுப்பும் வாதத்தானே.

(296)

தானெனது அந்தந்த வியாதிக்குச்
 சாற்றியதோர் அவிஞ்சுத்தலை தராபோகங்கட்டு
 கூச்சென்றே யிலையிட்டால் அதுபாணமறித்து
 கொண்டிடவே நோயெல்லாம் கும்பிட்டோடும்
 வெச்சென்ற பாஷாணம் அதுபத்தினுதும்
 மெழுகுமும் உபசரம் விய்யமாகும்
 கோச்சென்ற நவலோக மெல்லாநீரும்
 கொள்ளையோ கொள்ளையிதில் வாதத்தானே.

(297)

காரக்கட்டு
 வாதமாக கலவதில் சேரைகுதும்
 வார்த்துமே திராவததில் மஞ்சாடி குற்ற
 வேதமாஞ் சூதமது வெந்நீர்தம்
 வேதைதில் வெகுதா மெட்டியோடும்
 குதமாம் நவச்சரக் கட்டிகாங்கித்
 தோய்த்துமே திராவததில் ரவியிற்பேர
 நாதமாம் சாரமது கட்டிப்போகும்
 நாதாக்க ளாட்டுடெல்லாம் சாரத்தாலே
 போதமாம் கட்டியதோர் நாகத்தனைப்
 போட்டிடவே நாகமது கட்டிப்போமே.

(298)

கட்டியதோர் காகத்தில வேகஞ்சேரில்
கண்டொன்ற வேறையிது கண்டபொரு
திட்டமாய் கவலோக நவரத்தங்கள்
திராவதத்தில் தோய்த்துமே ரவியிட்டு
காட்டியே புடம்போட நீதிப்போரும்
கலமான மால்தேவி சிலையும்லகம்
திட்டமாய் விரமொடு பூஞ்சினம்
சிறப்பான செந்துயொடு கெவுரிநுடன்
தட்டியே பாஷாணம் அறுபத்துநாலுந்
தணித்தனியே கட்டியது மெழுதாமே.

(299)

மெழுதாரும் ஒவ்வொன்றில் வேதைகோடி
விரித்துநான் சொல்லவென்றால் பனையோலையில்லை
அழுந்தே புத்தினான் நியையானால்
அலையாதே பன்னாலும் பார்த்துப்பார்த்து
விழுகாதே கசந்தனியில் யிப்போல்மைந்தா
விருதான விரிநூலை விரைந்துபாரு
கழுசாக வாதமுதல் வயித்புறம்தேறும்
கணங்கலாய்த் திரிந்திட்டால் நான்செய்வதென்னே. (300)
வந்தக்கரு.

செய்வதற்கு வாதத்தின் கருவைக்கேளு
செப்பாதே துரிசியதில் விரிதுநாதம்
செய்வதென்ன பூமிபுட நாதமொன்று
சிறப்பான பிரமகற்பம் கல்லுச்சுன்னம்
பைவதென்ன பமறையாக் கல்லுப்பொன்று
பூதநான அண்டமொன்று பிண்டமொன்று
தைவதென்ன பஞ்சபூத மஞ்சமாச்சு
தன்முக்குள் பாயநிற்கால் குருவுமாச்சு
உய்வதென்ன பாயினன்ன சாரகாரம்
உரையாய் தித்தரெல்லாம் ஒழித்திட்டாரே.

(301)

ஒழித்திட்டே பல்லவாய்ச் சொன்னாரையோ
உட்பொருளை அறிபாமல் அலைந்தார்வாதி
அருத்திட்டு அண்டமின்டம் ஆதிபந்தம்
ஆகாசம் அடிமுடியும் துரிவந்திதம்
அழித்திட்டே சாகாது வேகாவதெல்லாம்
அடங்கிசின்ற பொருளைன்ன விரிதுநாதம்
தெளித்திட்ட மனோன்மணித்தாய் பூணமேயாரும்
கிவசிவா துரிசியெளி அட்சரமுயாமே.

(302)

அட்சரத்தை அறிந்தார்கள் தித்தரெல்லாம்
அறிபாமல் உலகத்தோர் அலைந்துகெட்டார்
நிச்சயமா யிற்றுலை நிலைக்கச்சொன்னேன்
நிலைதருகும் பூணத்தை நிலைத்துப்பாரு
அட்சரமாம் நிலைதங்கி அறிவிற்குடி
அடங்கிசின்ற பொருளெல்லா மவுனமாச்சு
அட்சரமாம் சொல்வதற்கு ஆராலாகும்
அறிவுருகு வல்லாது ஆசாணுண்டோ
நிச்சயமாம் வாதிதனை மூலத்துணியில்
நிலைத்திட்டால் சழிமுனைதான் நிசமாங்கானே.

(303)

கானோர் யிற்றுலை ஆர்க்குங்காட்டார்
காட்டினால் ரவிகோடி நரகமேது
வினோர் வாசிதனை அங்கென்றுவானி
வேதார்த சற்குருவை நிகழ்த்துபூசி
வானோர் மூலத்தில் நந்திரந்தி
உள்ளிருந்து உன்றனக்கு உபதேசிப்பார்
ஆனென்ற ஆணவமும் மாறாயநீக்கி
ஆங்கார சஞ்சிதத்தை அடித்துத்தள்ளி
கானவே கருவிகர னாதிகளைப்போக்கிக்
கண்ணாடிச் சழிமுனையைக் கருதுப்பாரே.

(304)

கருதியே துருசியுட் குருவைக்கேளு
கைமுறையாய்ச் சொல்லுகிறென் காட்டார்தித்தர்
கருதியே துருசியொரு பலந்தானப்பா
கட்டியாய் வாகங்கமேல் சகம்போக்கத்
துரிசியாக் கட்டியேல் கண்ணம்புச்சி
சுற்றியே கருவங்கங் குருகயில்லைத்து
உருகையிலே கெய்க்குறட்டால் துரிசைக்கி
உறுதியாய் வங்கத்தி லமிழத்திவாக்கி.

(305)

வாங்கவே இப்படித்தா நேழுதரய்தோய்த்நா
வாங்கிடவே துரிசியது வெள்ளையாரும்
நான்காக வின்னுமதில் பாகங்கேளு
நாய்ப்பாகல் அயிவிரையின் தயிலம்வங்கி
துங்காமல் தூங்குவார் சொற்கேட்டுப்பும்
துரையேநீ தூங்காமல் சுகந்தைக்காண்பாய்
வங்கிடே துரிசியைநீ தோய்த்துத்தோய்த்து
ஏழுகள் ரவியிடைத் தீரும்பாரே.

(306)

பாரேரீ முதற்றாந்தாநாதமலரங்கிப்
பாங்கான விந்துவதில் சமனாய்வாரு
தேரேரீ சூட்டுவொரு காகபேயி
தெளிவாரும் வாங்கியதில் வீரம்பூரம்
ஆரேரீ கருநாவி யுழமுஞ்சூதம்
அறுமுள்ளி வண்டிமுட்டை கழுதைவண்டி
சேரேரீ சூருவண்டு புழுக்கொட்டெட்டு
சிறப்பான வகைகளைக்கூடப் பணத்தான் தூக்கி
வாரேரீ பொடியாக்கி அதுவேபேயி
மத்திக்கச் சுவையேரும் வகைதான்கேளு
வாரான வீங்கோலால் ஆலரிக்கொம்பால்
மத்திக்கச் சலமாசித் தவிலாமே.

(307)

செலத்திலே முன்சொன்ன துரிசிதன்னைத்
தீர்க்கமா யுண்ணவுண்ணப் பிட்டுப்போடு
மலத்தியே ரவிதனிலே எழுநாள்போட
மல்லிகைப்பூப் போலமலர்ந்து அன்னமாகும்
கலத்தியே கலிக்கார மெத்தக்கேளு
நவச்சாரம் விராகவெண் மீடையதாரு
முலத்தியே சவுக்காச் சுன்னமொன்று
முந்திரை லரைதுரிசின் மேல்கவசம்போடே.

(308)

போட்டுமே அஞ்சுகன்னக் குகையில்வைத்துமுடிப்
புகழ்குக்கமேல் சுண்ணும்புச் சிலைசெய்து
ஆட்டுமே மத்தெருவில் புடத்தைப்போட
ஆம்மம்மா என்னசொல்லேன் துரிசிச்சுண்ணம்
காட்டவென்று லாருந்தான் காட்டுவாரோ
சுபுறையாய்ச் சித்தர்கன்தான் சொல்லுவாரோ
நீட்டென்ன சூருவழிப் திசமாய்ச்சொன்னேன்
நிலைத்திதாருமேனும்மணியைப் பூசைபண்ணே.

(309)

துரித்தூ.
பண்ணியே துருட்டிப் பூருவைத்தொட்டிப்
பாங்காகத் தகையுபுகம் வாதம்பார்த்தேன்
எண்ணியே பார்த்திட்டுத் தொகையவில்லை
எடுத்தொரு சாக்கெல்லாஞ் சுன்னமாகுந்
துண்ணியே துரிதியுட னுண்ணத்தனைத்
தொட்டிபுடால் சேரைசம வேண்ணையாகும்
பண்ணியே நவிலாக மெல்லாகீறும்
பாலான வர்க்கமெல்லா மெழுகாய்ப்போருந்
தண்ணீராஞ் சார்க்காத் தலுக்கெல்லாஞ்
சவரேபா லுபாசக்த னிப்பமாமே.

(310)

இப்பமாரு சூதமெல்லா மனியுமாகும்
என்மக்கான் சூரிசைசட்டிச் சாரணையெசெய்யில்
பொம்பல்ல சுடத்தொடே உயர்த்துக்கும்
பேசுக்கோடே அகண்டவெளி சுடத்துவொருங்
கைகூண்ட தவிலாக மெல்லாத்தந்தம்
கலிலோடு மணமுதலாய்த் தக்கமாமே.

(311)

திலகமுகுரு செந்நாம்ப.

தங்கமென்ற திலகமுகமாங் குருசெந்நாரா
சாத்திகிறேன் கொயெல்லாந் தவிர்பொடியாகப்
பொல்கமாய் நவிலாகத் தங்கமாகப்.
புகழுகிறேன் காரியம் பலந்தானென்று
கக்கமாப் பீரினமேல் கெருப்பின்சாற்றில்
காரியத் தனைபுருக்கிச் சாய்க்கக்கட்டும்
உருவிலே காரியங் குகையிலிட்டு
உருதாமப்போ கெருவொரு பலந்தான்போடு
கக்கமாஞ் செவிரில் கட்டிப்போடு
கலத்துருக்கி ஒன்றுகக் கல்வந்துட்டே.

(312)

ஊட்டியே தாம்பிரத்தான் பலந்தானென்று
உயர்கத்தி செய்துகட்டி கெத்தகந்தானென்று
தாட்டியே குயரியுட சாற்றலாட்டித்
தாயிரத்தின் மேல்பூசிப் புடத்தைப்போட்டு
ஊட்டியே புடமதனை யறிந்தபாரு
உற்பணமாய் கொறுக்கெய்து பற்பமாகுந்
தீட்டியே கலவத்தி விட்டுக்கேளு
சுராண்னும் நாகமொரு பலந்தான்வாகுந்
முட்டியே யிதுபைபெரியில் சாரம்போடு
முவாறு தாஞ்சாய்த்துக் கொண்கீழ்ப்
ஆட்டியே செய்கிரி லேழுதாஞ்சாய்க்க
அதிகமாம் காகமது கட்டிப்போடே.

(313)

கட்டியே நாகநின்று உருகும்போது
தரக்காதே சூதமொரு பலத்தைபூட்டத்
தெட்டியே சேர்க்கொன்று யுருகும்போது
செயமான மால்தேன் பலந்தான்போடு
வெட்டியே வருத்திதுன்றுக் கல்வத்திட்டு
கெல்லகம் பலமொன்று குகையிலிட்டுருக்கி
அட்டியே ஆட்கின் தொடைச்சாற்றில்
அப்பனை யெழுதர முருக்கிச்சையே.

(314)

சாய்க்கவே வெள்வங்கம் கொறுகிப்போரும்
சார்வகன குகையிட்டு உருகும்போது
வாய்க்கவே மனோசுகையும் பனந்தாளுண்டு
வனமான் செயநீரால் கட்டிப்போடு
சாய்க்கவே யுருக்கெனாருய்க் கல்வத்திட்டுத்
தங்கலொரு பசும்பின்று உருகும்போது
ஆய்க்கவே சாதின்கம் பலந்தாளுண்டு
அதிவிட்டு உருகும்போது நுருத்தங்கம்
ஆய்க்கமா மிவைபெல்லாங் கல்வத்திட்டு
அப்பனை நவரீதம் பலந்தாளுண்டு.

(315)

முலமான பஞ்சமுகச் சாக்குரெட்டி
பாங்கான திசைமுசுமாய் குருவுமாச்சு
பிலமான குருவோடே பன்னிரண்டாச்சு
பேசாதே பன்னிரண்டாந் தீட்சையாச்சு
முலமாய் குருவென்ன சொல்லக்கேளு
முப்புவின் குருவதிலே கழுஞ்சுபோடு
பெலமாக விவைபெல்லாங் சேர்த்துநூறு
போல வெடியுப்பு நீராலாட்டே.

(316)

ஆட்டியே காற்சாமம் விலகைட்டி
அப்பனை காய்க்கபின்பு அகலிவிட்டுத்
திட்டியே சீலைமுடி விலகைச்சுறு
கிழமுடையப் போட்டெடுத்திக் கல்வத்திட்டு
காட்டியே பொற்றலைபின் சாற்றினுலே
காற்சாமம் ஆட்டிமுன்போல் புடத்தைப்போடு
காட்டியே பின்னடைச்சாறு நூல்தாமரைச்சாறு
கலந்தொன்றாய் ஆட்டிமுன்போல் புடத்தைப்போடு
காட்டியே சாற்றில்லா நாளதாக
கலமாக ஆட்டிமுன்போல் புடத்தைப்போடே.

(317)

புடம்போட்டு எடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டுப்
புகழ்முருக்கம் பூலோடு செம்பாதகம்பூவும்
குடம்போடு மாதளம்பூ கற்றூழும்பூவும்
குலாமல்சீச சாறோடு உலகாணலிச்சாறும்
கடம்போடு பன்னிரண்டு சாழ்ந்தாறும்
கைமுறையா யலாற்றுமே தூளாய்ப்பண்ணி
அடம்போடு காலியென்ற மேருக்கேற்றி
அழகான வாலுலையில் வைத்திடாயே.

(318)

வைத்திடே நுத்தியும் பன்னிரண்டிசாமம்
வனமாக வெறித்திட்டு ஆழிப்பின்பு
வித்திடே குருவையே பிப்பாஸாங்கு
ஆத்திரட்டும் வடுதாங்கும் பூசைபண்ணு
உய்த்திடே கருக்கொடு சண்பதிக்கும் பூசை
உய்த்தியாய்ச் செய்நுதுப்பி உடைத்துப்பாரு
பத்திடே செந்தூர மென்னைசொல்வேன்
பரிதியென்ன கண்காசிப் பார்க்கப்போமே.

(319)

போமெனா செந்தூரம் நவலோகதால்
போட்டிடவே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
காலொன்ற செந்தூர மலபானத்தில்
நாற்புறநாள் மண்டலமே தெள்ளும்போது
போமெனா நாலாய் ரத்தநா ணுற்றெட்டுப்
பொலனாத தோயெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும்
கோமெனா பதி லெட்டுக் குஷ்டமோகம்
குலாமெனா கிழங்கியரை யாப்பூச்சூலை
வாபென்ற பாண்டிகா மரிகைசோகை
வலிருளம்ஞ் சத்திபித்த மாண்டுபோமே.

(320)

மாண்டுபோஞ் சன்னிசாங் கோசகாசம்
வாழ்ந்த சிலேற்பனத்தில் வந்தகோயெல்லாம்
மாண்டிடே கண்காணு தோடிப்போரு
மண்டலத்தில் காயசித்தி கறுக்கோமெத்த
காண்டிபொங் கற்பமின்னும் வேறேயுண்டோ
கைப்புடனே புளிப்பும்தள் பத்தியமாயுண்டு
குண்டிபார் செந்தூர வேசமெத்த
ஆருந்தான் சொல்லார்க ளறித்துயாரோ.

(321)

தாமி கத்தி.

அறிந்தமே தாமிரத்தின் சுத்திகேளு
அரிதப்பா சொல்லுகிறேன் தகிலாங்கிப்
புறிந்துபார் பழச்சாறும் புளியின்சாறும்
பசுன்னுட கோமயத்திற் பத்தரானுறிப்
பொறித்துகா வெறித்ததனைப் புளியிட்டுத்தெய்துப்
புளிநறனைக் கிழங்குராய்க் கொட்டான்பட்டை
செறித்துகா விடித்ததனைப் பொதிந்துசெம்பிற்
திறமாகப் புடம்போட்டு எடுத்துக்கொள்ளே.

(322)

எடுத்துமே அகத்தியுட பழுப்புச்சூறும்

இவ்வாறு முருக்கெலிச்சாறு நாய்ப்புச்சூறும்

கெத்துமே கொள்ளிலிச்சாறு தேனிலும்

கலக்கென்றும் ஒருகலகத் தனக்கிலாரு

உடுத்துமே உவர்ப்பூவும் ஒருபலிமேபோக்கு

உத்துதரஞ் குன்மெணி அரைத்துநீயும்

கெத்துமே தேனெக்கா யனவுபோடு

கலக்கியே தாமிரத்திற் உருக்கிச்சாபே

(883)

சூயக்கலே வெள்ளெயிறு பத்துமுறைசாய் பால்

தாமிரத்தான் சூயசுத்தி தவகமேபோலாம்

சூயக்கலே வேலையிட்டா ஹாலகாணு

அயச்செய்ய நாலிலெள்ளி ஆறுசேர்க்க

மாயக்கலே மாற்றென்ன ஆறுகாணும்

மயங்காது தாமிரத்திற் கந்திரைது

தோய்க்கலே தாமிரத்திற் செய்முறைசுட்டுகல்லாம்

சுற்றிசெய்ய மெத்தகன்று சுறுக்கம்பாரே

(884)

சுறுக்காண ஒருபற்பஞ் சொல்லச்செஞ்

ஒருமது ஒருபலந்தான் கல்வத்திட்டு

வறுக்காக அண்டியாக் கொட்டைபுடதிலும்

வரங்கியே ஒருத்தில் விட்டுறுட்ட

இவர்க்காகச் சூதமது தவளேபோலாம்

எடுத்துமே கல்வத்தி விட்டுக்கேளு

மறுக்காக் கிடந்திரும் சாண்புளிச்சாறு

மாடுதெனிக் கீழங்குச்சாறு வெள்ளெருக்கம்பாரே

(885)

பாலோடு வல்கவலகக்குச் சரமமாட்டு

பாங்காக் கிலிலகட்டிக் காயவைத்துக்

கோலியே யகலிட்டு மெல்கிலத்தாள்முடி

குத்துடமாய்ப் புடிப்போடச் சூதமீதும்

ஆலவே துமபையுப் போலம்பற்றம்

ஆத்தாஹி யுசைபுண்ணி எடுத்துக்கொண்டு

பாலென்ற பகலிலெட்டான் நாலொன்றுக்குப்

பிணவெல்லத் தன்னோடே பத்தியமாய்க்கொள்ளே

(886)

சூதபலம்.

கொள்ளவே அமுதமும் வாயிலேகாது

குளமாகு மேலெல்லாக் கூறச்சேரு

கொள்ளவே கொடுக்குஷ்டம் வாயவுருகை

கூறிய அனையாப்புச் சூன்மெட்டு

மென்னை கோபெல்ல மொடியப்போகும்

எடுத்துசொன்னி வலித்தியத்தை வினாந்துபாரு

உள்ளபல சூதபற்பஞ் சொல்லிப்போட்டேன்

உத்தமனே தவகமென்ற தாலவச்சேர்த்துக்

காளையிலே கவலோகம் பத்துக்கொண்டு

சாட்டுடலே மாற்றாது கனகமாமே

(887)

பாஷாணக்கட்டு

கனகமாம் வெள்ளிக்கு வெள்ளைப்பாஷாணக்

கட்டுதற்குஞ் குட்சமாத் கருத்திகேளு

கனகமாம் பாஷாணக் கட்டுவொருக்கி

கருத்தியே வெள்ளை விவருமப்போது

மனகமாம் வெள்ளைவிச் சீலெருவைத்து

வர்க்குடலே எண்ணியக்குச் சுத்தியர்குஞ்

கணவகலே பிராயம்பட்டைத் தயிலம்வாக்கிச்

சுறுக்கிடலே கட்டியது சுத்தியாமே

(888)

சுத்தியாம் வெள்ளை ஒரு சவுக்காரம்வெல்லத்

ககபிகே ரேகித்து அரைத்துக்கொண்டு

புத்தியாய் பாஷாணக் கட்டிமேலே

பொதித்து நீ தாமிரத்தின் குகையிலவைத்துச்

சுத்தியா மேலுமந்தச் சிலவால்முடி

சீலெசெய்து குக்குடமாம் புடத்திற்போட்டு

புத்தியாய் தேனிபகம் பணித்துபோற்று

பாஷாணாது பாஷாணக் கட்டிப்போமே

(889)

கட்டியே உருக்கிவிது மணிபோலாடும்

கசடற்ற செம்பிலே பார்த்துக்கொண்டு

முட்டிடலே வெள்ளியா மெழுகுசெய்ய

முறைகேளு முழுப்பன்றி நெய்யைவாக்கித்

கட்டியே வெண்கருவுஞ் சுதூக்கன்னிப்பாலும்

சாதிக்கச் சலமாகுத் தன்னாவாங்கி

கட்டியே முழுப்பன்றி செய்மோடொக்கத்

கலத்துமே பாஷாணக் கரணடியிலைவைத்து

முட்டியே ஒருசாமஞ் கருக்குப்போடு

மெழுகாரும் பூசைபண்ணி எடுத்துக்கொள்ளே

(890)

எடுத்திமே வேலையிட்டால் பன்னிரண்மொற்று
 எட்டியே வெகுதூர மொடுப்பா
 எடுத்திமே வாதமென்ன வரித்தியத்தைப்பாரு
 என்மகனே மோட்சமதித் திடமொப்பாரு
 அடுத்திமே கட்டியதோர் பாஷாணத்தன்னி
 அனுபானஞ் சுரங்களுக்குக் கஷாயந்நன்னில்
 கொடுத்திலே சுரமென்ற தோஷமெட்டுங்
 குடிபோதும் வாசுசன்னி தொண்ணூற்றுறு
 மபித்துமே கிட்டாது ஒடிப்போரு
 மறைகிறேன் பாஷாண மதிதவ்காணே.

(331)

சாதினிகக் கட்டு.

காணென்ற சாதினிகக் கட்டுக்கேளு
 கருதியே நெடுங்கம்பி விக்மவாங்கிப்
 பாலென்ற பலமொன்று அயக்காண்டியிட்டுப்
 பழச்சாறு முலைப்பாலுஞ் சுறுக்குத்தாக்கு
 கோணென்ற ஒருசாமஞ் சுறுக்குத்தாக்கு
 கொம்புத்தேன் ஒருசாமஞ் சுறுக்குத்தாக்கு
 வணென்ற விக்மது சுத்தியோரு
 மெடுத்திமே அயக்காண்டி தன்னில்லையே.

(332)

வைத்துமே இனிவி பழபாநதசாறுத்
 வகைவகைக்கு ஒருசாமஞ் சுறுக்குப்பாடு
 இத்துமே அரப்பொடிசாய் பழச்சாறுவிட்டு
 அரைத்தந்த விக்மத்தின் மேலேபுசி
 உய்த்துமே பெய்க்குமட்டிக் காய்க்குன்னெந்த
 ஒருபுடந்தான் போட்டெடுக்க முழுக்கட்டாசை
 தைத்துமே சன்னிகா தோஷமெல்லாம்
 சண்ணுமே தொண்ணூற்றொ டாறுவாதஞ்
 சித்துமே மெழுகுசெய்ய வேணுமென்றற்
 செவ்வகத்திற் பூப்பட்டை யிடித்துச்சாறு
 பத்துமே பன்றியுட செய்யுங்கட்டிப்
 பாங்காகச் சுருக்கிலே மெழுகுமாமே.

(333)

மெழுகெடுத்து நவலோகத் தன்னிலைய
 மேதினியில் பத்தரையே மாற்றுக்காணுந்
 தழுக்கெடுத்த மெழுகிலொரு பணந்தாலுண்ணில்
 சன்னிகாந் தொண்ணூற்று ஆறம்போருந்
 தெளிவாரு மரிதாரத் தன்னிலாக்கித்
 நேசிரீர் சுண்ணாம்பி லேழுசுத்திசெய்து
 எளிதான லோட்டிவிட்டு அடுப்பிலேற்றி
 யிருசாமங் சுரத்தைச்சாறு சுறுக்குத்தாக்கே.

(334)

தாக்கிடவே அர்தாரங் கட்டிப்போருந்
 சன்னிகா தோஷமொடு செய்நோசஞ்
 சோக்கிடவே அரைப்பாடி அழுக்கண்ணிகாந்
 சூலையொடு பதினெட்டுக் குண்டம்வாய்வுபோருந்
 தாக்கிடவே செந்தூரஞ் செய்யச்சேரு
 சுத்திகெஞ் சாரணலோர் குத்துலொண்டு
 மாக்கிடவே முருக்கிசைச்சாறு லாயிரோறு
 மரைந்நுமால் தேவிக்கு அககுபூட்டிப்
 போக்கான காலிமண் சிலையோடு
 விபாதித்துமே குக்குடத்திற் போட்டிலாக்கே.

(335)

போட்டெடுக்கச் செந்நாரம் அருணம்போலாம்
 புசட்டிடவே நவலோகம் பத்துமாற்று
 பாட்டெடுத்து காணொன்றுக் கணுபானத்தில்
 பணயிடைதான் மண்டலமே கொண்டாயானால்
 காட்டெடுத்த நோயெல்லாமோடிப்போருந்
 காயசித்தாங் குருதொட்டிச் செய்துபாரு
 ஆட்டெடுத்த காரிய பற்பங்கேளு
 அட்டெடுத்த காரியக் தன்னிலாக்கே.

(336)

வாங்கியே அட்டெடுத்த பண்தானஞ்சில்
 வகையாக் கட்டிநா முருக்கிச்சாயக்கத்
 தாக்கியே காரியச் சுத்தியோருந்
 தட்டாக்கண்ணிலே தட்டிக்கொண்டு
 பாங்கியே பத்திராட்சி இலையரைத்தப்
 பஞ்சுவாய்ப் பொதிந்துமேற் சிலைசெய்து
 ஆங்கியே புட்டிடவே வங்கமேற்றம்
 அப்பணை மதுபடியும் எடுத்துக்கொண்டு
 தாங்கியே சுத்திச்சா ரணபரைத்துச்
 சார்வாக முன்போல பொதிந்திடாயே.

(337)

காரியபல்பம்.

பொதிந்துமே புட்டமுன்றிற் காரியபற்பம்
 புதுமையென்ன தும்பைப்பூ நீரோவ்வாறு
 அறிந்துமே பண்பத்தை அனுபானத்தில்
 அறிந்துண்ண வாதசன்னி அயமீகாசஞ்
 சுறுத்ததொரு தேகத்திற் கலிப்புக்குத்தல்
 கடிதான நோயெல்லாக் காணுதோடுந்
 செதிந்தெழுந்த பற்பத்திற் டரிசுக்குச்சேத்து
 செயிரா லாட்டியே புட்டதைப்போடு
 சுதிந்தெழுந்த இருவாகும் வேகையாருந்
 காயசித்தாங் காரிய பற்பந்தானே.

(338)

பற்பத்தில் வெறுக்கடிந் தாம்பற்பம்

பண்ணினால் மெய்யாகஞ் சித்தியாகும்

அற்பமென்று காணாதுதே தாம்பரத்தினில்

அஞ்சமுந்நாத் தகடல்லால் சல்லிவாங்கி

கொற்பான கருக்குந்தி மனியாரைந்து

கொள்ளியேன் சாத்திலே கைக்கெச்சொண்டு

சுற்பமா மருங்காழக் தேசிகிறுங்

கலந்திலே தாமிரத்தைக் காய்ச்சித்தேயே.

(339)

தோய்க்கவே அமுதாஞ் சத்தியாகுஞ்

கொல்லிய ஆதாரி கொண்டுவந்த

பொற்றியே அரைத்ததனைத் தாமிரத்திப்பெய்தி

புகழாக ரவியுலர்ந்து அண்ணம்புச்சிலே

தோற்றியே பெரியதொரு புடத்தைப்போட்டு

கொல்லிய தாமிரத்தான் வெண்ணெயெந்த

நாற்றியே வெள்ளைநீர் முள்ளிலாகி

நலமான வெள்ளொருக்கின் பாலாலாட்டி.

(340)

ஆட்டியே தகட்டின்மே லரைத்துட்டி

ஆப்பனே உலர்த்தினமேற் அண்ணம்புச்சிலே

ஆட்டியே செய்துமுன்போற் புடத்தைப்போட்டு

ஆத்தாட்டும் வசிகனக்கும் பூசைபண்ணு

தாட்டிகத்தா மிரப்பம் மென்னசொல்லேன்

சங்குபோல் நீறியது கவனமாகுந்

தேட்டென்ன சித்தர்க்கத்தான் சொல்லுவாரோ

செகத்திலெந்தன்சிறுக்காய்ச் செப்பினேன்பான்

காட்டாதே ஒருலருக்குந் கைமுதைமீதப்பா

காட்டினால் கடைநாகில் மாணுவாயே.

(341)

மாணாதே வெண்மசனே சொல்லக்கேளு

மகத்தான் பற்பத்தைப் பதனம்பண்ணு

தோனான ருதமொரு கழஞ்சுக்கப்பா

ருப்ப்பான பற்பமொரு கழஞ்சுப்போட்டு

தோனான வெண்சுருவும் வர்க்கப்பாறுந்

சேர்த்தாடச் சூதமதுவினாந்துபோகும்

வேனோநீ விஸ்தைட்டி அகலிவிட்டு

மேல்முடிச் சிலைசெய்து குக்குடத்திப்போட்டு

கோனான ருதமொடு தாமிரப்பம்

கொடிதான அண்ணமாங் குருவுமாச்சே.

(342)

குருவெய்தி நவிலாகந் தன்னிலையக்

முறையாக பத்தரையே மாற்றக்காணும்

பருவான சாக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாமுன்

பற்பத்திற் பண்ணிடதான் அனுபானத்துண்ணிச்

செரிவான மலாடலத்தான் கொண்டாயானால்

நிராக் குன்மமொடு வாயுஞ்சே

பருவருந்த கசந்தியரை யாப்புக்குஷ்டம்

ஆகாத கசரோகம் அந்திரவாய்வு

கிருக்கெடுத்த பலசனியுந் தீர்த்துபோருந்

திர்க்கமாய் காயமது சித்தியாயே.

(343)

சித்தியாம் நாகத்திற் சென்னாபற்பஞ்

செப்புத்தென் மாணுக்கா தெளிந்துகேளு

பத்தியே சிறுசுண்ணை கமடலந்தான் பத்துப்

பாங்கான இறுப்பபெய்யிற் சாரம்போட்டு

முத்தியாம் மூலாறு தீர்த்தானசாய்க்க

முணையான நாகமது கத்தியாகும்

சித்தியாம் அடாதோடை மூலீச்சாறுஞ்

செய்திருந் சேர்த்திலே வேழுதரம்சாயே.

(344)

சாய்க்கவே நாகமது கட்டிப்போகும்

சுருவான ந. கவலி யிலையினேடு

ஆய்க்கவே நீருமென் நெருப்புங்கட்டி

அரைத்துமே கவசமாய்ச் செய்துலர்த்தி

ஆய்த்துமே பெரியதொரு புடத்திப்போட

அப்பனே நாகமது நீரிப்போகும்

சாய்க்கவே சாடுகட்டி நீன்றதானால்

தாப்பூர வெற்றிலைச்சாறு விடந்திஞ்சாங்காறும்

ஆய்க்கவே கல்லத்தி லரைத்துநன்றாய்

அப்பனே விஸ்தைட்டிப் புடத்தைப்போடே.

(345)

புடம்போட நாகபற்பம் என்னசொல்லென

கிளாற்சொடியைப் பூசைபண்ணி எடுத்துக்கொண்டு

குடம்போடு அனுபான எறிந்துகொள்ளக்

குன்மமொடு கசரோகம் காசுஞ்சே

துடம்போடு பாண்டிகா மாலைசேனை

கொல்லிப் மேகமொடு கவாசகாசம்

வடார்போடு கடியின் மந்தாரகாசம்

வடக்கியோடு குத்திமுல் பூசைச்சலமேகந்

திடம்போடு உன்முலம் பிறமுலஞ்சுலை

நிராக் கசரோகந் திருமெனனே.

(346)

என்னவே குடல்வாதம் குடற்பூட்டு
 சாஸித்தம் தாழாத இருமலவயம்
 நன்னயமாய்ச் சொன்னதொரு வியாதிவெல்லாம்
 நாடாது நாசப்பறம் கொண்டபோது
 சொன்னதொரு கட்டியதோர் நாகந்தன்னிற்
 சூதமிட்டுத் தங்கியிட்டுக் கெஞ்சியிட்டுக்
 கண்ணான குலாய்விச சாற்றலாட்டிக்
 காலியென்ற வாலுலையின் மேருக்கேற்றே.

(347)

வற்றியே பன்னிரண்டு சாமந்திடி
 எடுத்துமே ஆந்தரணைப் பூசைபண்ணப்
 பார்த்துமே நவிலேசம் பத்துக்கொன்று
 பரிசிக்கப் பதினாறு மாற்றக்கூறும்
 ஆத்துமே அனுபானத் தொட்டேணடால்
 ஆகாத லோவெல்லா மகன்றுபோகும்
 காத்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாரானால்
 காயத்துக் கழிவேது கற்பாந்தாமரே.

(348)

கற்பமென்ன விதுவெல்லாம் கற்பமல்ல
 காயசுத்திக் கேற்பப்பறம் கரட்டார்க்கோர்
 சொற்பனமாய்ச் செய்யவென்று சொல்லொண்ணாது
 சொன்னாலும் கருமஹத்தச் சொல்லப்போகா
 அற்பமென்று கைப்பொருளைச் செலவுசெய்து
 அலைத்துக்கெட்டுப் பேசுவார்க் கதினலப்பா
 தப்பில்லாச் சீஷரென்று பிள்ளைகளுக்காகச்
 சாகாத கற்பத்தைச் சாற்றுவேனே.

(349)

சாற்றிய ஸ்திரீசாதி வாக்கம்நாலு
 தனையறிந்து முதற்நாமாகம் நாதம்வாங்கிச்
 சேத்துமே கற்பூரம் பொடித்துப்போட்டுச்
 செவிமாருத் தெளிவதிலே சமனாபயிந்து
 சேத்துமே நானொன்று கழஞ்சவீசலு
 செய்பற்பம் சூருபற்பஞ் சேத்துத்துக்கொள்ளு
 சாதாரிப மண்டலத்தில் தேகம்பொன்னாளு
 சத்துமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் சாவின்தானே.

(350)

இல்லையே ஏமென்ற பேரும்போச்சு
 இவற் சூப்பெர் பான்என்றும் வந்துவென்று
 மல்லவே செய்கிருஞ் சுரபானமென்று
 மப்பனை மத்தியா பான்மென்றுஞ்
 சொல்லவே ஆபிரத்தெண் மலருக்குள்ளே
 சிறந்திருந்த பூவென்று மதியபிர்தமென்றுஞ்
 சொல்லாதே சாகாத வேகாதென்றுஞ்
 சித்தர்களைதான் பூசுக்கும் வாமமென்றும்
 வல்லவே பிதைவிட்டு வெறியேகொண்டு
 வகையறியா மாண்டார்க் களநேகநானே.

(351)

மாளாமற் சொன்னதொரு கற்பங்கேளு
 மறைத்துவைத்த வழலையுட கருவைக்கேளு
 மாளாத மதியபிர்தம் பூரணந்தானப்பா
 மயங்காதே கண்டத்தில் வழலைதன்கை
 மாளாதே பிங்கானில் வேறேவாங்கி
 வளமான சிற்பூரம் பொடித்துப்போட்டு
 மாளாமல் பொருமியது ஸ்ளையுப்பாம்
 மைந்தனே கல்வத்தி லீட்டுக்கேளு
 மாளாதே கலையுப்பு பருத்தியுப்பு
 வகைசமனாய்க் கொண்டுசிப்பி கீராலாட்டி
 மாளாதே விலலைத்தட்டி ரவியிற்காய்த்து
 வளமான அஞ்சுசன்னத் குகையிற்கேளே.

(352)

குகைதனிலே வீரமொடு புழுகுபூசு
 குருவண்பி கருநாவி உரமுஞ்சூதம்
 வகையாகச் சிப்பிரீர் தன்னுலாட்டி
 வழலையென்ற வில்லையின்மே லங்கிபூட்டி
 அகையாத அஞ்சுசன்னத் குகைக்குட்பூசி
 அகற்குள்ளே வள்ளையென்ற வில்லைவைத்துத்
 தொகையாக் மேற்கன்ன மிட்டுமூடிச்
 சுத்தியே நாடையொரு புடந்தைப்போடு
 முகையாக முய்யுவின் வள்ளையாச்சு
 முறையோடே இப்படி நீர் தீர்த்துதாம்போடே.

(353)

போடவே வழியென்ற கன்னமாச்சு
புத்திகெட்ட வாதினே சித்தர்சொல்லார்
ஆடவே நாநாக்கன் ஆட்டெல்லாந்தான்
ஆம்மம்மா வழியிட்டால் வேறேயுண்டோ
போடென்ற அடிமுடியும் காரசாரம்
போரான அண்டிண்டம் பிரமசுதம்
வாடென்ற எரியென்றும் பாறையென்ற
மதயானைக் கல்லென்றும் வீரமென்றும்
ஆடவே சொன்னதெல்லாம் விரிதூத
மதையல்லால் வேறென்று மறியேன்பாரே. (354)
பாரென்ற நாதத்தில் விரிதூதும்
பாங்கான பிருதிவியு மப்பும்வாய்யும்
ஆரென்ற விவருந்தான் சேர்ந்ததாலே
அருவுருவாய் பிங்கோலப் பிண்டமாக்க
சாரென்ற வழியென்று முப்புவென்றுஞ்
சவுக்கார குருவென்று மிதற்கேபோராம்
பாரென்ற கோபிச மிதற்கேபோராம்
பஞ்சபூதச் சரக்கென்று மிதற்கேபோராம்
பாரென்று இதைமறைத்துச் சித்தரெல்லாம்
பலபலவாய் நூல்தோறும் பாடினாரே. (355)
பாடினா ஒன்றாலில் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
பதினெட்டுப் பேருமென்னைப் பதைத்திட்டார்கள்
வீடியே சொன்னதொரு வழியேபோக்கு
வெவ்வேறே யென்றுசொல்லி மலைக்கவேண்டாம்
பாடியதோர் நாதலிதில் வழியோகும்
பரிவான பிண்டத்தால் வழியோகும்
ஆடியதோ டடிமுடியும் வழியோகும்
மத்தியொடு மாமிசமும் வழியோகும்
ஆடியே வழியென்ற வாதம்பாரு
அடியோதே கற்பத்தை உண்டிதேறே. (356)
தேறவே நசுவாதஞ் சிவசொத்தப்பா
செப்பாதே பொருந்தினையே இச்சிக்காதே
ஆறவே செய்தாலும் பாத்துக்கிந்து
ஆறிவருரு போதத்தி லடங்கிடுகினு

பாரு நீயாபரப்பாயத் திரிதோயானால்
பலியாது அவனதனக்கு வாதமெது
கூறர்கள் வாதமொடு நூனம்மென்கில்
குருபதத்தைப் பேர்த்திசெய்யி வறிநிற்கும்
வீழுக என்னுளில் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
விடைபட்டால் விண்ணிலிடி விளங்கும்பாரே. (357)

வெவ்வேறத்தூலி.

விழாம வறியுக்கு எறிவையுண்ணி
வெதாந்த வாலையந்தா ளித்தம்பூரி
மானாதே யோகசித்தி அஷ்டமாசித்தி
வசமாக வெவ்வேறக்கு தண்ணீர்ப்பார்த்து
மானாதே அதுநுடைய மூலிவாங்கி
மயங்காதே வணகியென்ன சித்தர்கள் பூசம்
ஆளாதே மூலியென்ற வேராமல
அடிமூலங் கண்டளவு வெட்டிச்சேதி
கேளோ நீ யாணிலேர் துளியிலப்பா
கிழங்குதூலம் கிங்கம்போ விருக்கும்பாரே. (358)

இருக்குமதை வெண்ணாணல் பொலியும்பொங்க
விட்டுமே தூபதிப நெய்வேத்தியத்தோடு
கருக்குமே கண்ணாணல் காப்புக்கட்டிக்
கருதிவே கிழங்குநனை வேறேவாங்கி
விருக்குமே விநாயகன்போல் பண்ணிக்கொண்டு
மிதுள்ள வேரையெல்லாம் வெவ்வேறேருவிசம்
முருக்கவே செய்து நீ தம்பனமும்வசிய
மோகனவுச சாடனமு முறையாய்ச்செய்யே. (359)

செய்துமே வெவ்வேறே வைத்துக்கொண்டால்
செக்கமோகத் தம்பனமும் வசியஞ்சித்தி
செய்துமே எட்டெட்டிக்கு சிந்தியாரும்
சிறிமாண அடிமூல விநாயகனைக்கேளு
கொய்துமே குறைபடாத் தலைமண்டைநாடு
கொண்டிவந்து குழிவெட்டிக் தாபித்துக்கொண்டு
உய்துமே அதுமெல்லே மண்ணினைப்போட்டு
ஓங்கார் மிட்டதினமே விருந்துகொண்டு
அயிதேயுமென மாகாமிகோஷ்டம்
அல்லாட்டா வில்லமே பயானமென்று
மெய்துமே பரித்தகட்டில நலிகொணமிட்டு
விநாயகனை வைத்ததன்மேல் பூசிவென்றோதே. (360)

ஓதவே ஓதற்கு அஞ்சும் மூலகங்களை தேவையாகக் கொண்டு
 ஓதிடவே லெட்சுமுரு மண்டலத்தானப்பா
 ஓதுவது மவுனத்துள் ளெழுத்தைப்பற்றி
 உத்தமனே வாசிதனை அடக்கியுள்ளே
 ஓதவே சரியையொடு இரியையுமார்க்கம்
 உத்தமனே யோசசித்தி ஞானசித்தி
 தித்தவே பெட்டெட்டுச் சித்திபாகு
 சிவபொகம் கைக்குள்ளே சிக்கப்போச்சே. (361)

போச்சென்ற சித்தரெல்லாம் மெச்சிக்கொண்டு
 புகழ்ந்துனக்குச் சகலசித்துங் கையிலிவார்
 ஆச்சென்ற சித்துக்குச் சித்தனாவாய்
 அரிதான வெள்ளெருக்குச் சிவமுலையப்பா
 தேச்சென்ற திம்முலையநா னுருஞ்சொல்லார்
 சித்தர்கள்தான் செய்யுதே முறைபிதப்பா
 நாச்சென்ற வெள்ளெருக்கின் தயிலத்தன்னில்
 ரசமீதும் கவச்சாரங் கட்டிப்போமே. (362)

போமென்ற நவச்சாரக் தன்னிலங்கிப்
 புகழான தயிலத்தில் பூசிப்பூசி
 தேமென்ற ஏழுகள் ரவியிலிட்டுச்
 சிறபுடமாய்ப் போட்டெடுக்கச் சாரங்கட்டு
 ஆமென்ற காரத்தால் செயரீராகும்
 அறுபத்தி னுச்சரக்குங் கட்டவாகும்
 ஆமென்ற சூதத்தைக் கலவத்திட்டு
 அவரத்தித்தத் தயிலத்தால் கிலலைதட்டிப்
 போமென்ற ஓட்டிலிட்டு மேலேடுமுடிப்
 புடம்போடச் சூதமன ரீதிப்போமே. (363)

ரீதியதோர் தயிலத்தில் சொல்லக்கேளு
 திசமான புழுக்குகோ ரோசனையுங்கட்டிச்
 காருரீ காராவின் பாலாலாட்டிச்
 கருவென்ற கக்கிலமுங் கருகிக்கொஞ்சம்
 சேரேரீ தயிலத்தி லொக்கச்சேர்த்துத்
 திலதமிடச் செகமெங்கும் வசியமாகும்
 பாரேரீ பென்னுடைய மனதில்லவத்தால்
 பாரெல்லா முன்வார்த்தை பரிதமாமே. (364)

தேசவித்தை.

ஆமென்ற தேசியிலே அநேகவித்தை
 ஆருந்தான் சொல்லார்கள் அப்பாகேரு
 நாமென்ற தேசியென்ன கடைப்பிறப்புக்
 கருவறியா மீன்பென்ன சமுதையென்பார்
 காமென்ற வெழுதிறப்புங் கட்டிப்போச்சு
 காகிலியில் மறுதிறை யில்லையிலே
 தேமென்ற தேசியென்றால் சிவத்துக்கொஞ்சு
 தேசிகளும் என்னுசித்தர் செப்பினாரே. (365)

செப்பினார் தேசியுட வித்தைகேரு
 திறமான பாஷாண மறுபத்தினுலுந்
 செப்பினார் சத்திசெய்யத் தேசிரீதாம்
 சிறப்பான அந்ரீயில் பூரீரட்டு
 நப்பியே கல்கியெத்தத் தெளிவெனவாங்கி
 கலமாசுத சொல்லியதோர் சரக்கெல்லாந்தான்
 செப்பியே கடுகுக்கீ பாகும்பாகு
 செப்பிய இதைவிட்டால் செயமாகாதே. (366)

செயமாகத் தேசியுட குதம்புதன்னேக்
 சிறப்பான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கிக்
 கயமாகுங் காரிய முருக்கச்சாழ்க்கக்
 கட்டியது குருவாகும் விவதைகோடி
 தயதான தேசியுட மண்டைதங்கித்
 தயிலமா யிறக்கியதில் சாரம்போட்டுக்
 கயமான நாகத்தை உருக்கச்சாங்கிக்
 கட்டிப்போங் தயிலத்தில் விக்கமெழுகாமே. (367)

மெழுகாகும் அதின்பித்து ஆருங்காணார்
 மெய்யுட்டா வித்துலே ஷண்மத்தைதில்
 தெளிவாகுங் கருங்கமுதைப் பித்துவாங்கிக்
 சிறந்தபுல்லா மணக்கும்பேய்ப் பீரீக்கம்வித்துங்
 ஓதினாள் சமுலெம்புத் தயிலம்வாங்கிக்
 குணியான போடுதன் சகலெழுக்கட்டித்
 தெளிவான பித்துடனே சேர்த்துமத்தி
 திலதமிடச் சிவனாங் காணாக்கேளே. (368)

தேவர்பா அகிலுடைய உலகமெல்லாம்
 வெவ்வேறு உலகத்திலே பொருளாய்ச்செய்து
 வளப்பா பெண்டுகளையெல்லாம்
 வளக்கிவந்தப் பெரு பூட்டித் திரிபாய்வுவரை
 சூழ்மொகாரொன்றைத் தயிலகணனிலை
 ஆனைக்கண் சட்டியிலே மைபெய்த்துவாங்கிக்
 னாநுமே குறைபடா பூனைக்கண்ணன்
 வையிலிடப் பாதாநா முருகமாயிடும்.

(369)

இவ்மே கவலைபெண்டி ஏறலாக்கச்செய்து
 உண்ணப்பெர் ஸரீரமுடைய ஓலகிலுண்டோ
 காடுமே உலகமே வென்றாங்கணலாக்
 கருத்திலே நீயிருந்து யோகவாயாய்
 துடுமே நாகமுதல் கண்ணியு வரைபப்பா
 உத்தமனே புனைகலையாதத் தயிலமனையி
 னுடேகீ கிவந்தகருநு சிலையிலெனட்டி
 உலாததியே திரிபாநா திரித்தகட்கொண்டே

(370)

திரித்துமே தேவியுட கொழுப்பைவாங்கிக்
 திரிமாசு தெய்யருகின் திபமுறந்
 மரித்துமே அய்யருகின் திபமுறந்
 மயாபூதி தோதான மருண்டெயோடு
 யிருந்துமே பிரமார அகலிதபுதயிலென
 வெம்பிசாசு தொய்திமா விடவசககொண்டால்
 நெரித்துமே திரிமுகம் பார்க்கருசொண்டி
 நெற்றிகளில் கிங்கனா ஆனந்தனைநுட்டே

(371)

ஒட்டவே பூதமுதே தேவியதானம்
 ஒடுமே கலக்கிக் கொழுமெல்லாம்
 மயாபூதி கொயோடு பெய்சொக
 மாரணமே செய்யென முல் அபக்தகயுடல்
 தேய்யவே தேவியுட ரத்தமலாங்கிக்
 திரிமுகமுக்கு மயகலனை சம்பலபுங்குடல்
 ஆட்டியே கிங்காநா நகனாகொட்டி
 அனாதத்துமே பூசுமச்சா டனமுமாமே

(372)

ஆடுமென்ற இக்காயத் கருவைக்காஹர்
 அபிபாசன் கடைக்காலிலே கைகாயமென்பார்
 தாமென்ற இக்காயப் பேருகேஹ்
 தலைபுண்டி நஞ்சொய் சிவனமவாங்கி
 சூடுமென்ற யசமடிகள் கிடுகாயம்
 அப்பிடு அனாதத்தின் மேலேபூசிப்
 பேடுமென்ற மேல்பூசு உலாச்சொய்து
 பொடியசக்கப் பேயசசவையின் குதிகனாநனிலடையே.

(373)

அடைத்திட்ட மிகலாட்டால் தயிலவாங்கு
 அனாதத்துதான கேர்த்திமெத்த அப்பாக்கேஹ்
 அடைத்திட்ட முந்தருவும் பிறகுதயம்பாரு
 பூசுமச்ச வெள்குத்திலே அமர்த்ததயா
 கட்டிட்ட பெண்டிலொன்றாய் சேகித்தேதான்
 கருவா கிடுகாயக்க கடுஞ்ஞலாதிப்
 மெய்துத்திட்ட மயமடப்பா இக்காயத்தான்
 பேசாதே நெய்சிறந்து கொல்லாச்சித்தர்
 நடத்திட்ட கருவாயல் லாதமர்க்கு
 நஞ்சொய் சித்தியிடு லாடலாச்சே.

(374)

ஆச்சொன்று வாய்ப்பிச்சுக் கொன்னிறுலென்ன
 ஆராய்க்கு ஒலகையென்று பரியவேணாம்
 நீச்சொன்ற நீச்சுநித்த நீக்கவேணாம்
 நினைபாட்டால் கெழும்பேச்சு கிளைபாது
 தாச்சொன்ற சர்க்குலக்க இளமறியவேணாம்
 சத்துருவு மித்தருவு மறியவேணாம்
 கூச்சொன்ற லாதத்தில் கொசுபிசம்
 குற்றித்தயிலா மட்டையதான் குருடரப்பா
 கக்கொன்று குருமுறையுந் செத்தாரத்தினுமும்
 குழிமுறைபுடத்திட்டம் னரிப்பததிட்டக்
 கூச்சொன்ற குலைத்திட்டம் வாதமுறைவரிசை
 மகமுறையாய் அருகேர்க் கருவங்கேனே.

(375)

கருவென்ன நடத்தித்திரம் உருக்கினதகவெல்லாம்
 சத்துமே பழச்சா முறைப்பால்வாய்க்
 குருவான கண்ணெடு நீற்றினதகவாது
 கொடுகருமுக்கு வெண்கருவுந் கண்ணு பூசீறம்

திருவென்ன விட்டவர்க்கிற் செய்வமெததச்
செய்தார் தினக்கேடு துதல்க்கேடு
அருவென்ன மாலைக்கிற் அப்பகற்குததம்
அழகான கிண்பொடு கிண்பொடுபொழுது
அருவென்ன விலையே முரு செந்தூரத்தாடு
அல்லாட்டால் செந்தூர மாசுமெததின்.

(376)

சூகவே செந்தூரம் வையபுதெல்லாம்
அப்பவே குப்பியா முறைவையதெழுது
பேசவே பூதி குப்பியாவதெழுது
புகழான கழுத்தவகை சிலைவாறு
புகவே குடத்துக்கு மேலகமுத்தி
விருவாதி கலையாவ கெய்தாபும்
நேகவே சிலைவாறு மட்டிமெய்த
கீண்டி நுக்கும் குப்பியா வையபுதெழுது
தோவையே தீயதானி அற்றிக்கட்பத
கண்டிடவே கத்திரிப்பாயத துண்டித்துப்போமே.

(377)

பேயென்ற குப்பியிடு அரைவாசெழுது
பேய்க்கேடு புதுக்கட்டி தண்ணியெழுது
தாமென்ற மணல்கேடும் அடிநுனிபுறவாசு
சட்டியிடுகால் விரதகடைதாறு அண்ணியிடு
ஆமென்ற குப்பியிடு கெய்தவையதெழுது
அதினமேல் வையவெய்தி அமிதித்தெழுது
வெய்தி நுக்கும் குப்பியா வையபுதெழுது
பிரமமுனி கருக்கடைச் சூத்திரம்
கேடுமென்ற தச்செய்து தீயதானி
குப்பியாய் மட்டிமெய்த கெய்தவையதெழுது
வையபுதெழுது துறவாசு
வையபுதெழுது கெய்தவையதெழுது.

(378)

முடியே வையவையின் மேலேயேயுது
முடியேயே குருவிதருத தீயபாசும்
காடியே யிருவிதருத கெய்தவையதெழுது
காடியேயே குருவிதருத கெய்தவையதெழுது
காடியேயே குருவிதருத கெய்தவையதெழுது
காடியேயே குருவிதருத கெய்தவையதெழுது
காடியேயே குருவிதருத கெய்தவையதெழுது
காடியேயே குருவிதருத கெய்தவையதெழுது
காடியேயே குருவிதருத கெய்தவையதெழுது
காடியேயே குருவிதருத கெய்தவையதெழுது

பாடியே மூன்றெருத்தான் கவுதார்ப்புபாசும்
மத்தெருத்தான் குக்குடமாம் கரித்துகேடு
காடியே கீம்பெருது ஏனமாமும்
கலமான தூதெருத்தான் செய்யபுதமுமாமே.

(379)

பட்டமான் குருக்கதிட்டிற் சொல்லக்கேடு
புகழான கழுதவகை மலமும்மெனடு
வட்டமான உயிர்க்குதல் சிலைவாறுமலம்
வையவையிடு புதுமாமும் கரிமணனீராயு
குடமான கதிர்க்காயிடு கெய்தவையதெழுது
குமுவே ஆட்டிலமேயாற் குருக்கதானபண்ணு
பட்டமான மேற்கெழு மதிவெய்து
பற்றகுருக்க உருக்கினத்தில் பிலமாமே.

(380)

கெய்தவையே சன்னமெய்த துறவாசுமலம்
பேசுகிறேன் அஞ்சானக் குருக்கையக்கேடு
அலமான கண்ணிக்கை சக்குப்பிடு
அண்டோடு பிணவிலிந்துக் கெய்தவையதெழுது
வினமான் வர்க்கம்பால் தன்னுடைய
கிண்பெய்துக் கையவையதெழுது புடத்தைப்போடு
கலமான கண்ணும்பால் கெய்தவையதெழுது
காடியேயே வெண்கருவும் வர்க்கம்பாலும்
கலமான கண்ணின் கீரும்விட்டு
கல்காரைத்துக் குருக்கின்மேல் கிண்பெய்து
பிலமான இதிலவையத்துப் புடத்தைப்போடப்
பிலத்துமே கெய்தவையன் யாகும்பாரே.

(381)

பாருதி கருமுறை சொல்லக்கேடு
பாங்கான சாக்குவகைச் சோர்த்துத்தி
வருமே யுருக்கினத்தான் அருந்திரெண்டு
உத்தமனே சக்தவகை துருத்தினாவு
காருதி கீப்பெய்துக் கார்த்திகைமார்த்தியு
வையபுடு உருக்கினத்தில் சத்திறங்குங்காலம்
பாருதி கார்த்தியோடு பகருவித்திறையும்
பாங்கான கல்காசி குருமுடிக்குங்காலம்
சேருதி ஆளியோடு ஆடிவையதெழுது
கெய்தவையன் புட்டியிடு செந்தூரமாமே.

(382)

காமென்ற மாக்முனை யோடுமொ
மருவற்ற செயநீர மருவற்றபாரு
பொமென்ற உருக்கினைத் தின் குடாரிசென
புதழர்ன் மால்நேவி சவுக்கர கருவால்
வேமென்ற அண்டீடு சென்னதாழ்மகட்டி
வெடியுப்பு செயநீர லாட்டி விலை
காமென்ற புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு
கல்வத்தி விட்டுப்பின் வர்த்தகம்பாறும்
ஆமென்ற எலிஆலம் பாறாங்கட்டி
அரைத்துமுன்போல் புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு
வேமென்ற ஏரண்டெண்ணெய் வர்த்தகம் செய்பும்
விட்டடைத்துக் கொட்டியாய் வைத்துக்கொள்ளே. (383)

வைத்துமே சத்துவதை காடுதட்டி
நாமத்தன குடேரீட்டி எருமைக்கொம்பால்
உய்த்துமே கிண்டி சீமைசங்குற்று
உருகியே வெள்ளிபொன்போல் கண்கிட்டிரும்
கைத்துமே கருவெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
கருவாரி யானாகால் கண்டபாரு
செய்த்துமே கித்தருட் தூலையெல்லாம்
கிரட்டியே ஆயிரத்தில் தெளியாய்ச்சொன்னேன்
பற்றுமே ஆயிரத்தைக் குறுக்கின்றாய்
பாடினேன் முக்தாற்றச் சிவகந்தானப்பா
உத்துமே கருவெல்லாம் வெட்டவெளியாக
ஒளியாமல் சத்தியமாய்ச் சொல்லிப்போட்டேன்
கைத்துமே கிறிபின்னை முகலாயுள்ள
கருவறியா முடர்களுங் காணுவாரே. (384)

வாரான கருவெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
வாதமொடு வயித்தியமும் வகையாய்ச்சொன்னேன்
காரான செக்தாரங் கழங்குகெய்நீருங்
குருமுடிக்கும் கலையெல்லாம் குறிப்பாய்ச்சொன்னேன்
வாரான அஞ்சனமும் திலகஞ்சொன்னேன்
வசியமொடு அப்புகித்தை மாரணமுஞ்சொன்னேன்
ஆருன ஞானமொடு வசியேகம்
அடங்கன்ற பூணமும் அறிபுக்சொன்னேன்
தேறவே வழியுட நருவஞ்சொன்னேன்
செய்யினேன் கருக்கடைச்சூத் திரத்தாழ்முற்றே. (385)

பிரமமுனி கருக்கடைச் சூத்திரம் - நாமம்

முற்றி நம.

